

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 96

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 66

5 kwietnia 2023

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/735 z dnia 30 stycznia 2023 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2020/760 w odniesieniu do wymogu przedkładania faktur w celu ustalenia ilości referencyjnej i wyjaśniające niektóre kwestie dotyczące elektronicznego systemu rejestracji i identyfikacji podmiotów (LORI) 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/736 z dnia 31 marca 2023 r. w sprawie określenia szczegółów technicznych stosowania mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z wirtualnymi punktami obrotu w Unii innymi niż TTF 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/737 z dnia 4 kwietnia 2023 r. ponownie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w związku z wyrokiem Sądu w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/738 z dnia 4 kwietnia 2023 r. ponownie nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w związku z wyrokiem Sądu w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19 45
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/739 z dnia 4 kwietnia 2023 r. ustanawiające środek wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dla sektorów zbóż i nasion oleistych w Bułgarii, Polsce i Rumunii 80

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/740 z dnia 4 kwietnia 2023 r. w sprawie norm zharmonizowanych dla zabawek, opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE** 85
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2023/334 z dnia 2 lutego 2023 r. zmieniającego załączniki II i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości chlotianidyny i tiametoksamu w określonych produktach lub na ich powierzchni (Dz.U. L 47 z 15.2.2023)** 89

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/735

z dnia 30 stycznia 2023 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2020/760 w odniesieniu do wymogu przedkładania faktur w celu ustalenia ilości referencyjnej i wyjaśniające niektóre kwestie dotyczące elektronicznego systemu rejestracji i identyfikacji podmiotów (LORI)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 186,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/760 ⁽²⁾ uzupełnia rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad administrowania kontyngentami taryfowymi na przywóz i wywóz produktów rolniczych podlegającymi systemowi pozwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/760 podmioty przedkładają organowi wydającemu pozwolenia fakturę w celu ustalenia ilości referencyjnej. Jak dotąd ilość referencyjna była ustalana na podstawie przepisu przejściowego określonego w art. 26 akapit pierwszy tego rozporządzenia delegowanego, w związku z czym przepis ten nie był wykorzystywany. Ponieważ inne elementy dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi wprowadzone tym rozporządzeniem delegowanym okazały się skuteczne oraz w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego dla podmiotów i organów wydających pozwolenia, zaleca się zniesienie obowiązku podmiotów w zakresie przedkładania organowi wydającemu pozwolenia faktury w celu ustalenia ilości referencyjnej.
- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/760 podmioty powiadamiają właściwy organ wydający pozwolenia o wszelkich zmianach mających wpływ na ich wpis w systemie rejestracji i identyfikacji podmiotów ubiegających się o pozwolenia (LORI) w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wejścia w życie takich zmian. Termin ten należy przedłużyć ze względu na długość okresu wdrażania takich zmian oraz trudności podmiotów w terminowym powiadamianiu o nich.
- (4) Ponadto należy wyjaśnić istniejącą w art. 3 ust. 5 i art. 13 ust. 13 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/760 rozbieżność między obowiązkiem a opcją w odniesieniu do uprzedniej rejestracji podmiotów w przypadku zawieszenia wymogu dotyczącego ilości referencyjnej zgodnie z art. 9 ust. 9 tego rozporządzenia delegowanego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/760 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad administrowania kontyngentami taryfowymi na przywóz i wywóz podlegającymi systemowi pozwoleń oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wnoszenia zabezpieczeń w ramach administrowania kontyngentami taryfowymi (Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 1).

- (5) W art. 14 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/760 ustanowiono przepisy w odniesieniu do skarg dotyczących niewłaściwej rejestracji podmiotu. Role organów wydających pozwolenia w państwie członkowskim, w którym kontrolowany podmiot ma siedzibę i jest zarejestrowany do celów VAT, oraz rola państwa członkowskiego, które otrzymało skargę, powinny zostać doprecyzowane w taki sposób, aby kontrola była prowadzona przez państwo członkowskie, w którym kontrolowany podmiot ma siedzibę.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2020/760,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/760

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/760 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot zapewnia, by poświadczony wydruk zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu w Unii, które stosuje w celu ustalenia ilości referencyjnej, zawierało numer faktury, o której mowa w art. 145 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy wydające pozwolenia porównują informacje zawarte w pozwoleniach na przywóz i zgłoszeniach celnych. Dokumenty nie mogą zawierać rozbieżności pod względem tożsamości importera lub zgłaszającego i opisu produktu. Weryfikacje tych dokumentów dokonywane są na podstawie analizy ryzyka państw członkowskich.”;

c) uchyla się ust. 4;

2) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 12 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podmiot powiadamia właściwy organ wydający pozwolenia o wszelkich zmianach mających wpływ na wpis LORI w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia wejścia w życie tych zmian.”;

b) ust. 13 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja zawiesza wymóg wcześniejszej rejestracji podmiotów w systemie elektronicznym LORI, w przypadku gdy zostanie zawieszony wymóg dotyczący ilości referencyjnej zgodnie z art. 9 ust. 9.”;

3) art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli organ wydający pozwolenia w państwie członkowskim, w którym skarżący ma siedzibę, stwierdzi, że skarga jest zasadna, przeprowadza w związku z nią kontrole, które uzna za stosowne. W przypadku gdy kontrolowany podmiot ma siedzibę i jest zarejestrowany do celów VAT w innym państwie członkowskim niż organ wydający pozwolenia, który otrzymał skargę, ten ostatni organ wydający pozwolenia udziela niezbędnej pomocy organowi wydającemu pozwolenia państwa członkowskiego, w którym podmiot gospodarczy ma siedzibę i jest zarejestrowany do celów VAT i które przeprowadza kontrolę w odpowiednim terminie. Wynik kontroli jest rejestrowany przez organ wydający pozwolenia w państwie członkowskim, w którym dany podmiot ma siedzibę i jest zarejestrowany do celów podatku VAT, w systemie elektronicznym LORI, w ramach wpisu LORI dotyczącego tego podmiotu.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/736**z dnia 31 marca 2023 r.****w sprawie określenia szczegółów technicznych stosowania mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z wirtualnymi punktami obrotu w Unii innymi niż TTF**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2022/2578 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2022/2578 w sprawie ustanowienia mechanizmu korekty rynku w celu ochrony obywateli Unii i gospodarki przed nadmiernie wysokimi cenami („rozporządzenie w sprawie mechanizmu korekty rynku”) ustanowiono tymczasowy mechanizm korekty rynku („mechanizm korekty rynku”) w odniesieniu do zleceń składanych na potrzeby obrotu instrumentami pochodnymi Title Transfer Facility („TTF”) oraz instrumentami pochodnymi związanymi z innymi wirtualnymi punktami obrotu z terminem wykonania od następnego miesiąca do następnego roku. Oznacza to, że mechanizm korekty rynku ma zastosowanie do każdego towarowego instrumentu pochodnego będącego przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, którego instrumentem bazowym jest transakcja dotycząca gazu w dowolnym wirtualnym punkcie obrotu w Unii.
- (2) Zgodnie z art. 1 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku mechanizm korekty rynku ma zastosowanie do zleceń składanych na potrzeby obrotu instrumentami pochodnymi TTF i instrumentami pochodnymi związanymi z innymi wirtualnymi punktami obrotu znajdującymi się w Unii.
- (3) Rozporządzenie w sprawie mechanizmu korekty rynku określa szczegóły techniczne stosowania mechanizmu korekty rynku wyłącznie w odniesieniu do zleceń składanych na potrzeby obrotu instrumentami pochodnymi TTF, a nie w odniesieniu do zleceń składanych na potrzeby obrotu instrumentami pochodnymi związanymi z innymi wirtualnymi punktami obrotu. Takie rozwiązanie było wynikiem pilnej potrzeby zastosowania mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych TTF, ponieważ giełda TTF jest powszechnie postrzegana jako „standardowy” punkt odniesienia dla cen na europejskich rynkach gazu, oraz ze względu na fakt, że stosowanie mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do zleceń dotyczących instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu wymagało dodatkowego przygotowania. W związku z tym rozporządzenie w sprawie mechanizmu korekty rynku uprawnia Komisję do przyjęcia aktu wykonawczego w celu określenia szczegółów technicznych stosowania mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z takimi innymi wirtualnymi punktami obrotu, a mianowicie odnośnie do wystąpienia zdarzenia uruchamiającego mechanizm korekty rynku i stosowania dynamicznego limitu cenowego w stosunku do takich instrumentów pochodnych. Rozporządzenie w sprawie mechanizmu korekty rynku upoważnia również Komisję do wyłączenia w drodze wyjątku niektórych instrumentów pochodnych spośród tych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu.
- (4) Określenie szczegółów technicznych stosowania mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z takimi innymi wirtualnymi punktami obrotu, a także ewentualne wyłączenie z zakresu stosowania mechanizmu korekty rynku niektórych instrumentów pochodnych spośród tych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu należy oprzeć na kryteriach zapisanych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku, a mianowicie płynności instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu, dostępności informacji na temat cen takich instrumentów pochodnych oraz wpływie, jaki rozszerzenie mechanizmu korekty rynku na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu wywarłoby na wewnętrzny przepływ gazu, bezpieczeństwo dostaw oraz stabilność rynków finansowych. Takie określenie i ewentualne wyłączenie powinno również uwzględnić sprawozdania z oceny skutków sporządzone przez ACER i ESMA i przedłożone do dnia 1 marca 2023 r. zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku.
- (5) Mechanizm korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych TTF jest uruchamiany, kiedy ma miejsce zdarzenie uruchamiające mechanizm korekty rynku, tj. gdy cena rozliczeniowa instrumentu pochodnego TTF o najbliższym miesięcznym terminie wygaśnięcia, opublikowana przez ICE Endex B.V., przekracza 180 EUR/MWh i jest o 35 EUR/MWh wyższa od ceny referencyjnej przez trzy dni robocze. Mechanizm korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu w Unii powinien być uruchamiany w tym samym momencie, kiedy ma miejsce zdarzenie uruchamiające mechanizm korekty rynku. Wynika to z dwóch głównych powodów. Po pierwsze w porównaniu z instrumentami pochodnymi TTF wiele instrumentów pochodnych związanych z wirtualnymi punktami obrotu innymi niż TTF charakteryzuje się mniejszą płynnością. Jeżeli aktywacja mechanizmu korekty rynku miałaby opierać się na niepłynnych kontraktach terminowych typu futures, mechanizm ten mógłby być podatny na manipulację i mógłby być uruchamiany niepotrzebnie lub z opó-

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2578 z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu korekty rynku w celu ochrony obywateli Unii i gospodarki przed nadmiernie wysokimi cenami (Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 45).

źnieniem. Po drugie, jeżeli mechanizm korekty rynku miałby być uruchamiany w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych jedynie z niektórymi wirtualnymi punktami obrotu, transakcje mogłyby zostać przeniesione na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu, co mogłoby doprowadzić do zakłóceń na unijnych rynkach energetycznych lub finansowych, np. poprzez dokonywanie przez uczestników rynku arbitrażu między korygowanymi i niekorygowanymi instrumentami pochodnymi, ze szkodą dla konsumentów. Taka ocena została również zawarta w sprawozdaniu z oceny skutków sporządzonym przez ACER, w którym stwierdzono, że mechanizm korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu w Unii również powinien być uruchamiany na podstawie ceny rozliczeniowej instrumentu pochodnego TTF o najbliższym miesięcznym terminie wygaśnięcia, zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku.

- (6) Na wypadek wystąpienia zdarzenia uruchamiającego mechanizm korekty rynku rozporządzenie w sprawie mechanizmu korekty rynku przewiduje dynamiczny limit cenowy, zgodnie z którym operatorzy rynku nie powinni akceptować zleceń na instrumenty pochodne TTF, a uczestnicy rynku instrumentów pochodnych TTF nie powinni składać zleceń na instrumenty pochodne TTF, których termin wygaśnięcia przypada w okresie od daty wygaśnięcia instrumentu pochodnego TTF o najbliższym miesięcznym terminie wygaśnięcia do daty wygaśnięcia instrumentu pochodnego TTF o najbliższym rocznym terminie wygaśnięcia, przy cenach o 35 EUR/MWh powyżej ceny referencyjnej opublikowanej przez ACER poprzedniego dnia. Ten dynamiczny limit cenowy jest również odpowiedni dla zleceń dotyczących instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu i nie wymaga zmian. Podobnie jak w przypadku instrumentów pochodnych TTF premia z tytułu bezpieczeństwa dostaw w wysokości 35 EUR/MWh odpowiada średniej różnicy między ceną referencyjną a ceną kontraktów terminowych typu futures z terminem wykonania w następnym miesiącu dla szeregu instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu w lecie 2022 r., co odzwierciedla koszty związane z ewentualnymi przeciążeniami w infrastrukturze, jakie mogą wystąpić podczas przemieszczania gazu z terminalu LNG do Europy kontynentalnej w innych regionach Unii. Ponadto stosowanie tego samego pułapu bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich instrumentów pochodnych związanych z wirtualnymi punktami obrotu powinno ograniczyć ryzyko nieuzasadnionego przenoszenia transakcji między wirtualnymi punktami obrotu oraz ryzyko zakłócenia równych warunków działania w różnych regionach Unii pod względem przyciągania importu LNG, co mogłoby prowadzić do fragmentacji rynków wewnątrz Unii. W swoim sprawozdaniu z oceny skutków ACER zgadza się, że dynamiczny limit cenowy mający zastosowanie do zleceń na instrumenty pochodne TTF jest również odpowiedni w odniesieniu do zleceń na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu.
- (7) Komisja jest zdania, że mechanizm korekty rynku powinien mieć zastosowanie do wszystkich instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu i że nie powinno to podlegać żadnemu wyłączeniu. W swoich sprawozdaniach z oceny skutków ACER i ESMA potwierdziły stanowisko Komisji, zgodnie z którym włączenie innych wirtualnych punktów obrotu nie doprowadzi do znaczących negatywnych skutków dla rynków finansowych lub rynków gazu. Zarówno ACER, jak i ESMA doszły do następujących wniosków: rozszerzenie mechanizmu korekty rynku na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu może przynieść ograniczone dodatkowe korzyści, większość tych instrumentów pochodnych nie posiada wystarczającej płynności oraz niektórzy kontrahenci centralni („CCP”) mogą ponieść dodatkowe koszty w związku ze zmianą procedury dotyczącej zarządzania skutkami niewykonaniem zobowiązania. Biorąc jednak pod uwagę wykonanie rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku, zarówno ACER, jak i ESMA zgodziły się z wnioskiem Komisji, że stosowanie mechanizmu korekty rynku do wszystkich instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu nie doprowadzi do znaczących negatywnych skutków dla rynków finansowych lub rynków gazu. W swojej ocenie i zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku Komisja przeanalizowała w szczególności następujące kryteria.
- (8) Po pierwsze informacje na temat cen instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu objętych niniejszym aktem wykonawczym są łatwo dostępne, ponieważ te instrumenty pochodne są przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, które regularnie przekazują informacje na temat cen.
- (9) Po drugie brak płynności niektórych instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu nie prowadzi w praktyce do poważnych problemów z wdrażaniem, ponieważ Komisja celowo wybrała cenę wysoce płynnych kontraktów terminowych TTF typu futures z terminem wykonania w następnym miesiącu jako wskaźnik decydujący o uruchomieniu mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do innych wirtualnych punktów obrotu.
- (10) Po trzecie rozszerzenie mechanizmu na instrumenty pochodne związane z innymi giełdami prawdopodobnie nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na bezpieczeństwo dostaw. Wynika to z faktu, że główny instrument zapobiegania problemom z bezpieczeństwem dostaw, „premia” zawarta w limicie cenowym (nadwyżka w stosunku do cen rynkowych LNG lub „pułap bezpieczeństwa”, o którym mowa w motywie 19 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku), będzie miała zastosowanie do wszystkich instrumentów pochodnych i zagwarantuje, że mechanizm korekty rynku nie wpłynie negatywnie na zdolność Unii do przyciągania importu LNG. Jest również mało prawdopodobne, aby omawiane rozszerzenie mechanizmu miało znaczący negatywny wpływ na wewnętrzne przepływy gazu ze względu na tymczasowe stosowanie mechanizmu korekty rynku oraz fakt, że przepływy gazu w Unii są wynikiem złożonego zestawu pozycji, które wynikają nie tylko z kontraktów na instrumenty pochodne, ale również z wielu innych czynników, na które mechanizm korekty rynku nie ma wpływu, takich jak długoterminowe zobowiązania w zakresie dostaw, transakcje krótkoterminowe i kasowe oraz transakcje zawierane poza rynkiem regulowanym.

- (11) Ponadto nie oczekuje się znaczącego wpływu rozszerzenia mechanizmu korekty rynku na stabilność rynków finansowych, ponieważ ponad 90 % instrumentów pochodnych na gaz ziemny będących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych w Unii stanowią instrumenty pochodne TTF. Jeżeli chodzi o potencjalne dodatkowe koszty, jakie niektórzy CCP mogą ponieść w związku ze zmianą procedury dotyczącej zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania, ESMA zauważył, że w momencie publikacji sprawozdania z oceny skutków żaden CCP nie przedstawił informacji, że ze względu na rozporządzenie w sprawie mechanizmu korekty rynku konieczne mogą być istotne zmiany.
- (12) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że żaden instrument pochodny związany z innymi wirtualnymi punktami obrotu nie powinien być wyjątkowo wyłączony z zakresu stosowania mechanizmu korekty rynku.
- (13) W celu zachowania prawidłowego funkcjonowania rynków instrumentów pochodnych oraz umożliwienia uczestnikom rynku odpowiedniego zarządzania ich ekspozycjami na ryzyko niezwykle ważne jest, aby niniejsze rozporządzenie nie kolidowało z kontraktami zawartymi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Z tego samego powodu uczestnicy rynku powinni mieć możliwość skutecznego kompensowania pozycji wynikających z kontraktów na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu zawartych przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia. W związku z tym dynamiczny limit cenowy nie powinien mieć zastosowania do kontraktów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia ani do transakcji, które umożliwiają uczestnikom rynku kompensowanie lub ograniczanie pozycji wynikających z kontraktów na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Ponadto CCP odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu prawidłowego funkcjonowania rynków instrumentów pochodnych TTF poprzez ograniczanie ryzyka kontrahenta. Równie ważne jest zapewnienie, aby rozszerzenie mechanizmu na inne wirtualne punkty obrotu nie naraziło CCP, którzy rozliczają dane instrumenty, na ryzyko w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego. Tacy CCP powinni zatem mieć możliwość wdrażania procedur dotyczących zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania bez podlegania limitowi cenowemu. W tym celu dynamiczny limit cenowy nie powinien mieć zastosowania do transakcji realizowanych w ramach procedury dotyczącej zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania stosowanej przez CCP.
- (14) Nie ma powodu, aby nie stosować innych cech i funkcji mechanizm korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu. Obejmuje to przepisy regulujące zawieszenie mechanizmu korekty rynku. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 4 ust. 8 w przypadku wystąpienia konkretnych przesłanek wskazujących na to, że wkrótce będzie miało miejsce zdarzenie uruchamiające mechanizm korekty rynku, uruchomienie mechanizmu korekty rynku należy zawiesić, jeżeli spowodowałoby to niezamierzone zakłócenia na rynku. Podobnie zgodnie z art. 6 mechanizm korekty rynku powinien zostać zawieszony w dowolnym momencie, jeżeli dynamiczny pułap bezpieczeństwa miałby prowadzić do poważnych zakłóceń na rynku, wpływających na bezpieczeństwo dostaw, obowiązkowe cele w zakresie zmniejszenia zapotrzebowania na gaz, stabilność i prawidłowe funkcjonowanie rynków energetycznych instrumentów pochodnych, wewnętrzne przepływy gazu, znaczące różnice pomiędzy cenami rynkowymi gazu w Unii lub w stosunku do innych regionów świata lub ważność istniejących umów na dostawę gazu. Ocena niezamierzonych zakłóceń na rynku powinna uwzględniać wpływ na rynek europejski jako całość, a także na każdy wirtualny punkt obrotu, do którego ma zastosowanie mechanizm korekty rynku; w przypadku takich niezamierzonych zakłóceń na rynku decyzja o zawieszeniu miałaby zastosowanie zgodnie z art. 6 rozporządzenia MCM.
- (15) Mając na względzie zmienną i nieprzewidywalną sytuację na rynku gazu ziemnego, należy zapewnić, aby mechanizm korekty rynku mógł być stosowany w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu możliwie jak najszybciej w przypadku spełnienia warunków uzasadniających jego uruchomienie. W związku z tym do dnia 31 marca 2023 r. należy określić szczegóły techniczne stosowania mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu. Aby jednak zapewnić przedsiębiorstwom prowadzącym w Unii wirtualne punkty obrotu inne niż TTF czas na dokonanie niezbędnych dostosowań, niniejszy akt wykonawczy powinien mieć zastosowanie dopiero od dnia 1 maja 2023 r.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Mechanizmu Korekty Rynku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa szczegóły techniczne stosowania mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z wirtualnymi punktami obrotu w Unii innymi niż wirtualny punkt obrotu Title Transfer Facility (TTF) zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2022/2578.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (UE) 2022/2578.

Stosuje się także następujące definicje:

- 1) „instrument pochodny związany z innym wirtualnym punktem obrotu o najbliższym miesięcznym terminie wygaśnięcia” (ang. *front-month*) oznacza instrument pochodny związany z innymi wirtualnymi punktami obrotu, który wygasa najwcześniej spośród instrumentów pochodnych o jednomiesięcznym terminie wykonania będących przedmiotem obrotu na danym rynku regulowanym;
- 2) „instrument pochodny związany z innymi wirtualnymi punktami obrotu o najbliższym rocznym terminie wygaśnięcia” (ang. *front-year*) oznacza instrument pochodny związany z innymi wirtualnymi punktami obrotu, który wygasa najwcześniej spośród instrumentów pochodnych o dwunastomiesięcznym terminie wykonania będących przedmiotem obrotu na danym rynku regulowanym.

Artykuł 3

Stosowanie mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do innych wirtualnych punktów obrotu

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do zleceń składanych w celu obrotu instrumentami pochodnymi związanymi z wirtualnymi punktami obrotu mającymi siedzibę w Unii, innymi niż TTF.

Artykuł 4

Zdarzenie uruchamiające mechanizm korekty rynku w odniesieniu do innych wirtualnych punktów obrotu w Unii

1. Zdarzenie uruchamiające mechanizm korekty rynku dotyczące instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu ma miejsce, gdy spełnione są warunki określone w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2022/2578.
2. Dynamiczny limit cenowy zgodnie z art. 4 ust. 5 i 7 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku ma zastosowanie do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu, których termin wygaśnięcia przypada w okresie od daty wygaśnięcia instrumentów pochodnych o najbliższym miesięcznym terminie wygaśnięcia do daty wygaśnięcia instrumentów pochodnych o najbliższym rocznym terminie wygaśnięcia.
3. Operatorzy rynku na rynku instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu i uczestnicy rynku takich instrumentów pochodnych codziennie monitorują stronę internetową ACER.

Artykuł 5

Zawieszenie i dezaktywacja mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu

Zawieszenie i dezaktywacja mechanizmu korekty rynku w odniesieniu do instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu odbywa się zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia w sprawie mechanizmu korekty rynku.

Artykuł 6

Prawa nabyte

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) kontraktów na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu zawartych przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- b) zakupu i sprzedaży instrumentów pochodnych związanych z innymi wirtualnymi punktami obrotu w celu kompensowania lub ograniczania pozycji wynikających z kontraktów na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu zawartych przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- c) zakupu i sprzedaży kontraktów na instrumenty pochodne związane z innymi wirtualnymi punktami obrotu w ramach procedury dotyczącej zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania stosowanej przez CCP, w tym transakcji pozagiełdowych zarejestrowanych przez rynek regulowany do celów rozliczania.

*Artykuł 7***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/737**z dnia 4 kwietnia 2023 r.****ponownie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w związku z wyrokiem Sądu w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) 4 maja 2018 r. Komisja Europejska („Komisja”) przyjęła rozporządzenie (UE) 2018/683 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121 („opony” lub „produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (2) 18 października 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1579 ⁽³⁾ nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („zaskarżone rozporządzenie”).
- (3) 9 listopada 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1690 ⁽⁴⁾ nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 („rozporządzenie (UE) 2018/1690”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/683 z dnia 4 maja 2018 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 116 z 7.5.2018, s. 8).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 263 z 22.10.2018, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1).

2. WYROK SĄDU UNII EUROPEJSKIEJ

- (4) Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Gumowego (China Rubber Industry Association, „CRIA”) wraz z Chińską Izbą Handlową Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych (China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters, „CCCMC”) (razem „skarżące”) wniosły do Sądu skargę w sprawie zaskarżonego rozporządzenia w imieniu części swoich członków wymienionych w motywach 9 i 10 („producenci eksportujący objęci postępowaniem”). 4 maja 2022 r. Sąd Unii Europejskiej („Sąd”) wydał wyrok w sprawach T-30/19 i T-72/19 ⁽⁵⁾ („wyrok”).
- (5) W wyroku Sąd stwierdził nieważność zaskarżonego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1690.
- (6) CRIA i CCCMC podniosły szereg zarzutów dotyczących zaskarżonego rozporządzenia, a Sąd orzekł w przedmiocie dwóch z nich: (i) zarzutu braku rzetelnego porównania cen przez Komisję przy obliczaniu marginesów podcięcia cenowego i marginesów szkody w odniesieniu do producentów eksportujących oraz (ii) niektórych zarzutów dotyczących zasadniczo niespójności i naruszenia prawa do obrony w odniesieniu do wskaźników szkody oraz ważenia danych pochodzących z próby producentów unijnych.
- (7) W odniesieniu do obliczenia marginesów podcięcia cenowego Sąd stwierdził, że Komisja nie dokonała obiektywnego porównania, stosując korektę ceny eksportowej (tzn. przez odliczenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych powiązanego importera oraz hipotetycznego zysku) w przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanego podmiotu zajmującego się sprzedażą w Unii. Sąd zauważył, że producenci unijni również dokonywali sprzedaży w pewnej części za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, a ich ceny sprzedaży nie zostały skorygowane w taki sam sposób. Sąd doszedł do wniosku, że obliczenie podcięcia cenowego dokonane przez Komisję w ramach zaskarżonego rozporządzenia naruszało prawo oraz było dotknięte oczywistym błędem w ocenie i że w konsekwencji obliczenie to naruszało art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽⁶⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe” i art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 ⁽⁷⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”). Ponadto Sąd stwierdził, że błędy te miały wpływ na ogólne ustalenia dotyczące szkody i związku przyczynowego, a także na marginesy szkody, oraz że nie można było dokładnie określić, w jakim zakresie ostateczne cła antydumpingowe pozostały częściowo zasadne.
- (8) W odniesieniu do drugiej kwestii Sąd stwierdził, że Komisja nie przeprowadziła obiektywnej oceny (zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydynego), ponieważ nie dokonała przeglądu obliczeń wszystkich wskaźników mikroekonomicznych oprócz rentowności i nie przedstawiła zaktualizowanych wyników tych obliczeń w zaskarżonym rozporządzeniu, a tym samym nie wykorzystała wszystkich istotnych danych, którymi dysponowała. Ponadto Sąd stwierdził naruszenie prawa skarżących do obrony. W szczególności Sąd nie zgodził się z twierdzeniem, że niektóre informacje, które nie zostały ujawnione zainteresowanym stronom, można uznać za poufne, i stwierdził, że wszystkie sporne dane są „związane z ustaleniami faktycznymi zawartymi w zaskarżonym rozporządzeniu”. Stanowiły one zatem „istotne fakty i ustalenia”, które należało ujawnić stronom.
- (9) W świetle powyższego Sąd stwierdził nieważność zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczyło ono przedsiębiorstw reprezentowanych przez CRIA i CCCMC (wymienionych w poniższej tabeli).

NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA	DODATKOWY KOD TARIK
Chaoyang Long March Tyre Co., Ltd	C338
Triangle Tyre Co., Ltd	C375

⁽⁵⁾ Wyrok Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) z dnia 4 maja 2022 r., China Rubber Industry Association (CRIA) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC)/Komisja Europejska, T-30/19 i T-72/19, EU:T:2022:226.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

Shandong Wanda Boto Tyre Co., Ltd	C366
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd	C347
Ningxia Shenzhou Tire Co., Ltd	C345
Guizhou Tyre Co., Ltd	C340
Aeolus Tyre Co., Ltd	C877 ⁽¹⁾
Shandong Huasheng Rubber Co., Ltd	C360
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd	C334
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd	C346
Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	C334
Shandong Linglong Tire Co., Ltd	C363
Shandong Jinyu Tire Co., Ltd	C362
Sailun Group Co., Ltd	C351
Shandong Kaixuan Rubber Co., Ltd	C353
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	C875 ⁽²⁾
Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co., Ltd	C377
Shandong Hengyu Science & Technology Co., Ltd	C358
Jiangsu General Science Technology Co., Ltd	C341
Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd	C878 ⁽³⁾
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	C876
GITI Tire (Anhui) Company Ltd	C332
GITI Tire (Fujian) Company Ltd	C332
GITI Tire (Hualin) Company Ltd	C332
GITI Tire (Yinchuan) Company Ltd	C332
Qingdao GRT Rubber Co., Ltd	C350

⁽¹⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu dodatkowy kod TARIC C333 oznacza następujących producentów eksportujących:

Aeolus Tyre Co., Ltd;
 Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd;
 Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd;
 Pirelli Tyre Co., Ltd.

Aeolus Tyre Co., Ltd otrzymał nowy dodatkowy kod TARIC na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji, o którym mowa w motywie 16 poniżej.

⁽²⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu przedsiębiorstwo Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd jest powiązane z dodatkowym kodem TARIC C999.

⁽³⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu dodatkowy kod TARIC C371 oznacza następujących producentów eksportujących:

Shanghai Huayi Group Corp. Ltd
 Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd
 Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd otrzymuje nowy dodatkowy kod TARIC na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji, o którym mowa w motywie 16 poniżej.

- (10) Ponadto Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia (UE) 2018/1690 w zakresie, w jakim dotyczyło ono przedsiębiorstw reprezentowanych przez CRIA i CCCMC (wymienionych w powyższej tabeli) oraz Zhongce Rubber Group Co., Ltd (dodatkowy kod TARIC C379).

3. WYKONANIE WYROKU SĄDU

- (11) Zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) instytucje Unii są zobowiązane do zastosowania środków, które zapewnią wykonanie wyroków Sądu. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje unijne w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak dochodzenie antydumpingowe w niniejszej sprawie, wykonanie wyroku Sądu oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Sąd ⁽⁸⁾.
- (12) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od momentu, w którym wystąpiła niezgodność z prawem ⁽⁹⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. Gdy na przykład stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie został usunięty z unijnego porządku prawnego ⁽¹⁰⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania. Wznowienie procedury administracyjnej polegające na ponownym nałożeniu ceł antydumpingowych na przywóz, który odbył się w okresie stosowania uchylonego rozporządzenia, nie jest sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz ⁽¹¹⁾.
- (13) W przedmiotowej sprawie Sąd unieważnił zaskarżone rozporządzenie w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem, ponieważ Komisja popełniła błąd przy określaniu istnienia znacznego podcięcia cenowego, który to błąd miał wpływ na analizę związku przyczynowego. Ten sam błąd metodologiczny stwierdzono w obliczeniach marginesów szkody zainteresowanych eksporterów. Sąd stwierdził również błędy polegające na nieujawnieniu niektórych informacji: (i) wskaźników szkody brutto przed zastosowaniem korekt wag oraz danych dotyczących MŚP z jednej strony i dużych przedsiębiorstw z drugiej; (ii) wskaźników szkody innych niż rentowność po zmianie wag; (iii) niektórych informacji na temat źródeł danych makroekonomicznych dotyczących szkody oraz wykazu MŚP z sektora przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji; oraz (iv) całkowitej dokładnej wielkości sprzedaży MŚP z sektora przemysłu Unii, które współpracowały w dochodzeniach, a także informacji dotyczących odsetka MŚP w przemyśle Unii.
- (14) Ustalenia zawarte w zaskarżonym rozporządzeniu, których nie zakwestionowano lub które zakwestionowano, ale zaskarżenie zostało odrzucone przez Sąd, lub które nie zostały zbadane przez Sąd, a zatem nie doprowadziły do unieważnienia zaskarżonego rozporządzenia, pozostają w pełni ważne i wznowienie dochodzenia nie ma na nie wpływu ⁽¹²⁾.
- (15) W następstwie wyroków Sądu w sprawach T-30/19 i T-72/19 z 4 maja 2022 r. Komisja postanowiła częściowo wznowić dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne dotyczące przywozu niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz wznowić dochodzenie od momentu, w którym wystąpiły odnotowane nieprawidłowości. Zakres wznowienia w drodze zawiadomienia ⁽¹³⁾ („zawiadomienie o wznowieniu”) był ograniczony do wykonania wyroku Sądu w odniesieniu do przedsiębiorstw reprezentowanych przez CRIA i CCCMC oraz wymienionych w zawiadomieniu o wznowieniu.

⁽⁸⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i in. oraz Republika Grecka/Komisja, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28. oraz sprawa T-440/20 Jindal Saw/Komisja Europejska, ECLI:EU:T:2022:318, pkt 115.

⁽⁹⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, Rec., s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia/Komisja, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais/Komisja, Zb.Orz. 2011, ECLI:EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽¹⁰⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, Rec., s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industries des Poudres Sphériques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.

⁽¹¹⁾ Sprawa C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, 2018, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 79 oraz sprawa C-612/16 C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., pkt 58.

⁽¹²⁾ Sprawa T-650/17 Jinan Meide Casting Co., Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, pkt 333–342.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 263 z 8.7.2022, s. 15.

- (16) Tego samego dnia Komisja podjęła również decyzję o poddaniu rejestracji przywozu niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, produkowanych przez te przedsiębiorstwa oraz zwróciła się do krajowych organów celnych, aby wstrzymały się z podjęciem decyzji w sprawie wszelkich wniosków o zwrot i umorzenie ceł antydumpingowych w zakresie przywozu dotyczącego tych przedsiębiorstw do momentu publikacji odpowiedniego rozporządzenia wykonawczego Komisji ponownie nakładającego cła ⁽¹⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).
- (17) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o wznowieniu i zachęciła je do przedstawienia uwag.

4. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (18) Niniejsze dochodzenie obejmuje okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2017 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmuje okres od 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

5. DALSZE POSTĘPOWANIE

- (19) 10 stycznia 2023 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza ponownie nałożyć cła antydumpingowe („ujawnienie faktów i ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych faktów i ustaleń.
- (20) Otrzymano uwagi od Chińskiego Stowarzyszenia Przemysłu Gumowego („CRIA”), grupy GITI ⁽¹⁵⁾ i importera niepowiązanego Hämmerling The Tyre Company GmbH („Hämmerling”). Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi. Hämmerling i CRIA wystąpili z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające, które zostało im przyznane.
- (21) Na wniosek CRIA zawarty w uwagach dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń Komisja ujawniła następujące dodatkowe elementy („dodatkové ujawnienie”):
- 30 stycznia 2023 r. w nocy do akt Komisja przedstawiła dodatkowe informacje dotyczące swojej analizy cen stosowanych przez przemysł Unii przy sprzedaży bezpośredniej, pośredniej i na rzecz różnych rodzajów klientów,
 - 30 i 31 stycznia 2023 r. Komisja przedstawiła również grupie Hankook ⁽¹⁶⁾ i Aeolus/Pirelli ⁽¹⁷⁾ transakcje sprzedaży eksportowej przedsiębiorstw objętych postępowaniem, które to dane wykorzystano w zmienionych obliczeniach podcięcia cenowego i zaniżania cen. Tymi transakcjami sprzedaży eksportowej były te same transakcje, które ujawniono już w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia,
 - po stwierdzeniu błędu w obliczeniach szkody w odniesieniu do grupy Hankook i Aeolus/Pirelli 31 stycznia 2023 r. w nocy do akt Komisja doprecyzowała i skorygowała ostateczne poziomy cła dla wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem. Przedstawiła również dalsze wyjaśnienia dotyczące sytuacji prawnej Zhongce Rubber Group Co., Ltd.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1175 z dnia 7 lipca 2022 r. poddające rejestracji przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroków z dnia 4 maja 2022 r. w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1579 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1690 (Dz.U. L 183 z 8.7.2022, s. 43).

⁽¹⁵⁾ W skład grupy GITI wchodzi następujący producenci eksportujący: GITI Tire (China) Investment Co., (Szanghaj); GITI Tire (Anhui) Co., Ltd; (Hefei); GITI Tire (Hualin) Co., Ltd (Hualin); GITI Tire (Fujian) Co., Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Co., Ltd oraz powiązany eksporter w Singapurze.

⁽¹⁶⁾ W skład grupy Hankook wchodzi następujący producenci eksportujący: Chongqing Hankook Tire Co., Ltd i Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.

⁽¹⁷⁾ W skład Aeolus/Pirelli wchodzi następujący producenci eksportujący: Aeolus Tyre Co., Ltd; Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd oraz Pirelli Tyre Co., Ltd. W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1690 ustalono, że wszyscy ci producenci eksportujący stanowili część grupy China National Tire. Ponadto Pirelli Tyre Co., Ltd uznano za część grupy China National Tire, ponieważ spółka ta była powiązana z China National Tire & Rubber Co. Ltd z uwagi na posiadanie w okresie objętym dochodzeniem udziału wynoszącego ponad 5 %, zgodnie z art. 127 lit. d) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

- (22) Jedynie CRIA przedstawiło uwagi dotyczące dodatkowego ujawnienia, które to uwagi Komisja w stosownych przypadkach uwzględniła.

6. TWIERDZENIA CRIA DOTYCZĄCE PRAW DO OBRONY

- (23) Po ujawnieniu faktów i ustaleń CRIA stwierdziło, że jego prawa do obrony naruszono w następujący sposób:
- CRIA nie otrzymało obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen w odniesieniu do producentów eksportujących, od których CRIA otrzymało upoważnienie,
 - CRIA nie zapewniono wystarczającego czasu na przedstawienie uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń,
 - Komisja nie zorganizowała posiedzenia wyjaśniającego w terminie, o który wnioskowało CRIA,
 - Komisja nie odniosła się do wszystkich zarzutów, do których nie odniósł się Sąd.
- (24) Jak wspomniano w motywie 160 poniżej, Komisja ponownie obliczyła cła nałożone na wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem, w szczególności producentów eksportujących, którzy byli objęci próbą w zaskarżonym rozporządzeniu i podlegali orzeczeniu Sądu (tj. grupy GITI, grupy Hankook i Aeolus/Pirelli). Należy przypomnieć, że marginesy szkody producentów eksportujących objętych postępowaniem, którzy byli objęci próbą, ustalono na podstawie wrażliwych danych przedsiębiorstw. W związku z tym obliczeń nie można było ujawnić wszystkim zainteresowanym stronom, a jedynie przedsiębiorstwom objętym postępowaniem.
- (25) CRIA twierdziło, że przedsiębiorstwa wymienione w motywie 10 podpisały upoważnienia, które obejmowały dostęp do wrażliwych danych przedsiębiorstw, a zatem Komisja powinna była ujawnić CRIA indywidualne obliczenia podjęcia cenowego i marginesu szkody w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Ponadto według CRIA treść upoważnień była identyczna z treścią zwykłego pełnomocnictwa („pełnomocnictwo”) upoważniającego radcę prawnego do reprezentowania przedsiębiorstwa.
- (26) Komisja przeanalizowała upoważnienia, które przedłożyło CRIA. Szereg chińskich producentów podlegających orzeczeniu Sądu podpisało takie indywidualne upoważnienia. Komisja zauważyła, że upoważnienia były oparte na standardowym tekście dla wszystkich producentów (zarówno tych objętych, jak i nieobjętych próbą) i nie określały, czy dane przedsiębiorstwo upoważniło CRIA do otrzymania danych poufnych przedsiębiorstwa. Co więcej, nie wszyscy producenci eksportujący objęci obecnym dochodzeniem, którzy byli objęci próbą, zgodzili się na udostępnienie CRIA ich poufnych danych. Ponadto w odniesieniu do twierdzenia, że pełnomocnictwo było identyczne z przedmiotowymi upoważnieniami, Komisja uznała, że zasadnicza różnica między pełnomocnictwem a upoważnieniem dla stowarzyszenia polega na tym, który podmiot jest upoważniony do otrzymania danych. W przypadku pełnomocnictwa radca prawny jest związany zasadami etyki obowiązującymi w danej izbie adwokackiej, w której jest zarejestrowany, co m.in. zobowiązuje go do nieujawniania żadnych poufnych danych przedsiębiorstwa. W związku z tym fakt, iż pełnomocnictwo może nie zawierać konkretnego postanowienia dotyczącego takich danych, nie zwalnia danego prawnika z obowiązku przestrzegania najwyższych zasad etycznych w tym zakresie i zapewnienia poufności otrzymanych danych. Natomiast wyjątkowo zdarza się, że stowarzyszenia otrzymują nieograniczony dostęp do poufnych danych przedsiębiorstw będących ich członkami, co może m.in. naruszać odpowiednie obowiązujące reguły konkurencji. W związku z tym Komisja uznała, że upoważnienia podpisane przez przedsiębiorstwa nie były wystarczająco szczegółowe i jednoznaczne w kwestii tego, czy przedmiotowe przedsiębiorstwa upoważniły stowarzyszenie do dostępu do swoich informacji poufnych.
- (27) Na podstawie powyższej analizy oraz należytej staranności Komisji w zakresie zarządzania poufnymi informacjami przedsiębiorstwa, którymi Komisja dysponowała, postanowiła ona ujawnić poufne dane przedsiębiorstwa bezpośrednio producentom eksportującym objętym postępowaniem, a nie CRIA, by chronić poufność tych danych. W związku z tym 10 stycznia 2023 r. zbiór danych przesłano przedstawicielowi prawnemu grupy GITI oraz przedstawicielowi przedsiębiorstwa Hankook. Ponieważ ani Aeolus/Pirelli, ani żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem w tej grupie nie był zarejestrowany jako zainteresowana strona, Komisja ustaliła osoby wyznaczone do kontaktów w Aeolus/Pirelli i 17 stycznia 2023 r. w konkretnym ujawnieniu przekazała im informacje dotyczące odpowiednich producentów eksportujących. Osoby te miały czas na zgłoszenie uwag do 31 stycznia 2023 r.
- (28) 16 stycznia 2023 r. CRIA zwróciło się o przekazanie mu na podstawie podpisanych upoważnień obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych postępowaniem. W odpowiedzi Komisja, z powodów wyjaśnionych w motywach 26 i 27, zwróciła się do CRIA o skontaktowanie się z tymi przedsiębiorstwami i uzyskanie danych bezpośrednio od nich.

- (29) 19 stycznia 2023 r. spółka Aeolus Tyre Co., Ltd zgłosiła się i wyraźnie upoważniła Komisję do przekazania CRIA dotyczących spółki informacji w konkretnym ujawnieniu. Tego samego dnia Komisja ujawniła CRIA obliczenia podcięcia cenowego i zaniżania cen sporządzone przez Aeolus/Pirelli. Jeżeli chodzi o szczegółowe transakcje sprzedaży, Komisja ujawniła oddzielnie spółkom Aeolus Tyre Co., Ltd i Pirelli Tyre Co., Ltd jedynie ich własne zbiory danych. Wynikało to z faktu, że CRIA przedłożyło upoważnienie podpisane wyłącznie przez Aeolus Tyre Co., Ltd., ale nie przez Pirelli Tyre Co., Ltd.
- (30) Jeżeli chodzi o grupę Hankook, Komisja nie otrzymała wyraźnego upoważnienia do udostępnienia CRIA danych tej grupy. W uwagach dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń CRIA stwierdziło jednak, że grupa ta przekazała stowarzyszeniu swoje informacje w konkretnym ujawnieniu.
- (31) W uwagach dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń CRIA poinformowało Komisję, że grupa GITI wycofała upoważnienie dla CRIA. Następnie 3 lutego 2023 r. grupa GITI przedstawiła nowe upoważnienie wyraźnie uprawniające CRIA do otrzymania w konkretnym ujawnieniu informacji dotyczących danego przedsiębiorstwa, które to ujawnienie CRIA otrzymało 10 stycznia 2023 r. W następstwie tego pisma i na wniosek CRIA 8 lutego 2023 r. Komisja udostępniła CRIA przedmiotowe konkretne ujawnienie.
- (32) W świetle powyższych rozważań Komisja uznała, że prawa do obrony producentów eksportujących objętych próbą i wszystkich innych producentów eksportujących objętych postępowaniem, a także prawa do obrony CRIA nie zostały naruszone. Przedsiębiorstwom objętym postępowaniem ujawniono obliczenia podcięcia cenowego i zaniżania cen oraz zapewniono im wystarczająco dużo czasu na przedstawienie uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń.
- (33) CRIA twierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę wyjątkowych okoliczności, tj. Chińskiego Nowego Roku, który obchodzone 21–29 stycznia 2023 r., gdy odrzuciła wniosek CRIA o przedłużenie terminu składania uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń oraz o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego po upływie dłuższego czasu od obchodów Chińskiego Nowego Roku. Zespół prawny CRIA twierdził, że Chiński Nowy Rok uniemożliwił mu otrzymanie od CRIA odpowiednich instrukcji lub informacji na temat uwag. Ponadto, pomimo wniosku o interwencję rzecznika praw stron nie zezwolono na znaczące przedłużenie terminu, a rzecznik praw stron nie zorganizował posiedzenia wyjaśniającego w celu rozpatrzenia tego wniosku.
- (34) Komisja zauważyła, że we wniosku o przedłużenie terminu wskazano 6 lutego 2023 r., co było bardzo odległym terminem, tj. przedłużenie wynosiłoby 14 dni. Aby nie uniemożliwić zakończenia dochodzenia w odpowiednim czasie, Komisja, mimo że zapewniła już 13 dni na przedstawienie uwag, przedłużyła termin o dwa dodatkowe dni robocze, tj. do 25 stycznia 2023 r. W odniesieniu do wniosku o posiedzenie wyjaśniające Komisja początkowo zaproponowała zorganizowanie takiego posiedzenia 18 stycznia 2023 r., a zatem przed Chińskim Nowym Rokiem. Następnie CRIA zaproponowało zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego po obchodach Chińskiego Nowego Roku, najlepiej w lutym. Komisja zgodziła się zorganizować posiedzenie wyjaśniające 31 stycznia 2023 r., czyli po Chińskim Nowym Roku, i przedłużyć termin składania uwag.
- (35) Komisja zauważyła, że zgodnie z art. 20 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ustawy termin składania uwag przez strony wynosi 10 dni kalendarzowych. Termin wyznaczony dla CRIA i wszystkich innych zainteresowanych stron po przedłużeniu znacznie przekroczył 10 dni kalendarzowych, a CRIA dano aż 15 dni. Oprócz tego, w następstwie uwag przedłożonych po ujawnieniu faktów i ustaleń, Komisja ujawniła dodatkowe informacje i zapewniła zainteresowanym stronom dodatkowy czas na przedstawienie uwag dotyczących dodatkowego ujawnienia, który wynosił 4 dni, tj. do 3 lutego 2023 r. Również wbrew temu, co twierdzi CRIA, nie ma wymogu ujawnienia tymczasowych ustaleń przy wznowieniu dochodzeń.
- (36) Ponadto przyznanie jedynie CRIA przedłużenia terminu o ponad dwa dodatkowe tygodnie byłoby dyskryminujące w stosunku do wszystkich innych zainteresowanych stron zarejestrowanych w ramach tego wznowionego dochodzenia.
- (37) Jeżeli chodzi o uwagę, że Komisja nie odniosła się do wszystkich zarzutów, do których nie odniósł się Sąd, Komisja zajęła się już tym punktem w motywie 65 poniżej, a żadnych nowych argumentów nie przedstawiono. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

6.1. Interwencja rzecznika praw stron

- (38) CRIA zwróciło się o interwencję rzecznika praw stron zgodnie z art. 12, 13 i 16 zakresu uprawnień rzecznika praw stron ze względu na niewystarczające przedłużenie terminu składania uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń, nierozsądne terminy proponowanego posiedzenia wyjaśniającego z Komisją w związku z tym ujawnieniem oraz nieujawnienie niektórych informacji.
- (39) Rzecznik praw stron zauważył, że CRIA uzyskało przedłużenie terminu do 25 stycznia 2023 r. Uwzględniając przedstawione szczególne okoliczności i ograniczenia czasowe danego postępowania oraz po konsultacji ze służbami Komisji odpowiedzialnymi za dochodzenie, rzecznik praw stron zgodził się z przyznanym przedłużeniem terminu i odrzucił dalsze przedłużenia. Jeżeli chodzi o treść ujawnienia faktów i ustaleń, rzecznik praw stron zalecił, aby CRIA i służby Komisji zorganizowały najpierw posiedzenie wyjaśniające, zanim zwrócą się do niego.
- (40) Z uwagi na powyższe Komisja uznała, że CRIA mogło w pełni skorzystać ze swoich praw do obrony w wyznaczonych i przedłużonych terminach, biorąc również pod uwagę treść ujawnienia faktów i ustaleń oraz dodatkowe informacje udostępnione zainteresowanym stronom w następstwie uwag zgłoszonych po ujawnieniu. Po posiedzeniu wyjaśniającym ze służbami Komisji 31 stycznia 2023 r. CRIA nie złożyło wniosku o posiedzenie wyjaśniające z rzecznikiem praw stron w odniesieniu do żadnej z wcześniej poruszonych kwestii.

7. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (41) Komisja otrzymała uwagi od przemysłu Unii, CRIA, grupy GITI, Hämmerling oraz Opoltrans sp. z o.o. („Opoltrans”).
- (42) CRIA przedłożyło Komisji upoważnienia podpisane przez szereg producentów eksportujących, w odniesieniu do których Sąd stwierdził nieważność zaskarżonego rozporządzenia, w tym tych producentów eksportujących objętych postępowaniem, którzy byli objęci próbą podczas dochodzenia prowadzącego do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, w szczególności grupę GITI, Aeolus Tyre Co., Ltd, Chongqing Hankook Tire Co., Ltd i Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.
- (43) CRIA i grupa GITI wyraziły sprzeciw wobec decyzji Komisji o rejestracji przywozu, ponieważ w tym konkretnym przypadku taka rejestracja nie jest wyraźnie dozwolona na mocy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Te dwie strony podtrzymały swoje twierdzenie po ujawnieniu faktów i ustaleń. Przemysł Unii uznał, że rejestracja leży w gestii Komisji.
- (44) W odniesieniu do tego twierdzenia Komisja uznała, że Sąd orzekł, iż uprawnienie Komisji do żądania od organów krajowych podjęcia odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów ma zastosowanie ogólne, na co wskazuje nagłówek „Przepisy ogólne” art. 14 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego z 2016 r. Ponadto art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia nie podlega żadnym ograniczeniom co do okoliczności, w których Komisja jest uprawniona do żądania od krajowych organów celnych rejestrowania towarów⁽¹⁸⁾. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (45) Ponadto grupa GITI twierdziła, że w tym czasie można było jeszcze wnieść odwołanie od wyroku, a zatem nie stanowił on ważnej podstawy prawnej do wprowadzenia rejestracji. Komisja uznała, że od wyroku nie wniesiono odwołania, a rejestracja była właściwym krokiem, który należało podjąć w celu zapewnienia ponownego nałożenia ewentualnych ceł na prawidłowym poziomie oraz zwrócenia się do organów celnych, aby oczekiwały na publikację niniejszego rozporządzenia⁽¹⁹⁾.
- (46) CRIA, grupa GITI, Hämmerling i Opoltrans twierdziły, że Komisja nie może nakazać krajowym organom celnym, aby nie zwracały lub nie umarzały ceł, które pobrano zgodnie z zaskarżonym rozporządzeniem. Taki zwrot należności celnych musi nastąpić natychmiast i w całości. Argumentowały one również, że sytuacja w przedmiotowej sprawie jest inna niż w przypadku wyroku w sprawie Deichmann⁽²⁰⁾, ponieważ zdaniem stron brak oceny twierdzeń dotyczących traktowania na zasadach rynkowych i indywidualnego traktowania w tamtej sprawie nie wpływał na poziom ceł. Strony twierdziły również, że ceł nie można ponownie nałożyć z mocą wsteczną. Według stron

⁽¹⁸⁾ Wyroki z dnia 1 czerwca 2022 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-440/20 i T-441/20, pkt 156.

⁽¹⁹⁾ Zob. podobne rozumowanie w wyroku w sprawie Jindal Saw cytowanym w przypisie 18 powyżej, pkt 158.

⁽²⁰⁾ Zob. Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, sprawa C-256/16, wyrok Trybunału z dnia 15 marca 2018 r., oraz C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, sprawa C-612/16, wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 czerwca 2019 r.

zaskarżone rozporządzenie unieważniono w całości, co oznacza, że usunięto je z porządku prawnego Unii z mocą wsteczną, natomiast w wyroku w sprawie Deichmann nie wykazano żadnego elementu, „który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych”. Ponadto zdaniem stron niezgodność z prawem stwierdzona w odniesieniu do analizy podcięcia cenowego skutkuje „unieważnieniem całej analizy związku przyczynowego przeprowadzonej przez Komisję”. Oznacza to, zdaniem stron, że żadne cła nie powinny być zostać nałożone ani nie należy ich ponownie nakładać, ponieważ cała analiza szkody i związku przyczynowego była błędna.

- (47) Po ujawnieniu faktów i ustaleń grupa GITI stwierdziła, że decyzja Komisji o nakazaniu krajowym organom celnym, aby nie zwracały ceł, narusza zasadę ochrony sądowej ustanowioną w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta praw podstawowych UE”). Komisja powinna raczej zezwolić na zwrot należności celnych, tak jak miało to miejsce w przypadku unieważnienia przez Sąd grzywien pobranych za naruszenie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽²¹⁾. Grupa GITI odniosła się w szczególności do ustaleń Trybunału Sprawiedliwości, że „jeżeli Trybunał stwierdzi nieważność rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowego [...], cła te są uważane za prawnie nienależne w rozumieniu art. 236 kodeksu celnego i podlegające co do zasady zwrotowi przez krajowe organy celne na określonych w tym celu warunkach” ⁽²²⁾. Ponadto według grupy GITI opóźnienie w zwrocie należności celnych ma istotne konsekwencje praktyczne, które negatywnie wpływają na sytuację finansową przedsiębiorstw objętych postępowaniem i na ich zwrot z inwestycji.
- (48) Komisja przypomniała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przed rozstrzygnięciem wniosków o zwrot należności celnych złożonych przez podmioty, które uiściły rzeczony cła, Komisja może polecić krajowym organom celnym, aby wstrzymały się z podjęciem decyzji do czasu, gdy Komisja określi stawki, w której cło to powinno być zostać nałożone, zgodnie z wyrokami sądów Unii ⁽²³⁾. Sąd orzekł również, że szczegółowy zakres tego wyroku Trybunału stwierdzającego nieważność, i w rezultacie obowiązków, które z niego wynikają, powinien być określony w każdym konkretnym przypadku z uwzględnieniem nie tylko sentencji tego wyroku, ale również uzasadnienia, będącego niezbędną podstawą danego rozstrzygnięcia ⁽²⁴⁾.
- (49) W przedmiotowej sprawie Sąd podał w wątpliwość metodę obliczania podcięcia cenowego i jego wpływ na związek przyczynowy, jak również wpływ takiego samego błędu na margines szkody dla przedsiębiorstw objętych wyrokiem Sądu ⁽²⁵⁾. Sąd zobowiązał również Komisję do dokonania przeglądu i ujawnienia pewnych informacji dotyczących wskaźników szkody. W ramach tych elementów nie podważano jednak ważności wszelkich innych ustaleń zawartych w zaskarżonym rozporządzeniu. Ponadto Sąd orzekł, że po wznowieniu postępowania Komisja może przyjąć środek zastępujący środek unieważniony i w związku z tym może ponownie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe, usuwając w tym kontekście wyraźnie stwierdzone niezgodności z prawem ⁽²⁶⁾. W tym kontekście nie ma znaczenia, czy niezgodność z prawem dotyczy poziomu ceł, czy też nie. W każdym razie nawet gdyby w wyniku wznowienia dochodzenia ustalono, że nie należy ponownie nakładać ceł antydumpingowych, organy celne miałyby możliwość zwrotu całej kwoty ceł pobranych od czasu przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa celnego. Ponadto zwrot ten obejmowałby również odpowiednie odsetki zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa celnego. W związku z tym, wbrew temu, co twierdzi grupa GITI, przedsiębiorstwa zostałyby należycie zrekompensovane za uiszczenie przedmiotowych ceł.

⁽²¹⁾ Zob. Printeous/Komisja, sprawa T-95/15, wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2016 r.

⁽²²⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 62.

⁽²³⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 59.

⁽²⁴⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 63 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽²⁵⁾ Zob. pkt 176, 192, 201–207 wyroku. Zaskarżone rozporządzenie pozostało w mocy w odniesieniu do innych producentów eksportujących, którzy go nie zaskarżyli.

⁽²⁶⁾ Zob. wyroki z dnia 1 czerwca 2022 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-440/20 i T-441/20, pkt 44 oraz z dnia 19 czerwca 2019 r., C & J Clark International, C-612/16, nieopublikowany, EU:C:2019:508, pkt 43; z dnia 3 grudnia 2020 r., Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo i in., C-461/18 P, EU:C:2020:979, pkt 97; oraz z dnia 9 czerwca 2021 r., Roland/Komisja, T-132/18, nieopublikowany, EU:T:2021:329, pkt 76.

- (50) Ponadto Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie orzekł, że art. 10 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nie wyklucza ponownego nałożenia na podstawie aktu prawnego ceł antydumpingowych na przywóz dokonywany w okresie stosowania rozporządzeń uznanych za nieważne ⁽²⁷⁾.
- (51) W przeciwieństwie do rejestracji, która miała miejsce w okresie poprzedzającym przyjęcie środków tymczasowych, warunki określone w art. 10 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie. Celem rejestracji w kontekście wykonania ustaleń Sądu nie jest bowiem umożliwienie poboru środków ochrony handlu z mocą wsteczną, jak przewidziano w tych przepisach. Celem jest raczej zapewnienie skuteczności obowiązujących środków, bez nieuzasadnionej przerwy od dnia wejścia w życie zaskarżonego rozporządzenia do ewentualnego ponownego nałożenia skorygowanych ceł, przez zapewnienie, aby w przyszłości możliwe było pobranie środków w prawidłowej wysokości. W związku z tym, jak wyjaśniono w motywie 20 rozporządzenia w sprawie rejestracji, wznowienie procedury administracyjnej i ewentualne ponowne nałożenie ceł nie może być postrzegane jako sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz. Ponadto, jak przyznały strony, niedawno Sąd potwierdził takie samo podejście w wyroku w sprawie T-440/20 ⁽²⁸⁾. W związku z tym odrzucono argument, że ceł nie można nałożyć ponownie.
- (52) Jeżeli chodzi o zasadę ochrony sądowej zapisaną w art. 47 Karty praw podstawowych UE, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że zasada ta nie może uniemożliwiać instytucji Unii, której akt wcześniej unieważniono, wydania nowego aktu niekorzystnego dla tej osoby, opartego na innych podstawach ⁽²⁹⁾. W przedmiotowej sprawie dokonane ustalenia opierają się na innych podstawach niż te, które uzasadniły stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia. W związku z powyższym, zgodnie z ustaleniami Sądu ⁽³⁰⁾, Komisja nie naruszyła zasady skutecznej ochrony sądowej, ponieważ obecnym rozporządzeniem ponownie nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności zaskarżonego rozporządzenia.
- (53) CRIA argumentowało, że ponieważ „żaden dług celny nie powstał”, ponowne nałożenie ceł wykroczyłoby „poza okres prawny, w którym krajowe organy celne są uprawnione do pobierania ceł, jeżeli wziąć pod uwagę trzyletni termin przedawnienia [...]”. Grupa GITI twierdziła, że „ponowne nałożenie z mocą wsteczną [...] nawet po upływie trzyletniego terminu grozi ingerencją (przez sugerowanie, że cła mogą być pobierane po upływie tego trzyletniego terminu) w ten autonomiczny proces decyzyjny krajowych organów celnych, co grozi zakłóceniem starannie wyważonego podziału kompetencji między Komisją a państwami członkowskimi UE, określonego w traktatach UE”. Po ujawnieniu faktów i ustaleń grupa GITI ponownie przywołała ten argument.
- (54) Komisja uznała, że oba te argumenty należało odrzucić. Po pierwsze, Trybunał stwierdził, że przedawnienie „nie może sprzeciwiać się przyjęciu przez Komisję rozporządzenia nakładającego lub nakładającego ponownie cła antydumpingowe ani tym bardziej wszczęciu czy podjęciu przez tę instytucję postępowania prowadzącego do takiego przyjęcia” ⁽³¹⁾. Podobnie Sąd stwierdził, że „[art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego] ma zastosowanie wyłącznie do powiadomienia dłużnika o kwocie ceł, dlatego jego wykonanie należy wyłącznie do krajowych organów celnych, które są właściwe do dokonania takiego powiadomienia. W związku z tym nie stoi on na przeszkodzie przyjęciu przez Komisję rozporządzenia nakładającego lub ponownie nakładającego ostateczne cło wyrównawcze” ⁽³²⁾. W odniesieniu do twierdzenia, że ponowne nałożenie narusza podział kompetencji między Komisją a państwami członkowskimi, Komisja zauważyła, że grupa GITI nie sprecyzowała, które postanowienie Traktatów ponowne nałożenie ceł by naruszało. Sąd konsekwentnie orzekł, że Komisja jest uprawniona do ponownego nałożenia ceł przy korygowaniu błędów stwierdzonych przez Sąd ⁽³³⁾. Ponadto niniejsze rozporządzenie zostało w całości poddane procedurze sprawdzającej przewidzianej w art. 15 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. W związku z tym argument ten odrzucono.

⁽²⁷⁾ C-256/16 Deichmann EU:C:2018:187, pkt 77 i 78, oraz C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., pkt 57.

⁽²⁸⁾ Wyroki z dnia 1 czerwca 2022 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-440/20 i T-441/20.

⁽²⁹⁾ Zob. w tym kontekście wyrok z dnia 29 listopada 2018 r., Bank Tejarat/Rada, C-248/17 P, EU:C:2018:967, pkt 80 i 81 oraz przytoczone tam orzecznictwo.

⁽³⁰⁾ Wyrok T-441/20 przywołany w przypisie 21, pkt 118–123.

⁽³¹⁾ Wyrok przywołany w przypisie 27 powyżej, pkt 83.

⁽³²⁾ Wyrok przywołany w przypisie 28 powyżej, pkt 134.

⁽³³⁾ Zob. w tym względzie wyroki przywołane w przypisach 27–28.

- (55) Grupa GITI twierdziła, że ponowne nałożenie (zmienionego) cła antidumpingowego i wyrównawczego z mocą wsteczną byłoby również nieproporcjonalne i sprzeczne z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 1 i 4 Traktatu o Unii Europejskiej. Grupa GITI twierdziła również, że ponowne nałożenie ceł z mocą wsteczną nie zapewnia – i nie może zapewniać – żadnej „dodatkowej” ochrony przemysłowi Unii ani nie zapobiega dalszemu przywozowi. W związku z tym stanowiłoby to naruszenie zasady proporcjonalności. Po ujawnieniu faktów i ustaleń grupa GITI ponownie przywołała ten argument.
- (56) Komisja przypomniała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Komisja nie naruszyła zasady proporcjonalności, gdy w celu wykonania wyroku ponownie nałożyła cło ostateczne według odpowiedniej stawki i od dnia wejścia w życie ostatecznych środków antidumpingowych. Za proporcjonalne uznała również zmniejszenie wysokości ponownie nałożonych stawek celnych i nakaz zwrotu lub umorzenia różnicy⁽³⁴⁾. Ponadto w odniesieniu do argumentu, że nieproporcjonalne byłoby przyznanie przemysłowi Unii większej ochrony w przyszłości, Sąd ustalił, że argument ten „nie wystarcza do ustalenia, iż ponowne nałożenie ostatecznego cła antidumpingowego, które jest znacznie obniżone na mocy zaskarżonego rozporządzenia, byłoby w przedmiotowej sprawie nieproporcjonalne”⁽³⁵⁾. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (57) Przedsiębiorstwo Hämmerling twierdziło, że należy wziąć pod uwagę obecną sytuację gospodarczą. Od tamtego czasu przedmiotowy sektor gospodarki musiał zmierzyć się z kryzysem związanym z COVID-19, globalnym wzrostem cen, który dotknął cały łańcuch dostaw (w tym transport i logistykę), oraz istotnym kryzysem gospodarczym, a obecnie z takimi kwestiami, jak wzrost kosztów energii elektrycznej, wysoka stopa inflacji itp., które są spowodowane również rosyjską agresją na Ukrainę. W związku z tym niewłaściwe byłoby ponowne nałożenie przedmiotowych ceł w sektorze, na rynku oraz w sytuacji mikro- i makroekonomicznej całkowicie odmiennych od tych, które zbadano w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.
- (58) Jak wyjaśniono w motywie 11, procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od momentu, w którym wystąpiła niezgodność z prawem⁽³⁶⁾. W przedmiotowej sprawie niezgodność z prawem stwierdzona przez Sąd wystąpiła w rozporządzeniu nakładającym ostateczne środki antidumpingowe. W związku z tym przy usuwaniu niezgodności z prawem stwierdzonej przez Sąd Komisja nie może uwzględnić ostatnich wydarzeń, które nie dotyczą okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego. Zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego w przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody i gdy interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 21, nakładane jest ostateczne cło antidumpingowe. W związku z tym wznowienie dochodzenia mogłoby doprowadzić do tego, że cła antidumpingowe nie zostałyby ponownie nałożone jedynie w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że w okresie objętym dochodzeniem nie wystąpił dumping ani wynikająca z niego szkoda ani nie istniały przesłanki związane z interesem Unii przemawiające przeciwko cłom⁽³⁷⁾.
- (59) Grupa GITI twierdziła, że wznowienie powinno być ściśle ograniczone do kwestii podniesionych przez Sąd. W związku z tym w celu zbadania wpływu na ceny Komisja nie może zastąpić analizy podcięcia cenowego analizą tłumienia cen, ponieważ metodyka przyjęta przez Komisję pozostaje ważna, a zatem nie jest przedmiotem wznowienia. Skutki analizy tłumienia cen nie były przedmiotem rozważań Sądu, a zatem nie są objęte obecnym wznowieniem.
- (60) Komisja zauważyła, że Sąd zakwestionował przeprowadzoną przez nią analizę podcięcia cenowego w odniesieniu do obiektywnego porównania cen eksportowych z cenami stosowanymi przez przemysł Unii. W związku z tym zakwestionowano metodykę podcięcia cenowego jako taką. Ponadto nic nie stało na przeszkodzie, aby Komisja uwzględniła wszelki inny możliwy wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny w rozumieniu art. 3 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego. W sprawie Deichmann Sąd orzekł, że Komisji przysługuje szeroki zakres uznania: wyłącznie oczywiście niewłaściwy charakter rzecznych środków w stosunku do założonego celu może wpłynąć na ich zgodność z prawem⁽³⁸⁾. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

⁽³⁴⁾ Wyrok przywołany w przypisie 28 powyżej, pkt 97–103.

⁽³⁵⁾ Wyrok przywołany w przypisie 28 powyżej, pkt 104.

⁽³⁶⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, Rec., s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia/Komisja, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais/Komisja, Zb.Orz. 2011, ECLI:EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽³⁷⁾ Sprawa C-507/21 P, Puma i in./Komisja, EU:C:2022:649, pkt 87.

⁽³⁸⁾ Zob. Deichmann, pkt 88.

- (61) Grupa GITI twierdziła, że Komisja nie może przyjąć nowego podejścia przy ustalaniu podcięcia cenowego. W szczególności Komisja nie powinna wprowadzać nowej struktury PCN, tj. nie powinna dodawać rodzaju klienta przy (ponownym) obliczaniu marginesów podcięcia cenowego i szkody⁽³⁹⁾.
- (62) Bez uszczerbku dla tego, czy Komisja jest uprawniona do wprowadzenia nowych elementów do struktury PCN, Komisja przypomniała, że obliczenia podcięcia cenowego opisane w sekcji 4.1 poniżej nie skutkowały wprowadzeniem żadnych nowych elementów do struktury PCN. W związku z tym zarzut ten był bezprzedmiotowy.
- (63) CRIA twierdziło – zarówno w momencie wszczęcia postępowania, jak i po ujawnieniu faktów i ustaleń – że zarzuty prawne podniesione, ale jeszcze nierozstrzygnięte przez Sąd muszą zostać rozpatrzone oraz że Komisja powinna aktywnie odnieść się do zarzutów, którymi nie zajął się Sąd.
- (64) Opoltrans twierdził, że w czasie dochodzenia nie było dowodów na przywóz z Chin po cenach dumpingowych oraz m.in. że wykorzystanie Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego nie było właściwe, przemysł Unii nie ponosi szkody, nie ma związku przyczynowego między sytuacją przemysłu Unii a przywozem z Chin oraz że ponowne nałożenie ceł nie leży w interesie użytkowników.
- (65) Zgodnie z wyjaśnieniem Komisji przedstawionym w zawiadomieniu o wznowieniu ustalenia zawarte w zaskarżonym rozporządzeniu, które nie zostały zakwestionowane lub które zostały zakwestionowane, ale zaskarżenie zostało odrzucone wyrokiem Sądu lub które nie zostały zbadane przez Sąd, i w związku z tym nie doprowadziły do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia, wciąż są w pełni zasadne⁽⁴⁰⁾. Obejmuje to kwestie wskazane przez CRIA i Opoltrans. W związku z tym Komisja nie miała obowiązku badać zarzutów dotyczących kwestii innych niż te, które Sąd uznał za niezgodne z prawem.

8. PONOWNE ZBADANIE WPŁYWU PRZYWOZU Z CHRL NA CENY I ZWIĄZKU PRZYCZYNOWEGO

8.1. OKREŚLENIE PODCIĘCIA CENOWEGO

- (66) Jak wyjaśniono w motywach 5–7, Sąd stwierdził, że Komisja nie dokonała obiektywnego porównania przy obliczaniu marginesów podcięcia cenowego, ponieważ dostosowała cenę eksportową producentów eksportujących przez zastosowanie przez analogię art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, podczas gdy przemysł Unii prowadził również sprzedaż za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, a ich sprzedaż nie została dostosowana.
- (67) Ponadto w pkt 163 wyroku Sądu stwierdzono, że gdyby nie zastosowano dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, „taka metoda pozwoliłaby na dokonanie obiektywnego porównania cen w przypadku, gdy zarówno produkt objęty postępowaniem, jak i produkt podobny są sprzedawane za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą”. W pkt 190 wyroku Sąd stwierdził ponadto, że takie porównania „[n]ie pozwalają [...] natomiast zneutralizować ewentualnych skutków błędu polegającego na porównaniu rzeczywistych cen sprzedaży naliczanych bezpośrednio klientom Unii przez chińskich producentów eksportujących z jednej strony z cenami odsprzedaży stosowanymi przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z producentami unijnymi z drugiej strony” (podkreślenie dodane). Wreszcie w pkt 134 wyroku Sąd uściślił, że „niezależnie od zgodności z prawem i znaczenia poziomu handlu wybranego przez Komisję po stronie producentów eksportujących lub po stronie producentów unijnych porównanie cen dokonane przez tę instytucję powinno zawsze mieć rzetelny charakter i w tym celu dotyczyć cen na tym samym poziomie handlu”.
- (68) Jak wyjaśniono w pkt 150 wyroku Sądu, część sprzedaży chińskich producentów eksportujących objętych próbą dokonywana za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą wynosi 0 % w przypadku grupy Xingyuan, 34 % w przypadku grupy GITI, 19 % w przypadku Aeolus/Pirelli i 98,6 % w przypadku grupy Hankook. Ponadto w odpowiedzi na środek organizacji postępowania przed Sądem Komisja wskazała, że część sprzedaży dokonana za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą wynosi 46,9 % sprzedaży objętych próbą chińskich producentów eksportujących i 87 % sprzedaży objętych próbą producentów unijnych. Wynika z tego, że część sprzedaży dokonanej za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą była wysoka, a nawet bardzo wysoka, jeśli chodzi o każdą z dwóch prób.

⁽³⁹⁾ Zob. Région Nord-Pas-de-Calais/Komisja Europejska, sprawy połączone T-267/08 i T-279/08, wyrok Sądu z dnia 12 maja 2011 r., pkt 83.

⁽⁴⁰⁾ Sprawa T-650/17 Jinan Meide Casting Co., Ltd, EU:T:2019:644, pkt 333–342.

- (69) Jak wyjaśniono w motywie 149 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży według rodzajów produktu i segmentu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*, oraz
 - odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu, według rodzajów produktu i segmentu, stosowanych przez objętych próbą współpracujących chińskich producentów eksportujących wobec pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) wraz z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie („cena CIF wraz z kosztami wyładunku”).
- (70) W celu zastosowania się do wyroku Sądu, w przypadku gdy sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, cen eksportowych już nie dostosowywano przez analogię zgodnie z art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Zatem koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanego importera oraz zysk objętych próbą importerów niepowiązanych dodano z powrotem do ceny eksportowej.
- (71) Ponadto Komisja oceniła, czy istniały jakiegokolwiek inne potencjalne kwestie związane z poziomem handlu, które należy uwzględnić do celów obiektywnego porównania w przypadkach, w których producenci eksportujący prowadzili sprzedaż bezpośrednio klientom unijnym, ale objęci próbą producenci unijni prowadzili sprzedaż za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą klientom unijnym. W tym celu Komisja przeprowadziła szczegółową analizę cen całości sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, aby określić wzorce cen sprzedaży bezpośredniej z fabryki i sprzedaży pośredniej przez powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą. Porównanie to wykazało znaczne zróżnicowanie cen w ramach jednego rodzaju produktu, jednak nie stwierdzono żadnego wyraźnego wzorca cen. Chociaż zasadniczo powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą powinny ponosić koszty marketingu przy sprzedaży klientom w Unii, okazało się, że kosztów tych nie przenoszono konsekwentnie na ceny końcowe.
- (72) Komisja uznała zatem, że sprzedaż prowadzona bezpośrednio przez producentów lub za pośrednictwem powiązanych podmiotów producentów, które zajmują się sprzedażą, nie miała żadnego zauważalnego wpływu na poziom cen oferowanych klientom w ramach takiej sprzedaży. W szczególności ustalono, że sprzedaż za pośrednictwem powiązanego podmiotu nie skutkowałą wzrostem cen w stosunku do sprzedaży prowadzonej bezpośrednio przez producenta. W związku z tym Komisja nie stwierdziła żadnego potencjalnego wpływu na poziomy cen, który należałoby zneutralizować, jak Sąd podejrzewał w pkt 190 wyroku. Dlatego w tym przypadku uzasadnione było porównanie z rzeczywistymi cenami sprzedaży objętych próbą producentów unijnych stosowanymi w sprzedaży bezpośredniej lub za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą klientom unijnym oraz porównanie z cenami eksportowymi producentów eksportujących objętych próbą.
- (73) Komisja przeprowadziła również szczegółową analizę wzorców cen poszczególnych kanałów sprzedaży wykorzystywanych przez przemysł Unii. W tym względzie przemysł Unii prowadził w różnych proporcjach sprzedaż użytkownikom, dystrybutorom, sprzedawcom detalicznym i „innym klientom”. Sprzedaż do wszystkich klientów z wyjątkiem „innych klientów” była reprezentatywna dla wszystkich rodzajów produktu. Komisja zauważyła, że często ceny sprzedaży dla użytkowników tego samego rodzaju produktu były niższe niż dla dystrybutorów i sprzedawców detalicznych, ale można było również zaobserwować sytuację odwrotną. Różnice w cenach dla poszczególnych klientów niekoniecznie zależały również od całkowitej wielkości sprzedaży na rzecz danego klienta. W związku z tym Komisja stwierdziła, że ceny stosowane wobec różnych rodzajów klientów nie charakteryzowały się widocznym wzorcem i że dalsze dostosowania nie były potrzebne, aby zapewnić obiektywne porównanie zgodnie z zaleceniami Sądu.
- (74) Komisja przypomniała, że w nocy do akt z 30 stycznia 2023 r. przedstawiła dodatkowe informacje dotyczące swojej analizy cen stosowanych przez przemysł Unii przy sprzedaży bezpośredniej, pośredniej i na rzecz różnych rodzajów klientów.
- (75) Po dodatkowym ujawnieniu CRIA nie zgodziło się z ustaleniem Komisji, że nie można było określić wzorca cen w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej przez producentów unijnych. Komisja odnotowała, że CRIA nie uzasadniło swojego twierdzenia i nie przedstawiło żadnych nowych dowodów na nieprawidłowość analizy Komisji. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (76) Dlatego zmieniona średnia ważona podcięcia cenowego oparta na przywozie dokonywanym przez producentów eksportujących objętych próbą wyniosła 14,7 %.

8.2. Tłumienie cen

- (77) Komisja stwierdziła, że przedmiotowy przywóz nadal miałby negatywny wpływ na ceny sprzedaży w Unii w każdym przypadku, nawet gdyby zmieniony margines podjęcia cenowego uznano za marginalny lub niewłaściwy.
- (78) Przywóz towarów po cenach dumpingowych może mieć istotny wpływ na rynek, gdy duże znaczenie ma wrażliwość cenowa. Jak wskazano w motywie 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, unijny rynek opon do samochodów ciężarowych i autobusów jest rynkiem bardzo konkurencyjnym, na którym różnice cen mogą mieć istotny wpływ.
- (79) Jak wynika z tabel 7–10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w okresie badanym średnia cena przemysłu Unii spadła o 8 %, podczas gdy jednostkowe koszty produkcji przemysłu Unii zmalały o 6 %. Najtrudniejsza sytuacja panowała w segmencie 3, w którym średnia cena sprzedaży spadła o 5 %, a jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 1 %. Ostatecznie ze względu na przywóz towarów po cenach dumpingowych przedsiębiorstwa w segmencie 3 były zmuszone do sprzedaży po cenie równej ich kosztom produkcji, tym samym do sprzedaży bez jakiegokolwiek zysku, a więc ze stratą. W związku z tym przywóz z Chin spowodował tłumienie cen ze względu na jego wielkość (wzrost o 32 %) i ceny (spadek o 11 %) w okresie badanym, co nie pozwoliło przemysłowi Unii na dostosowanie cen w górę w celu uwzględnienia wzrostu jednostkowych kosztów produkcji.
- (80) W związku z tym Komisja stwierdziła, że nawet jeśli wystąpienie podjęcia cenowego zostałoby zakwestionowane, w tym przypadku nastąpiłoby tłumienie cen wywołane przez przedmiotowy przywóz.

8.3. Związek przyczynowy

- (81) Komisja zbadała, czy nadal istniałby związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez producentów unijnych po uwzględnieniu zmienionych marginesów podjęcia cenowego dotyczących przywozu od objętych próbą chińskich producentów eksportujących, a także ustaleń dotyczących tłumienia cen.
- (82) Zmniejszenie marginesu podjęcia cenowego dotyczącego wszystkich objętych próbą chińskich eksporterów nie zmieniło faktu, że przywóz od objętych próbą chińskich eksporterów, z wyjątkiem Grupy Xingyuan, powodował znaczne podcięcie cenowe względem cen sprzedaży przemysłu Unii. Zmienione marginesy podjęcia cenowego nie zmieniły zatem pierwotnego ustalenia Komisji dotyczącego istnienia związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez producentów unijnych a przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL, zawartego w sekcji 5.1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i potwierdzonego w sekcji 5.1 zaskarżonego rozporządzenia. Zmienione marginesy podjęcia cenowego, jak również dodatkowe ustalenia dotyczące tłumienia cen w przedmiotowej sprawie także nie zmieniły analizy i ustaleń dotyczących innych przyczyn szkody przedstawionych w sekcji 5.2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i sekcji 5.2 zaskarżonego rozporządzenia.
- (83) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek, że istotna szkoda dla przemysłu Unii została spowodowana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL, a inne czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między szkodą a przywozem towarów po cenach subsydiowanych.

9. PONOWNE ZBADANIE MARGINESÓW SZKODY PRZEDSIĘBIORSTW PODLEGAJĄCYCH WZNOWIENIU

- (84) W pkt 179 wyroku Sąd stwierdził, że „obliczenie marginesu szkody polega na porównaniu cen importowych wykorzystanych przy obliczaniu podjęcia cenowego z jednej strony z niewyrządzającymi szkodę cenami podobnego produktu wraz z zyskiem docelowym w normalnych warunkach konkurencji z drugiej strony. W związku z tym błąd dotyczący poziomu handlu, na którym dokonywane jest porównanie cen, może mieć wpływ zarówno na obliczenie podjęcia cenowego, jak i na obliczenie marginesu szkody”.
- (85) W celu zastosowania się do wyroku Komisja ponownie obliczyła poziom usuwający szkodę w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw, które podlegają wznowieniu.

- (86) W pierwotnym dochodzeniu Komisja określiła poziom usuwający szkodę w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średniej ważonej niewyrządzającej szkody ceny poszczególnych rodzajów produktu naliczanej przez czterech producentów unijnych objętych próbą niepowiązanym klientom na rynku unijnym, dostosowanej do poziomu cen *ex-works*,
 - tej samej ceny eksportowej ustalonej w motywie 69 tiret drugie powyżej.
- (87) Cenę niewyrządzającą szkody stosowaną przez przemysł Unii ustala się normalnie na poziomie ceny *ex-works* na podstawie kosztów produkcji poszczególnych rodzajów produktu, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, powiększonych o rozsądny zysk. W tym konkretnym przypadku Komisja nie dysponowała jednak wystarczająco szczegółowymi i sprawdzonymi informacjami dotyczącymi kosztów produkcji na podstawie PCN, które to informacje są konieczne do obliczenia marginesu szkody według metody opisanej powyżej. Ze względu na szczególne okoliczności tej sprawy oraz fakt, że nie było wyraźnego wzorca różnic cen w zależności od kanału sprzedaży wykorzystywanego przez objętych próbą producentów unijnych, cenę niewyrządzającą szkody ustalono na podstawie ostatecznej ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, sprzedanych bezpośrednio lub za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą na rynku Unii, i naliczanej wobec niepowiązanych klientów, dostosowanej do poziomu cen *ex-works*, jak opisano powyżej w motywie 86 tiret pierwsze, pomniejszonej o rzeczywisty zysk, a następnie powiększonej o rozsądny zysk. Ze względu na te szczególne okoliczności i w celu wykonania wyroku za stosowne uznano porównanie tej ceny z ostateczną ceną sprzedaży producentów eksportujących w sposób symetryczny, tj. na poziomie powiązanych importerów, również po dokonaniu korekty jedynie o odpisy opisane w motywie 69 tiret drugie powyżej, uwzględniając jednak koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk powiązanych importerów producentów eksportujących mających siedzibę w Unii.
- (88) Ponadto w świetle ustaleń Sądu zawartych w pkt 190 wyroku Komisja dokładnie zbadała, czy istnieją jakiegokolwiek inne kwestie związane z poziomem handlu, które wymagałyby neutralizacji do celów obiektywnego porównania, biorąc pod uwagę fakt, że 87 % próby producentów unijnych prowadziło sprzedaż za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, a wielu producentów eksportujących prowadziło również sprzedaż bezpośrednio odbiorcom końcowym. Komisja przypomniała, że – jak wyjaśniono w motywie 87 – w obliczeniach marginesu szkody wykorzystano ostateczne ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowane przez przemysł Unii. W konsekwencji, jak wskazał Sąd w pkt 179 wyroku, ustalenia dokonane w odniesieniu do obliczeń podjęcia cenowego były w pełni zasadne również w odniesieniu do obliczeń marginesu szkody, jeżeli chodzi o obiektywne porównanie. Jak wyjaśniono w motywach 71 i 72 powyżej, Komisja nie stwierdziła żadnych innych kwestii dotyczących poziomu handlu, które wymagałyby dostosowania do celów przeprowadzenia obiektywnego porównania.
- (89) Ustalony w ten sposób zmieniony margines szkody były następujące:

Przedsiębiorstwo	Poziom usuwający szkodę w %
Grupa Xingyuan	55,07
Grupa GITI	28,51
Grupa Hankook	10,31
Aeolus/Pirelli	27,56
Przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym	23,15
Zhongce Rubber Group Co., Ltd ⁽¹⁾	55,07
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd; Hefei Wanli Tire Co., Ltd ⁽²⁾	55,07

⁽¹⁾ Przedsiębiorstwo Zhongce Rubber Group Co., Ltd współpracowało w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym. Jest to jedyne przedsiębiorstwo wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1690, na które miało wpływ stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) 2018/1690, ale nie stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia. W związku z tym w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nie stwierdzono nieważności zaskarżonego rozporządzenia, lecz jedynie nieważność zmian wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2018/1690 w rozporządzeniu (UE) 2018/1579. W związku z tym Zhongce Rubber Group Co., Ltd nadal podlega cłom nałożonym zaskarżonym rozporządzeniem.

⁽²⁾ Te dwa przedsiębiorstwa nie współpracowały ani w dochodzeniu antydumpingowym, ani w dochodzeniu antysubsydyjnym. W związku z tym są objęte cłami obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

10. UJAWNIECIE DANYCH OKREŚLONYCH PRZEZ SĄD W CELU UMOŻLIWIENIA SKARŻĄCYM SKORZYSTANIA Z ICH PRAWA DO OBRONY

- (90) Sąd stwierdził w pkt 33 swojego wyroku, że Komisja naruszyła prawo skarżących do obrony, ponieważ nie ujawniła im żadnych danych, o których mowa w pkt 244 tego wyroku.
- (91) Sąd wymienił odnośne dane (pkt 244 wyroku):
- wskaźniki szkody brutto przed zastosowaniem korekt wag oraz dane dotyczące MŚP z jednej strony i dużych przedsiębiorstw z drugiej,
 - wskaźniki szkody inne niż rentowność po zmianie wag,
 - niektóre informacje na temat źródeł danych makroekonomicznych dotyczących szkody oraz wykaz MŚP z sektora przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji,
 - całkowita dokładna wielkość sprzedaży MŚP z sektora przemysłu Unii, które współpracowały w dochodzeniach, a także informacje dotyczące odsetka MŚP w przemyśle Unii.

10.1. Wskaźniki szkody, z ważeniem i bez ważenia, oraz oddzielnie dla MŚP i dużych przedsiębiorstw

- (92) W pkt 215–235 wyroku Sąd stwierdził, że po zmianie wag dokonanej na etapie ostatecznym (zob. motywy 188–195 zaskarżonego rozporządzenia) Komisja prawidłowo obliczyła i wykazała rentowność sprzedaży w Unii na poziomie całego przemysłu Unii (tabela 5 zaskarżonego rozporządzenia) oraz na poziomie segmentu 3 (tabela 6 zaskarżonego rozporządzenia). Jednak jak wskazał Sąd w pkt 227 wyroku, w wyniku zmiany metody ustalania wag konieczne było ponowne obliczenie wszystkich wskaźników mikroekonomicznych poza rentownością. Nie czyniąc tego, Komisja nie zbadała obiektywnie badania wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych zgodnie z art. 3 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (93) W związku z tym aby zastosować się do wyroku Sądu, w poniższych sekcjach Komisja przeanalizowała wpływ zastosowania wag ustalonych na etapie ostatecznym na wszystkie wskaźniki mikroekonomiczne poza ogólną rentownością i rentownością segmentu 3 („zmieniona waga”). Jak pokazano poniżej, zastosowanie tych wag nie zmieniło znacząco żadnego z ustaleń poczynionych przez Komisję w odniesieniu do wskaźników mikroekonomicznych. W związku z tym potwierdzono istnienie istotnej szkody w okresie badanym.
- (94) Ponadto w pkt 244 wyroku Sąd stwierdził, że Komisja naruszyła prawo skarżących do obrony, ponieważ nie ujawniła im wskaźników szkody brutto przed zastosowaniem korekt wag oraz danych dotyczących MŚP z jednej strony i dużych przedsiębiorstw z drugiej strony. Sąd nie wymagał jednak od Komisji, by ponownie dokonała ustaleń w przedmiocie szkody bez stosowania jakichkolwiek korekt wag. Sąd stwierdził jedynie, że należało ujawnić zainteresowanym stronom te wskaźniki szkody brutto przed zastosowaniem jakichkolwiek korekt wag.
- (95) W świetle powyższego, aby zastosować się do wyroku Sądu, Komisja przedstawiła w poniższych sekcjach ustalone wskaźniki mikroekonomiczne: 1) na etapie tymczasowym w rozporządzeniu w sprawie celów tymczasowych, 2) na etapie ostatecznym po zmianie wag (nazywanego „zmienioną wagą” we wszystkich tabelach poniżej), 3) bez korekty wag oraz 4) w segmencie 3: 4a) wskaźniki tylko dla MŚP oraz 4b) wskaźniki tylko dla dużych przedsiębiorstw.

10.1.1. Wskaźniki mikroekonomiczne

Uwagi wstępne

- (96) Jak wyjaśniono w motywach 185–192 zaskarżonego rozporządzenia, Komisja uznała, że wskaźniki mikroekonomiczne nie mogą odzwierciedlać rzeczywistej sytuacji przemysłu Unii, ponieważ objęte próbą duże przedsiębiorstwa miały większy wpływ na ogólne dane niż objęte próbą MŚP, podczas gdy udział tych ostatnich w całkowitej sprzedaży przemysłu Unii wynosił około 13 %.

- (97) W związku z tym Komisja postanowiła zwiększyć wagę w przypadku objętych próbą MŚP. W zaskarżonym rozporządzeniu na etapie ostatecznym zastosowano następujące wagi. Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość procentową sprzedaży MŚP i dużych przedsiębiorstw w całkowitej sprzedaży unijnej. Po drugie, Komisja wyraziła sprzedaż objętych próbą MŚP i objętych próbą dużych producentów wraz z ich odpowiednią wielkością sprzedaży w całkowitej sprzedaży unijnej. Na koniec porównano wartości procentowe i podniesiono dane dotyczące MŚP, aby odzwierciedlały taką samą wartość procentową, co objęte próbą duże przedsiębiorstwa. Wyjaśniono to również w motywie 138 poniżej. Na etapie tymczasowym Komisja zastosowała również dodatkową korektę (tj. aby odzwierciedlić udział każdego segmentu w sprzedaży unijnej w ramach danych objętych próbą). Jak jednak wyjaśniono w zaskarżonym rozporządzeniu, z tej korekty zrezygnowano na etapie ostatecznym, ponieważ zainteresowane strony zakwestionowały stosowanie stałego wskaźnika dla okresu badanego.
- (98) Korekta wag miała wpływ na wynik ogólnych mikrowskaźników, ale również na segment 3, ponieważ zarówno duże przedsiębiorstwa, jak i MŚP prowadziły działalność w tym segmencie. Korekta nie miała wpływu na tendencje w segmencie 1 i 2, ponieważ w tych segmentach działalność prowadziły tylko duże przedsiębiorstwa. Jak wskazano w motywie 93, korekta wag miała ograniczony wpływ na ogólne wskaźniki mikroekonomiczne, ponieważ sprzedaż MŚP w okresie objętym dochodzeniem oszacowano na około 13 % całkowitej sprzedaży unijnej w okresie objętym dochodzeniem.

10.1.1.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (99) Średnie ceny jednostkowe sprzedaży objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco.

Tabela 1

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji

Na podstawie:	w EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 7 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	237	225	216	218
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	95	91	92
Zmieniona waga	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	239	228	219	220
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	95	92	92
Bez ważenia	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	252	238	226	228
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	94	90	90
Tabela 7 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych	Średnie koszty produkcji	200	188	183	188
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	94	91	94
Zmieniona waga	Średnie koszty produkcji	202	189	185	190
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	94	92	94
Bez ważenia	Średnie koszty produkcji	209	192	188	192
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	92	90	92

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (100) Pomimo nominalnej różnicy między średnią jednostkową ceną sprzedaży ustaloną w poszczególnych wariantach w okresie badanym, jeśli chodzi o ogólną tendencję, nie stwierdzono różnicy między wagą stosowaną na etapie tymczasowym i ostatecznym. Bez ważenia średnia jednostkowa cena sprzedaży zmalała o dwa punkty procentowe więcej niż w przypadku dwóch pozostałych scenariuszy. Ten sam wniosek można wyciągnąć w odniesieniu do tendencji obserwowanych w średnich kosztach produkcji.
- (101) Ważenie, a raczej jego brak, nie miało wpływu na wniosek w odniesieniu do segmentów 1 i 2. W odniesieniu do segmentu 3, jak pokazano w tabelach 2, 3 i 4 poniżej, Komisja zbadała wpływ stosowania i niestosowania wag na trzy zestawy danych: dotyczące całego segmentu 3, dotyczące dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w tym segmencie oraz dotyczące MŚP.

Tabela 2

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – segment 3

Na podstawie:	w EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 10 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	181	176	172	172
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	97	95	95
Zmieniona waga	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	180	176	172	171
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	98	95	95
Bez ważenia	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	201	191	182	180
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	95	90	90
Tabela 10 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Średnie koszty produkcji	170	175	167	172
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	103	98	101
Zmieniona waga	Średnie koszty produkcji	170	175	167	172
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	103	99	101
Bez ważenia	Średnie koszty produkcji	182	181	170	173
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	99	93	95

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (102) W przypadku segmentu 3 zmiana wag na etapie ostatecznym nie miała wpływu na ogólną tendencję w zakresie jednostkowej ceny sprzedaży i jednostkowego kosztu produkcji. Przy braku ważenia tendencje w zakresie jednostkowej ceny sprzedaży i jednostkowego kosztu produkcji wykazały wyraźniejszy spadek w przypadku obu wskaźników, wynoszący w okresie badanym co najmniej pięć punktów procentowych. Tendencje te odzwierciedlały głównie tendencję zaobserwowaną poniżej w przypadku dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3.
- (103) Jak widać w tabeli 3 poniżej, w przypadku dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3 tendencja była znacznie gorsza w porównaniu z ogólną tendencją w zakresie jednostkowej ceny sprzedaży i jednostkowego kosztu produkcji.

Tabela 3

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – segment 3: Tylko duże przedsiębiorstwa

Na podstawie EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	207	195	184	183
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	94	89	88
Średnie koszty produkcji	186	183	171	174
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	98	92	93

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (104) Z tabeli 4 poniżej wynika, że w przypadku MŚP prowadzących działalność jedynie w segmencie 3 w okresie badanym jednostkowe koszty produkcji zmieniły się na gorsze – wzrost kosztów wyniósł 7 %. Jednocześnie cena jednostkowa spadła o 2 %.

Tabela 4

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – segment 3: Tylko MŚP

w EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	164	164	162	161
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	100	99	98
Średnie koszty produkcji	159	170	164	171
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	107	103	107

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

10.1.1.2. Koszty pracy

- (105) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Średnie koszty pracy na pracownika

		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 11 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	43 875	44 961	46 432	46 785
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	102	105	106
Zmieniona waga	Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	44 300	45 199	46 605	46 943
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	102	105	106

Bez ważenia	Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	46 274	47 180	48 390	48 477
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	102	105	105

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (106) Średnie koszty pracy wzrosły w okresie badanym o 6 % w przypadku stosowania obu rodzajów wag i o 5 % w przypadku niestosowania wag.

10.1.1.3. Zapasy

- (107) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zapasy

		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 12 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (<i>indeks 2014 = 100</i>)	100	81	100	144
	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	7 %	6 %	7 %	9 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	81	97	134
Zmieniona waga	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (<i>indeks 2014 = 100</i>)	100	82	99	146
	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	7 %	6 %	7 %	9 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	83	97	137
Bez ważenia	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (<i>indeks 2014 = 100</i>)	100	84	100	148
	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	6 %	5 %	6 %	8 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	84	96	135

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (108) Zapasy wzrosły w okresie badanym o 44 %/46 % w przypadku stosowania obu rodzajów wag i o 48 % w przypadku niestosowania wag. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego osiągnął poziom około 9 % rocznej produkcji w przypadku obu rodzajów wag i 8 % w przypadku niestosowania wag. Sytuacja ta miała negatywny wpływ na sytuację finansową objętych próbą producentów unijnych.

10.1.1.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (109) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 13 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	15,6 %	16,7 %	15,2 %	13,7 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	106,9	97,7	88,1
Tabela 5 w zaskarżonym rozporządzeniu	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	15,4 %	16,9 %	15,3 %	13,7 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	109,5	99,5	88,6
Bez ważenia	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	16,9 %	19,1 %	17,0 %	15,6 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	113	101	92
Tabela 13 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	309	312	292	272
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	101	94	88
Zmieniona waga	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	272	281	264	244
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	103	97	90
Bez ważenia	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	264	277	255	246
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	105	97	93
Tabela 13 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Inwestycje (w mln EUR)	86	63	59	65
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	73	69	76
Zmieniona waga	Inwestycje (w mln EUR)	78	55	53	58
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	71	68	74
Bez ważenia	Inwestycje (w mln EUR)	72	52	50	56
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	72	69	78

Tabela 13 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Zwrot z inwestycji	21,0 %	21,7 %	19,3 %	17,6 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	103	92	84
Zmieniona waga	Zwrot z inwestycji	23,4 %	24,6 %	21,7 %	20,3 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	105	92	87
Bez ważenia	Zwrot z inwestycji	23,4 %	24,6 %	21,7 %	20,3 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	105	92	86

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (110) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (111) Na podstawie obu rodzajów wag tendencja w zakresie ogólnej rentowności była podobna – spadek z 15,6 %/15,4 % w 2014 r. do 13,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Obliczono to na podstawie wagi każdego z segmentów w całkowitej sprzedaży. Bez ważenia ogólna rentowność spadła z 16,9 % w 2014 r. do 15,6 %.
- (112) Malejąca rentowność w przypadku tych trzech metod wynikała z różnicy o dwa punkty procentowe między cenami a kosztami.
- (113) Komisja przypomniała, że jak wyjaśniono w motywie 93 powyżej, ogólna rentowność została już ujawniona w rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych i nie była przedmiotem ustaleń Sądu w odniesieniu do stwierdzonych błędów. Rentowność przedstawiono w powyższej tabeli jedynie dla pełności wyводу. Przy zastosowaniu trzech różnych metod na ogólną rentowność wpływ miała rentowność w segmencie 1 i 2, podczas gdy rentowność segmentu 3 bez ważenia w okresie badanym spadła o około pięć punktów procentowych, jak wskazano w tabeli 9 poniżej. Względna rentowność dla całego przemysłu Unii również wykazywała tendencję spadkową.
- (114) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania ich działalności. Tendencja w przepływach środków pieniężnych netto wykazuje spadek o 7–12 %, jeżeli jest wyrażona bez zastosowania wag lub przy zastosowaniu wag tymczasowych.
- (115) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Przy zastosowaniu trzech metod odnotowano spadek wynoszący około 15 % w okresie badanym.
- (116) Jeżeli chodzi o segment 2, korekta wagi między wagą tymczasową a ostateczną miała wpływ na wartości, ale nie na ogólną obserwowaną tendencję. Z tego powodu potwierdzono informacje przedstawione w motywach 196 i 197 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

Tabela 8

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji: segment 2

Na podstawie:		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 15 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	17,9 %	16,7 %	16,0 %	15,3 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	93	90	86

Zmieniona waga	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	17,9 %	16,7 %	16,0 %	15,3 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	93	90	86
Tabela 15 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	88	76	65	69
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	86	74	78
Zmieniona waga	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	53	46	39	41
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	86	74	78
Tabela 15 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych	Inwestycje (w mln EUR)	18	16	15	17
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	92	84	97
Zmieniona waga	Inwestycje (w mln EUR)	10	10	9	10
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	92	84	97
Tabela 15 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych	Zwrot z inwestycji	20,4 %	21,4 %	20,1 %	16,2 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	105	98	79
Zmieniona waga	Zwrot z inwestycji	20,4 %	21,4 %	20,1 %	16,2 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	105	98	79

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (117) Szczegółową analizę opartą na tej samej metodyce co opisana przeprowadzono w odniesieniu do segmentu 3, MŚP prowadzących działalność w segmencie 3 oraz dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3.
- (118) Komisja przypominała, że jak wyjaśniono w motywie 93, ogólną rentowność segmentu 3 już ujawniono w zaskarżonym rozporządzeniu i nie była ona przedmiotem ustaleń Sądu w odniesieniu do stwierdzonych błędów. Rentowność przedstawiono w powyższej tabeli jedynie dla pełności wywodu.
- (119) W odniesieniu do ogólnego segmentu 3 stwierdzono podobną tendencję w zakresie rentowności w przypadku dwóch metod ustalania wag. Wynika to z faktu, że straty zgłoszone przez MŚP miały większą wagę w ogólnych obliczeniach, ponieważ straty dla MŚP były szczególnie widoczne (-6,1 % w okresie objętym dochodzeniem). Bez ważenia rentowność segmentu 3 była bliska rentowności zgłoszonej przez duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tym segmencie. Rentowność dużych przedsiębiorstw w segmencie 3 zmniejszyła się o połowę, z 10 % do 4,8 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (120) W przypadku segmentu 3 przepływy środków pieniężnych netto znacznie spadły – o około 60 % w przypadku dwóch rodzajów metod ustalania wag i o około 35 % bez ważenia. Zwrot z inwestycji w okresie badanym zmniejszył się o około 66 punktów procentowych w przypadku dwóch rodzajów metod ustalania wag i o około 48 punktów procentowych bez ważenia. Bez ważenia rentowność segmentu 3 odzwierciedlała rentowność dużych przedsiębiorstw w segmencie 3, czego oczekiwano na podstawie motywu 198 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 9

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji: segment 3

Na podstawie:		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 16 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	6,1 %	0,6 %	2,7 %	- 0,4 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	10	45	- 7
Tabela 6 w zaskarżonym rozporządzeniu	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	5,9 %	0,5 %	2,7 %	- 0,7 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	9	45	- 12
Bez ważenia	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	9,23 %	5,01 %	6,29 %	3,92 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	54	68	42
Tabela 16 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	28	17	26	11
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	62	93	38
Zmieniona waga	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	26,7	16,2	24,4	9,6
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	61	91	36
Bez ważenia	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	18,7	12,6	16,1	12,1
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	67	86	65
Tabela 16 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Inwestycje (w mln EUR)	14	10	10	10
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	69	66	66
Zmieniona waga	Inwestycje (w mln EUR)	13,4	9,0	8,6	8,7
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	68	65	65
Bez ważenia	Inwestycje (w mln EUR)	8,2	6,0	6,3	7,4
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	73	77	91
Tabela 16 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych	Zwrot z inwestycji	7,6 %	0,2 %	4,8 %	2,5 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	2	62	33

Zmieniona waga	Zwrot z inwestycji	11,2 %	0,7 %	7,0 %	5,8 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	6	63	52
Bez ważenia	Zwrot z inwestycji	11,2 %	0,7 %	7,0 %	5,8 %
	<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	6	63	52

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (121) Jeżeli chodzi o duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w segmencie 3, Komisja przedstawiła poniżej kompletny zestaw danych dotyczących ich rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji.

Tabela 10

Duże przedsiębiorstwa – rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji – segment 3

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	9,97 %	6,08 %	7,05 %	4,81 %
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	61	70	48
Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	17,9	12,2	15,3	12,4
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	68	85	69
Inwestycje (w mln EUR)	7,7	5,7	6,1	7,3
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	74	78	95
Zwrot z inwestycji	12,2 %	0,8 %	7,5 %	6,6 %
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	6	61	54

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (122) Jeżeli chodzi o MŚP prowadzące działalność w segmencie 3, Komisja przedstawiła poniżej kompletny zestaw danych dotyczących ich rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji. Straty zgłoszone w okresie objętym dochodzeniem podano w motywie 198 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji – segment 3 – MŚP

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2,71 %	- 3,55 %	- 1,31 %	- 6,13 %
<i>Indeks 2014 = 100</i>	100	- 131	- 48	- 226

Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	0,8	0,4	0,9	- 0,2
Indeks 2014 = 100	100	48	109	- 30
Inwestycje (w mln EUR)	0,5	0,3	0,2	0,1
Indeks 2014 = 100	100	61	48	24
Zwrot z inwestycji	5,0 %	- 0,3 %	2,2 %	- 1,2 %
Indeks 2014 = 100	100	- 6	44	- 23

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (123) Komisja uznała, że wskaźniki mikroekonomiczne oparte na zmienionych wagach potwierdzają motyw 196 zaskarżonego rozporządzenia, a zatem wnioski oparte na tendencjach przedstawione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych pozostają ważne.
- (124) Ponadto wskaźniki mikroekonomiczne oparte na braku ważenia również uznano za zgodne ze wskaźnikami mikroekonomicznymi opartymi na dwóch rodzajach metod ustalania wag. Brak ważenia miał wpływ głównie na segment 3. W szczególności ogólna rentowność segmentu 3 bez ważenia odzwierciedlała rentowność dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3. W motywie 198 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych podano marżę zysku dużych przedsiębiorstw w okresie objętym dochodzeniem.
- (125) Duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w segmencie 3 odnotowały znaczny spadek marży zysku i znacznego spadku zwrotu z inwestycji, które to wskaźniki stały się ujemne, a także zmniejszenie przepływów środków pieniężnych. W przypadku MŚP ich straty w okresie objętym dochodzeniem były szczególnie widoczne (-6,1 %). Podobne wnioski można wyciągnąć w odniesieniu do przepływów środków pieniężnych i zwrotu z inwestycji, które to wskaźniki stały się ujemne. W związku z tym wnioski dotyczące sytuacji MŚP pozostały ważne, a tendencje przedstawione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych i w zaskarżonym rozporządzeniu zostały potwierdzone.
- (126) Chociaż w tym przypadku tendencje wskaźników mikroekonomicznych ustalone na podstawie zmienionych wag były podobne do wskaźników mikroekonomicznych bez ważenia Komisja uznała, że metoda ustalania wag zastosowana na etapie ostatecznym była dokładna w sytuacji rynkowej, w której przemysł Unii składał się zarówno z dużych przedsiębiorstw, jak i z licznych MŚP. Komisja zauważyła również, że Sąd nie zakwestionował samej tej metody.

10.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (127) W odniesieniu do wskaźników makroekonomicznych Sąd uznał, że – jak twierdzą CRIA i CCCMC – Komisja nie dostarczyła dalszych informacji dotyczących źródeł wykorzystanych danych. Ponadto na etapie ostatecznym CRIA i CCCMC twierdziły, że mają wątpliwości dotyczące wiarygodności niektórych wykorzystanych informacji, jak wskazuje w motywie 201 zaskarżonego rozporządzenia.
- (128) Aby zastosować się do wyroku, Komisja zwróciła się o dalsze informacje i otrzymała dodatkowe wyjaśnienia podczas spotkania z przedstawicielami Europejskiego Stowarzyszenia Producentów Opon i Gumy (European Tyre & Rubber Manufacturers Association, „ETRMA”). ETRMA dostarczyła szczegółowych informacji dotyczących metody zastosowanej przez to stowarzyszenie do agregowania danych rynkowych. Wszystkim zainteresowanym stronom udostępniono jawną wersję protokołu ze spotkania wraz z szeregiem załączników. W załącznikach szczegółowo opisano sposób zestawiania danych przez ETRMA z pomocą jej podmiotu powiązanego Europol Governance, który opracował dane makroekonomiczne w jej imieniu. Komisja powtórzyła, że przy ostatecznym ujawnieniu dane makroekonomiczne dostarczone przez ETRMA nie zostały jako takie zakwestionowane przez niektórych producentów eksportujących (takich jak grupa Hankook i Aeolus/Pirelli) będących członkami ETRMA.
- (129) Na tej podstawie Komisja uznała, że zastosowała się do ustaleń Sądu dotyczących kwestii źródeł danych makroekonomicznych, przedstawionej w pkt 244 wyroku.

10.3. MŚP z sektora przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji

- (130) Sąd wskazał, że skarżące słusznie twierdziły na posiedzeniu wyjaśniającym, że podanie nazw 85 MŚP, które zaprzestały produkcji, przekazanych przez ośmiu różnych dostawców rozwiązań w zakresie bieżnikowania, nie pozwalało na określenie indywidualnych stosunków handlowych między dostawcą a klientem oraz że w związku z tym nazwy te nie wiązały się z żadnymi danymi, które mogłyby być poufne. W tych okolicznościach Komisja nie wykazała, iż wykaz MŚP przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji, był poufny (zob. pkt 253 wyroku).
- (131) Komisja uznała, że co do zasady nazwa przedsiębiorstwa nie powinna być ujawniana innym zainteresowanym stronom bez wyraźnej zgody danego przedsiębiorstwa. Ponadto usunięcie powiązania między dostawcą rozwiązań w zakresie bieżnikowania a jego klientem może nie być wystarczające, aby umożliwić ujawnienie tej informacji. Lista klientów jest jednym z głównych aktywów przedsiębiorstwa, dlatego dostawca rozwiązań w zakresie bieżnikowania nie ma żadnego interesu w ujawnianiu tego typu informacji swoim konkurentom. Ponadto niektóre z zainteresowanych MŚP nie koncentrowały się w 100 % wyłącznie na działalności w zakresie bieżnikowania, ale bieżnikowanie było jednym z rodzajów działalności (np. w przypadku sprzedaży nowych opon lub warsztatu dla dużych przedsiębiorstw posiadających floty samochodów ciężarowych). Ponadto fakt, że przedsiębiorstwo zgłosiło, iż klient zaprzestał zakupu materiałów do bieżnikowania, niekoniecznie oznaczał, że przedsiębiorstwo to znalazło się w stanie upadłości lub zostało zlikwidowane. W związku z tym przekazanie tych informacji doprowadziłoby do ujawnienia szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (132) Chociaż zagregowane dane dotyczące wielkości lub wartości pochodzące z kilku źródeł można ujawnić bez naruszenia poufności, w szczególności jeżeli dane zagregowane mieszczą się w tym samym zakresie, nie może to dotyczyć nazwy przedsiębiorstwa. Ponadto strona współpracująca nie może ujawnić takich informacji bez zgody strony, której nazwa jest podawana. W związku z tym w celu ujawnienia takiego wykazu klientów każdy dostawca rozwiązań w zakresie bieżnikowania powinien być zwrócić się do każdego ze swoich klientów o zezwolenie na ujawnienie ich nazwy innym zainteresowanym stronom.
- (133) W czasie obowiązywania zaskarżonego rozporządzenia można było ujawnić zainteresowanym stronom tylko te przedsiębiorstwa, które ogłosiły upadłość lub zostały zlikwidowane. Komisja nie posiadała jednak szczegółowych informacji na temat tego, które przedsiębiorstwo ogłosiło upadłość, które zostało zlikwidowane lub po prostu zaprzestało produkcji. W nocy do akt z 19 lipca 2019 r. Komisja przedstawiła szczegółowe wyjaśnienia dotyczące metodyki zastosowanej do sporządzenia wyżej wspomnianego wykazu. W czasie obowiązywania zaskarżonego rozporządzenia Komisja skontaktowała się z ośmioma dostawcami rozwiązań w zakresie bieżnikowania w celu uzyskania informacji na temat wykazu ich klientów oraz sprzedaży w okresie badanym (1 stycznia 2014 r. – 30 czerwca 2017 r.). Ponieważ przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem mogą mieć szereg dostawców, dane dostarczone przez dostawców zostały zagregowane z podziałem na klienta w celu zidentyfikowania przedsiębiorstw, które w okresie badanym zaprzestały zakupu materiałów do bieżnikowania. Na podstawie tej bazy danych Komisja była w stanie zidentyfikować przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem, które zmieniły jednego dostawcę na innego. Komisja stwierdziła również w motywie 244 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że co najmniej 85 MŚP zaprzestało produkcji, przy czym odniosła się do motywu 202 zaskarżonego rozporządzenia.
- (134) Komisja nie posiadała informacji dotyczących statusu prawnego każdego przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem. W szczególności Komisja nie była w stanie zidentyfikować przedsiębiorstw, które ogłosiły upadłość lub zostały zlikwidowane, a tym samym nie mogła powiadomić o tym zainteresowanych stron.
- (135) W trakcie tego dochodzenia Komisja skontaktowała się ze współpracującymi dostawcami rozwiązań w zakresie bieżnikowania, aby uzyskać faktyczny status prawny tych przedsiębiorstw, które zaprzestały zakupu materiałów do bieżnikowania. W odpowiedzi na ten wniosek Komisji dostawcy rozwiązań w zakresie bieżnikowania wyrazili zgodę na ujawnienie ich nazw, jednak pod warunkiem że nazwa ich przedsiębiorstwa zostanie oddzielona od nazw klientów. Komisja ustaliła, że większość przedsiębiorstw wymienionych w wykazie była nieaktywna. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o ujawnieniu wykazu MŚP, które zaprzestały zakupu materiałów do usług bieżnikowania od zainteresowanych stron. Ich nazwy ujęto w aktach sprawy nieopatrzonych klauzulą poufności.

10.4. Informacje dotyczące udziału MŚP w przemyśle Unii

- (136) Sąd uznał, że Komisja nie ujawniła informacji dotyczących udziału MŚP w przemyśle Unii (zob. pkt 244–266 wyroku).

- (137) Komisja przedstawiła jednak dokładny udział MŚP w przemyśle Unii w tabeli 4 w zaskarżonym rozporządzeniu.
- (138) Jak wskazano w tabeli 4 w zaskarżonym rozporządzeniu, zmieniona metoda ustalania wag nie opierała się na wielkości zgłoszonej przez współpracujące przedsiębiorstwa, lecz na całkowitej wielkości sprzedaży MŚP i dużych przedsiębiorstw, przedstawionej w poniższej tabeli. Szczegółowe wykorzystane dane podstawowe przedstawione są w tabeli 12 poniżej.

Tabela 12

Udział sprzedaży MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej (w %)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży unijnej, przedstawiona w tabeli 8 w zaskarżonym rozporządzeniu, w sztukach	14 834 175	14 738 216	14 532 627	14 584 104
Udział sprzedaży MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej, przedstawiony w tabeli 4 w zaskarżonym rozporządzeniu	16,9 %	15,3 %	13,7 %	13,2 %
Udział sprzedaży dużych przedsiębiorstw w całkowitej sprzedaży unijnej	83,1 %	84,7 %	86,3 %	86,8 %
wielkość sprzedaży objętych próbą MŚP w sztukach	91 700	84 500	79 300	74 600
% sprzedaży objętych próbą MŚP w porównaniu z całością sprzedaży MŚP	3,6 %	3,7 %	3,9 %	3,8 %
% sprzedaży objętych próbą dużych przedsiębiorstw w porównaniu z całością sprzedaży dużych przedsiębiorstw	[20 - 45]	[20 - 45]	[20 - 45]	[20 - 45]
Zastosowany współczynnik ważenia	[4,5 – 11,3]	[4,3 – 11,0]	[4,0 – 10,3]	[4,2 – 10,6]

Współczynnik ważenia

= (% objętych próbą dużych przedsiębiorstw x całkowita wielkość sprzedaży MŚP)/(wielkość sprzedaży objętych próbą MŚP) - 1

10.5. Wielkość sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniach

- (139) Komisja przypomniała, że po otrzymaniu należycie uzasadnionych wniosków zapewniła wszystkim skarżącym anonimowość w trakcie całości dochodzeń. Ponadto w celu dalszej ochrony takiej anonimowości współczynnik zastosowany do ustalenia zmienionych wag opierał się wyłącznie na całości sprzedaży unijnej, w tym całości sprzedaży MŚP, a nie na wielkościach sprzedaży wyłącznie współpracujących MŚP. W związku z tym dokładna wielkość sprzedaży współpracujących MŚP nie stanowiła istotnego faktu ani ustalenia, na podstawie którego Komisja ustaliła wskaźniki szkody przemysłu Unii. Sąd uznał jednak w pkt 256 wyroku, że Komisja nie wyjaśniła w konkretny sposób, jak ujawnienie zagregowanej wartości mogłoby doprowadzić do ujawnienia tożsamości niektórych skarżących.
- (140) Komisja uznała, że w niektórych przypadkach ujawnienie zagregowanych danych może rzeczywiście nie ujawniać tożsamości skarżących. Może tak być na przykład w przypadku przemysłu, w którym wielkości sprzedaży przedsiębiorstw rozkładają się nierównomiernie, a każdy podmiot ma niewielki udział w rynku. W przedmiotowej sprawie przemysł Unii był jednak podzielony na kilka dużych grup przedsiębiorstw z jednej strony i ponad 380 MŚP z drugiej strony. Jak wyjaśniono w motywie 129 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, duże grupy przedsiębiorstw odpowiadały za około 85 % sprzedaży unijnej. W związku z tym ujawnienie dokładnych wielkości sprzedaży MŚP (lub nawet zakresów wielkości) pozwoliłoby pozostałym stronom wywnioskować, jaki był udział skarżących, którzy są dużymi producentami unijnymi, i ostatecznie mogłoby doprowadzić do identyfikacji tych dużych producentów unijnych współpracujących w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.

W związku z tym po dokładnym ponownym zbadaniu dostępnych danych Komisja stwierdziła, że ujawnienie dokładnych wielkości (lub nawet zakresów wielkości) sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniu, zagroziłoby anonimowemu statusowi skarżących.

- (141) Po ujawnieniu faktów i ustaleń CRIA powtórzyło swoje twierdzenie, że Komisja powinna była przedstawić dokładną wielkość sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.
- (142) Komisja uznała, że wielkość sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniu, była dostępna podczas dochodzenia, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, za pośrednictwem formularzy kontroli wyrywkowej złożonych przez wszystkie przedsiębiorstwa współpracujące, jak również w aktach otwartych. Zatem wszystkie zainteresowane strony miały dostęp do formularzy kontroli wyrywkowej. Ponadto, jak wskazano w motywie 139, przy ustalaniu proporcji MŚP nie uwzględniono dokładnej wielkości sprzedaży współpracujących MŚP; do ustalenia zmienionych wag Komisja wykorzystała jedynie całkowitą sprzedaż unijną. W związku z tym dokładna wielkość sprzedaży współpracujących MŚP nie stanowiła części istotnych faktów wykorzystanych do ustalenia zmienionych wartości. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 140 powyżej, ujawnienie tych danych zagroziłoby anonimowemu statusowi skarżących. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

11. ŚRODKI OSTATECZNE

- (143) W świetle powyższego należy ponownie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody – zależnie od tego, który z nich jest niższy – zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym w niniejszym przypadku stawkę ostatecznego cła antydumpingowego w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem należy wyznaczyć na poziomie stwierdzonego marginesu szkody.
- (144) Należy zauważyć, że dochodzenie antysubsydijne przeprowadzono równolegle z postępowaniem antydumpingowym. Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037 w związku ze stosowaniem zasady niższego cła i faktem, że ostateczne stopy subsydiowania są niższe od poziomu usuwającego szkodę, uznaje się za stosowne nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonych ostatecznych stóp subsydiowania, a następnie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę.
- (145) Jak wyjaśniono w motywach 335–343 zaskarżonego rozporządzenia, Komisja postanowiła, że odpowiednią formą środków są cła stałe.
- (146) Po ujawnieniu faktów i ustaleń i dodatkowym ujawnieniu CRIA twierdziło, że Komisja wykorzystała niespójne wartości CIF jako mianownik przy ustalaniu marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen. Oba marginesy należało ustalić na podstawie mianownika zastosowanego do obliczenia marginesu podcięcia cenowego.
- (147) Jak Komisja wskazała w sekcji 9 powyżej, cenę eksportową wykorzystaną do obliczenia marginesu podcięcia cenowego ustalono przez usunięcie z ceny sprzedaży wobec pierwszego niezależnego klienta objętych próbą producentów eksportujących wszystkich kosztów poniesionych w Unii (które zależały od międzynarodowych reguł handlu dla każdej transakcji), aby ustalić wartość na granicy Unii. Na przykład odjęto koszty transportu w Unii. Do tej wartości dodano, w stosownych przypadkach, cło i koszty ponoszone po przywozie. W rezultacie uzyskano tzw. „cenę CIF wraz z kosztami wyładunku”, którą porównano z ceną sprzedaży producentów unijnych, dostosowaną w podobny sposób, w celu ustalenia marginesu podcięcia cenowego, wyrażonego jako odsetek unijnej ceny sprzedaży.
- (148) Margines zaniżania cen ustalono w następujący sposób w odniesieniu do każdego rodzaju produktu:
- licznik obliczono przez porównanie tej samej ceny CIF wraz z kosztami wyładunku (wykorzystanej do obliczenia marginesu podcięcia cenowego) z ceną docelową przemysłu Unii,
 - mianownik stanowiła unijna wartość celna CIF podana przez objętych próbą producentów eksportujących.

- (149) Wartość mianownika stosowana do ustalenia marginesu zaniżania cen i marginesu dumpingu powinna być tą samą wartością stosowaną w porównaniu do celów stosowania zasady niższego cła określonej w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Celem tego porównania jest określenie odsetka, o jaki cenę importową zadeklarowaną przy odprawie celnej należy podwyższyć w drodze cel antydumpingowych, aby zniwelować skutki wcześniej obliczonych kwot zaniżania cen lub dumpingu. Oczywiście jest, że ponieważ cło będzie miało zastosowanie do zadeklarowanej unijnej wartości celnej CIF, cło takie musi być wyrażone matematycznie jako odsetek tej samej wyżej wspomnianej ceny CIF, która, jak już wyjaśniono, stanowi podstawę do zastosowania cła przy odprawie celnej. Nielogiczne i matematycznie błędne byłoby obliczenie odsetka na podstawie jednej wartości wykorzystanej jako mianownik, a następnie zastosowanie otrzymanego odsetka do innej wartości.
- (150) W następstwie przedstawionych uwag Komisja ponownie zbadała ujawnione obliczenia i potwierdziła, że metodyka zastosowana do ustalenia wartości mianownika była prawidłowa. W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie, że zastosowane wartości CIF były niespójne oraz że cena CIF wraz z kosztami wyładunku, którą porównano z ceną unijną do celów obliczenia podcięcia cenowego i zaniżania cen, z jednej strony, oraz wartość CIF wykorzystana jako mianownik do ustalenia zarówno marginesu zaniżania cen, jak i marginesu dumpingu, z drugiej strony, powinny być takie same.
- (151) CRIA twierdziło, że Komisja zastosowała błędną metodykę przy ustalaniu cła stałego, ponieważ procentowy margines szkody ekstrapolowano jako cło za oponę na podstawie całkowitej wielkości przywozu, zamiast wykorzystać wyłącznie wielkość przywozu odpowiadających rodzajów produktu, które pierwotnie wykorzystano do obliczenia marginesu szkody.
- (152) Komisja zastosowała tę samą metodykę co w zaskarżonym rozporządzeniu, której Sąd nie unieważnił. W każdym razie Komisja zauważyła, że środki antydumpingowe muszą mieć równoważne skutki naprawcze niezależnie od ich formy. Bezsporne jest, że gdyby cło przyjęło formę środka *ad valorem*, stawka celna *ad valorem* miałaby zastosowanie do wszystkich przywozów i wszystkich rodzajów produktu objętego postępowaniem, niezależnie od tego, czy dany rodzaj uwzględniono przy określaniu kwoty zaniżania cen lub dumpingu. W rezultacie w okolicznościach, w których podjęto decyzję o wyrażeniu cła jako określonej kwoty, takie cło specyficzne musi opierać się na sprzedaży całości przywozu produktu objętego postępowaniem w odnośnym okresie objętym dochodzeniem, ponieważ cło to będzie miało zastosowanie do całości przywozu wszystkich rodzajów produktu w taki sam sposób, jak równoważna stawka celna *ad valorem*. W związku z tym Komisja uznała, że należy wziąć pod uwagę całkowitą wielkość przywozu, tak jak by to zrobiła, gdyby miała zastosować stawkę celną *ad valorem*. W związku z tym odrzuciła ten argument.
- (153) Po dodatkowym ujawnieniu CRIA stwierdziło, że Komisja popełniła błąd przy ustalaniu poziomu cła dla Zhongce Rubber Group Co., Ltd.
- (154) W nocy do akt z 31 stycznia 2023 r. Komisja doprecyzowała, że uwzględniła poziom usuwający szkodę wynoszący 32,39 %, który miał zastosowanie do Zhongce Rubber Group Co., Ltd w okresie poprzedzającym wejście w życie rozporządzenia nakładającego cła wyrównawcze (od 8 maja 2018 r. do 12 listopada 2018 r.). Odpowiednie cło stałe za ten okres wynosiło zatem 49,31 EUR za sztukę. Jednak od 13 listopada 2018 r., kiedy rozporządzenie (UE) 2018/1690 weszło w życie i odpowiednio zmieniło zaskarżone rozporządzenie, Komisja nałożyła na Zhongce Rubber Group Co., Ltd wyższy margines szkody wynoszący 55,07 % w odniesieniu do dochodzenia w sprawie subsydiów, ponieważ przedsiębiorstwo to współpracowało w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym. W rezultacie margines dumpingu wynosił zero, a stopa subsydiowania – 51,8 %, co równało się stałemu cłu wyrównawczemu 57,28 EUR za sztukę. CRIA nie otrzymało żadnych uwag dotyczących tego wyjaśnienia. Dlatego też odrzucono twierdzenie CRIA, że Komisja popełniła błąd przy obliczaniu poziomu usuwającego szkodę w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa.
- (155) Po ujawnieniu faktów i ustaleń CRIA twierdziło również, że należy także obniżyć poziom cła dla trzech przedsiębiorstw, a mianowicie Zhongce Rubber Group Co., Ltd, Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd i Hefei Wanli Tire Co., Ltd, ponieważ Komisja nieodpowiednio wykonała pkt 190–192 wyroku Sądu.

- (156) Jak wyjaśniono w motywie 70 powyżej, Komisja ustaliła, że oprócz dokonanego dostosowania polegającego na dodaniu, w stosownych przypadkach, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku do ceny eksportowej producentów eksportujących, które to pozycje uprzednio usunięto w drodze zastosowania art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przez analogię, dalsze dostosowania nie były konieczne. Jak wskazano w motywach 72, 73 i 88 powyżej, Komisja ustaliła, że nie wystąpił problem z obiektywnym porównaniem sprzedaży pośredniej i bezpośredniej ani między różnymi rodzajami klientów. W rezultacie, podobnie jak w przypadku metody zastosowanej w zaskarżonym rozporządzeniu, w celu ustalenia marginesów szkody sprzedaż bezpośrednią objętych próbą producentów eksportujących porównano, w podziale na rodzaje produktu, ze sprzedażą objętych próbą producentów unijnych. Dotyczyło to również obliczenia cła rezydualnego opierającego się na marginesie szkody wynoszącym 55,1 % dla grupy Xingyuan, która prowadziła wyłącznie sprzedaż bezpośrednią. Na tej podstawie Komisja ustaliła, że rezydualne cła antydumpingowe i wyrównawcze mające zastosowanie do Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd i Hefei Wanli Tire Co., Ltd oraz rezydualne cło wyrównawcze mające zastosowanie do Weifang Yuelong powinny pozostać niezmienione. W związku z tym Komisja uznała, że jej ustalenia są zgodne z pkt 190–192 wyroku Sądu, i odrzuciła to twierdzenie.
- (157) Po ujawnieniu faktów i ustaleń Komisja stwierdziła błąd w cle stałym opartym na marginesie szkody ustalonym dla Aeolus/Pirelli. Margines szkody skorygowano z 29,79 % na 27,56 % i poinformowano o tym wszystkie strony.
- (158) Po dodatkowym ujawnieniu CRIA stwierdziło, że Komisja popełniła błąd przy ustalaniu poziomu cła dla grupy Hankook.
- (159) Po przeanalizowaniu tego twierdzenia Komisja rzeczywiście wykryła błąd pisarski i skorygowała margines szkody w odniesieniu do grupy Hankook z 11,18 % na 10,31 %.
- (160) Na podstawie powyższego stawki ostatecznego cła antydumpingowego powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Stopa subsydiowania	Margines szkody	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Ustalone cło wyrównawcze	Ustalone cło antydumpingowe ⁽¹⁾	Stałe Cło antydumpingowe ⁽²⁾
Grupa GITI	56,8 %	7,74 %	28,51 %	7,74 %	20,77 %	11,07	35,74	46,81
Grupa Hankook	60,1 %	2,06 %	10,31 %	2,06 %	8,25 %	3,75	17,37	21,12
Aeolus/Pirelli	85,0 %	32,85 %	27,56 %	27,56 %	0	39,77	0	39,77
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku	71,5 %	18,01 %	23,15 %	18,01 %	5,14 %	27,69	10,29	37,98
Zhongce Rubber Group Co., Ltd ⁽³⁾	71,5 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	0	57,28	0	49,31
Weifang Yuelong Rubber; Hefei Wanli Tire Co., Ltd ⁽⁴⁾	106,7 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	3,99 %	57,28	4,48	61,76

(¹) Za okres od 13 listopada 2018 r.

(²) Na okres od 8 maja 2018 r. do 12 listopada 2018 r.

(³) Szczegółowe informacje na temat sytuacji tego przedsiębiorstwa – zob. przypis 1 w motywie 89.

(⁴) Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd i Hefei Wanli Tire Co., Ltd nie współpracowały ani w dochodzeniu antydumpingowym, ani w dochodzeniu antysubsydyjnym. W związku z tym są objęte cłem obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. W obecnym wznowieniu cło to stosuje się wyłącznie do tych dwóch przedsiębiorstw.

- (161) Zmieniony poziom ceł antydumpingowych ma zastosowanie bez jakichkolwiek ograniczeń czasowych od momentu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych (tj. od dnia 8 maja 2018 r.).
- (162) Konieczne jest również zastosowanie innego poziomu ceł antydumpingowych w okresie poprzedzającym wejście w życie rozporządzenia w sprawie ostatecznych ceł antysubsydyjnych (tj. w okresie od 8 maja 2018 r. do 12 listopada 2018 r.). Cło mające zastosowanie w tym okresie jest równe marginesowi szkody ustalonemu dla wszystkich przedsiębiorstw objętych postępowaniem.
- (163) Mimo że tylko Aeolus Tyre Co., Ltd i Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd były skarżącymi w sprawach T-30/19 i T-72/19, Komisja uznała, że skorygowane cło ma zastosowanie do całości odpowiednich grup. W przypadku grupy Aeolus producentami eksportującymi objętymi postępowaniem są: Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd oraz Pirelli Tyre Co., Ltd. W przypadku Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd producentami eksportującymi objętymi postępowaniem są: Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd i Shanghai Huayi Group Corp. Ltd.
- (164) Organy celne otrzymały instrukcje pobrania odpowiedniej kwoty w przypadku przywozu w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem i dokonania zwrotu wszelkich nadmiernych kwot pobranych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.
- (165) W niniejszym rozporządzeniu nie zmienia się stawek celnych dla producentów eksportujących, których nie dotyczy zawiadomienie o wznowieniu i rozporządzenie w sprawie rejestracji. Dlatego ich cła pozostały niezmienione i w związku z tym przedsiębiorstw tych nie wymieniono w niniejszym rozporządzeniu.
- (166) Po ujawnieniu faktów i ustaleń przedsiębiorstwo Hämmerling stwierdziło, że ponieważ Komisja zamierzała ponownie nałożyć cła po upływie trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w unijnym kodeksie celnym, powinna również określić, że po upływie trzyletniego okresu przedawnienia należy także zwrócić różnicę ponownie nałożonych ceł i ceł mających wcześniej zastosowanie.
- (167) Po pierwsze, Komisja przypomniała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem unijny kodeks celny nie stoi na przeszkodzie przyjęciu przez Komisję rozporządzenia ponownie nakładającego ostateczne cło antydumpingowe lub wyrównawcze za okres przekraczający trzy lata (⁴¹).
- (168) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 164, organy celne pobierają odpowiednią kwotę w przypadku przywozu w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem i dokonują zwrotu wszelkich nadmiernych kwot pobranych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego. Sąd doprecyzował w wyroku w sprawie T-440/20, że mające zastosowanie przepisy prawa celnego to m.in. art. 101 ust. 1, art. 102 ust. 1 akapit pierwszy, art. 103 ust. 1 i art. 104 ust. 2 unijnego kodeksu celnego. Zgodnie z tymi przepisami należną kwotę należności celnych ustalają właściwe organy celne, które są odpowiedzialne za powiadomienie o długi celny, chyba że upłynął okres trzech lat od dnia powstania tego długu. Ponadto Sąd wyjaśnił, że „[w]ynika z tego, iż zasada zawarta w art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego rzeczywiście skutkuje nie tylko uniemożliwieniem powiadomienia dłużnika o kwocie należności celnych po upływie trzech lat od dnia powstania jego długu celnego, lecz również powoduje, że sam dług celny ulega przedawnieniu po upływie tego okresu. Zasada ta ma jednak zastosowanie wyłącznie do powiadomienia dłużnika o kwocie ceł, dlatego jego wykonanie należy wyłącznie do krajowych organów celnych, które są właściwe do dokonania takiego powiadomienia” (⁴²). W związku z tym Komisja potwierdziła, że trzyletni termin przedawnienia w odniesieniu do zwrotu miał zastosowanie w przedmiotowej sprawie, i odrzuciła ten wniosek.

(⁴¹) Zob. T-440/20 Jindal Saw/Komisja Europejska, EU:T:2022:318, pkt 134, 135 i przytoczony tam wyrok.

(⁴²) Wyrok przywołany w przypisie 51 powyżej, pkt 133–134.

12. PRZEPISY KOŃCOWE

- (169) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁴³⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (170) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, obecnie objętych kodami CN 4011 20 90 i ex 4012 12 00 (kod TARIC 4012 12 00 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 i 3.
2. Mające zastosowanie ostateczne cła antydumpingowe wyrażone w EUR za sztukę produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa jest następujące, w okresie od dnia 8 maja 2018 r. do 12 listopada 2018 r.:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
GITI Tire (Anhui) Company Ltd; GITI Tire (Fujian) Company Ltd; GITI Tire (Hualin) Company Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Company Ltd	46,81	C332
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	21,12	C334
Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co., Ltd	39,77	C877 ⁽¹⁾
Inne przedsiębiorstwa podlegające niniejszemu ponownemu nałożeniu współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i w dochodzeniu antydumpingowym wymienione w załączniku	37,98	
Zhongce Rubber Group Co., Ltd	49,31	C379
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	61,76	C875
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	61,76	C876

⁽¹⁾ Dodatkowy kod TARIC C333 przestaje istnieć, a kod C877 ma zastosowanie do całej grupy.

3. Mające zastosowanie ostateczne cła antydumpingowe wyrażone w EUR za sztukę produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa jest następujące, od dnia 13 listopada 2018 r.:

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
GITI Tire (Anhui) Company Ltd; GITI Tire (Fujian) Company Ltd; GITI Tire (Hualin) Company Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Company Ltd	35,74	C332
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	17,37	C334
Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co., Ltd	0	C877 ⁽¹⁾
Inne przedsiębiorstwa podlegające niniejszemu ponownemu nałożeniu współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i w dochodzeniu antydumpingowym wymienione w załączniku	10,29	
Zhongce Rubber Group Co., Ltd	0	C379
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	4,48	C875
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	4,48	C876

⁽¹⁾ Dodatkowy kod TARIC C333 przestaje istnieć, a kod C877 ma zastosowanie do całej grupy.

Artykuł 2

Wszelkie ostateczne cło antydumpingowe uiszczone przez producentów eksportujących, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1579 w stopniu przekraczającym ostateczne cło antydumpingowe określone w art. 1 podlega zwrotowi lub umorzeniu.

Wnioski o zwrot lub umorzenie składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego. Wszelkie kwoty zwrotu dokonane po wydaniu wyroku Sądu w sprawach T-30/19 i T-72/19 China Rubber Industry Association (CRIA) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC)/Komisja Europejska podlegają odzyskaniu przez organy, które dokonały danego zwrotu, do poziomu określonego w art. 1 ust. 2 i 3.

Artykuł 3

Ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy art. 1 podlega poborowi również w przypadku przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1175 poddającego rejestracji przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroków z dnia 4 maja 2022 r. w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1579 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1690.

Artykuł 4

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1175, które niniejszym traci moc.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym, które podlegają niniejszemu ponownemu nałożeniu:

NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA	DODATKOWY KOD TARIC
Chaoyang Long March Tyre Co., Ltd	C338
Triangle Tyre Co., Ltd	C375
Shandong Wanda Boto Tyre Co., Ltd	C366
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd	C347
Ningxia Shenzhou Tire Co., Ltd	C345
Guizhou Tyre Co., Ltd	C340
Shandong Huasheng Rubber Co., Ltd	C360
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd	C346
Shandong Linglong Tyre Co., Ltd	C363
Shandong Jinyu Tire Co., Ltd	C362
Sailun Group Co., Ltd	C351
Shandong Kaixuan Rubber Co., Ltd	C353
Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co., Ltd	C377
Shandong Hengyu Science & Technology Co., Ltd	C358
Jiangsu General Science Technology Co., Ltd	C341
Shanghai Huayi Group Corp. Ltd; Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd	C878 ⁽¹⁾
Qingdao GRT Rubber Co., Ltd	C350

⁽¹⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu dodatkowy kod TARIC C371 oznacza następujących producentów eksportujących:
Shanghai Huayi Group Corp. Ltd oraz Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd.
Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd otrzymało nowy dodatkowy kod TARIC na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji, o którym mowa w motywie 16 niniejszego rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/738**z dnia 4 kwietnia 2023 r.****ponownie nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w związku z wyrokiem Sądu w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) 4 maja 2018 r. Komisja Europejska („Komisja”) przyjęła rozporządzenie (UE) 2018/683 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121 („opony” lub „produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (2) 18 października 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1579 ⁽³⁾ nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (3) 9 listopada 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1690 ⁽⁴⁾ nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1579 („zaskarżone rozporządzenie”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/683 z dnia 4 maja 2018 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 116 z 7.5.2018, s. 8).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 263 z 22.10.2018, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1).

1.1. Wyrok Sądu Unii Europejskiej

- (4) Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Gumowego (China Rubber Industry Association, „CRIA”) wraz z Chińską Izbą Handlową Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych (China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters, „CCCMC”) (razem „skarżące”) wniosły do Sądu skargę w sprawie zaskarżonego rozporządzenia w imieniu części swoich członków wymienionych w motywach 9 i 10 („producenci eksportujący objęci postępowaniem”). 4 maja 2022 r. Sąd Unii Europejskiej („Sąd”) wydał wyrok w sprawach T-30/19 i T-72/19 ⁽⁵⁾ („wyrok”).
- (5) Sąd wydał wyrok unieważniający zarówno rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 („rozporządzenie (UE) 2018/1579”), jak i zaskarżone rozporządzenie.
- (6) CRIA i CCCMC podniosły szereg zarzutów dotyczących zaskarżonego rozporządzenia, a Sąd orzekł w przedmiocie dwóch z nich: (i) zarzutu braku rzetelnego porównania cen przez Komisję przy obliczaniu marginesów podcięcia cenowego i marginesów szkody w odniesieniu do producentów eksportujących oraz (ii) niektórych zarzutów dotyczących zasadniczo niespójności i naruszenia prawa do obrony w odniesieniu do wskaźników szkody oraz ważenia danych pochodzących z próby producentów unijnych.
- (7) W odniesieniu do obliczenia marginesów podcięcia cenowego Sąd stwierdził, że Komisja nie dokonała obiektywnego porównania, stosując korektę ceny eksportowej (tzn. przez odliczenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych powiązanego importera oraz hipotetycznego zysku) w przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanego podmiotu zajmującego się sprzedażą w Unii. Sąd zauważył, że producenci unijni również dokonywali sprzedaży w pewnej części za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, a ich ceny sprzedaży nie zostały skorygowane w taki sam sposób. Sąd doszedł do wniosku, że obliczenie podcięcia cenowego dokonane przez Komisję w ramach zaskarżonego rozporządzenia naruszało prawo oraz było dotknięte oczywistym błędem w ocenie i że w konsekwencji obliczenie to naruszało art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe” ⁽⁶⁾) i art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”). Ponadto Sąd stwierdził, że błędy te miały wpływ na ogólne ustalenia dotyczące szkody i związku przyczynowego, a także na marginesy szkody, oraz że nie można było dokładnie określić, w jakim zakresie ostateczne cła wyrównawcze pozostały częściowo zasadne.
- (8) W odniesieniu do drugiej kwestii Sąd stwierdził, że Komisja nie przeprowadziła obiektywnej oceny (zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego), ponieważ nie dokonała przeglądu obliczeń wszystkich wskaźników mikroekonomicznych oprócz rentowności i nie przedstawiła zaktualizowanych wyników tych obliczeń w zaskarżonym rozporządzeniu, a tym samym nie wykorzystała wszystkich istotnych danych, którymi dysponowała. Ponadto Sąd stwierdził naruszenie prawa skarżących do obrony. W szczególności Sąd nie zgodził się z twierdzeniem, że niektóre informacje, które nie zostały ujawnione zainteresowanym stronom, można uznać za poufne, i stwierdził, że wszystkie sporne dane są „związane z ustaleniami faktycznymi zawartymi w zaskarżonym rozporządzeniu”. Stanowiły one zatem „istotne fakty i ustalenia”, które należało ujawnić stronom.
- (9) W świetle powyższego Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia (UE) 2018/1579 w zakresie, w jakim dotyczyło ono przedsiębiorstw reprezentowanych przez CRIA i CCCMC (wymienionych w poniższej tabeli).

⁽⁵⁾ Wyrok Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) z dnia 4 maja 2022 r., China Rubber Industry Association (CRIA) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC)/Komisja Europejska, T-30/19 i T-72/19, EU:T:2022:226.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA	DODATKOWY KOD TARIC
Chaoyang Long March Tyre Co., Ltd	C338
Triangle Tyre Co., Ltd	C375
Shandong Wanda Boto Tyre Co., Ltd	C366
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd	C347
Ningxia Shenzhou Tire Co., Ltd	C345
Guizhou Tyre Co., Ltd	C340
Aeolus Tyre Co., Ltd	C877 ⁽¹⁾
Shandong Huasheng Rubber Co., Ltd	C360
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd	C334
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd	C346
Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	C334
Shandong Linglong Tire Co., Ltd	C363
Shandong Jinyu Tire Co., Ltd	C362
Sailun Group Co., Ltd	C351
Shandong Kaixuan Rubber Co., Ltd	C353
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	C875 ⁽²⁾
Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co., Ltd	C377
Shandong Hengyu Science & Technology Co., Ltd	C358
Jiangsu General Science Technology Co., Ltd	C341
Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd	C878 ⁽³⁾
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	C876
GITI Tire (Anhui) Company Ltd	C332
GITI Tire (Fujian) Company Ltd	C332
GITI Tire (Hualin) Company Ltd	C332
GITI Tire (Yinchuan) Company Ltd	C332
Qingdao GRT Rubber Co., Ltd	C350

⁽¹⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu dodatkowy kod TARIC C333 oznacza następujących producentów eksportujących:

Aeolus Tyre Co., Ltd;
Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd;
Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd;
Pirelli Tyre Co., Ltd

Aeolus Tyre Co., Ltd otrzymał nowy dodatkowy kod TARIC na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji, o którym mowa w motywie 16.

⁽²⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu przedsiębiorstwo Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd jest powiązane z dodatkowym kodem TARIC C999.

⁽³⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu dodatkowy kod TARIC C371 oznacza następujących producentów eksportujących:

Shanghai Huayi Group Corp. Ltd;
Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd;

Do celów rejestracji Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd otrzymuje nowy dodatkowy kod TARIC na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji, o którym mowa w motywie 16 poniżej.

- (10) Ponadto Sąd stwierdził nieważność zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczyło ono przedsiębiorstw reprezentowanych przez CRIA i CCCMC (wymienionych w powyższej tabeli) oraz Zhongce Rubber Group Co., Ltd (dodatkowy kod TARIC C379).

1.2. Wykonanie wyroku Sądu

- (11) Zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) instytucje Unii są zobowiązane do zastosowania środków, które zapewnią wykonanie wyroków Sądu. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje unijne w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak dochodzenie antysubsydyjne w niniejszej sprawie, wykonanie wyroku Sądu oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Sąd ⁽⁷⁾.
- (12) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od momentu, w którym wystąpiła niezgodność z prawem ⁽⁸⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antysubsydyjnego. Gdy na przykład stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki wyrównawcze, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie został usunięty z unijnego porządku prawnego ⁽⁹⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania. Wznowienie procedury administracyjnej polegające na ponownym nałożeniu ceł wyrównawczych na przywóz, który odbył się w okresie stosowania uchylonego rozporządzenia, nie jest sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz ⁽¹⁰⁾.
- (13) W przedmiotowej sprawie Sąd unieważnił zaskarżone rozporządzenie w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem, ponieważ Komisja popełniła błąd przy określaniu istnienia znacznego podcięcia cenowego, który to błąd miał wpływ na analizę związku przyczynowego. Ten sam błąd metodologiczny stwierdzono w obliczeniach marginesów szkody zainteresowanych eksporterów. Sąd stwierdził również błędy polegające na nieuwzględnieniu niektórych informacji: (i) wskaźników szkody brutto przed zastosowaniem korekt wag oraz danych dotyczących MŚP z jednej strony i dużych przedsiębiorstw z drugiej; (ii) wskaźników szkody innych niż rentowność po zmianie wag; (iii) niektórych informacji na temat źródeł danych makroekonomicznych dotyczących szkody oraz wykazu MŚP z sektora przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji; oraz (iv) całkowitej dokładnej wielkości sprzedaży MŚP z sektora przemysłu Unii, które współpracowały w dochodzeniach, a także informacji dotyczących odsetka MŚP w przemyśle Unii.
- (14) Ustalenia zawarte w zaskarżonym rozporządzeniu, których nie zakwestionowano lub które zakwestionowano, ale zaskarżenie zostało odrzucone przez Sąd, lub które nie zostały zbadane przez Sąd, a zatem nie doprowadziły do unieważnienia zaskarżonego rozporządzenia, pozostają w pełni ważne i wznowienie dochodzenia nie ma na nie wpływu ⁽¹¹⁾.
- (15) W następstwie wyroków Sądu w sprawach T-30/19 i T-72/19 z 4 maja 2022 r. Komisja postanowiła częściowo wznowić dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne dotyczące przywozu niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz wznowić dochodzenie od momentu, w którym wystąpiły odnotowane nieprawidłowości. Zakres wznowienia w drodze zawiadomienia ⁽¹²⁾ („zawiadomienie o wznowieniu”) był ograniczony do wykonania wyroku Sądu w odniesieniu do przedsiębiorstw reprezentowanych przez CRIA i CCCMC oraz wymienionych w zawiadomieniu o wznowieniu.

⁽⁷⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i in. oraz Republika Grecka/Komisja, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.

⁽⁸⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, Rec., s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia/Komisja, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais/Komisja, Zb.Orz. 2011, EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽⁹⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, Rec., s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industries des Poudres Sphériques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85;

⁽¹⁰⁾ Sprawa C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, 2018, EU:C:2018:187, pkt 79 oraz sprawa C-612/16 C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., pkt 58.

⁽¹¹⁾ Sprawa T-650/17 Jinan Meide Casting Co., Ltd, EU:T:2019:644, pkt 333–342.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 263 z 8.7.2022, s. 15.

- (16) Tego samego dnia Komisja podjęła również decyzję o poddaniu rejestracji przywozu niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, produkowanych przez te przedsiębiorstwa oraz zwróciła się do krajowych organów celnych, aby wstrzymały się z podjęciem decyzji w sprawie wszelkich wniosków o zwrot i umorzenie ceł wyrównawczych w zakresie przywozu dotyczącego tych przedsiębiorstw do momentu publikacji odpowiedniego rozporządzenia wykonawczego Komisji ponownie nakładającego cła ⁽¹³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).
- (17) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o wznowieniu i zachęciła je do przedstawienia uwag.

2. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (18) Niniejsze dochodzenie obejmuje okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2017 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmuje okres od 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

3. DALSZE POSTĘPOWANIE

- (19) 10 stycznia 2023 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza ponownie nałożyć cła antydumpingowe („ujawnienie faktów i ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych faktów i ustaleń.
- (20) Otrzymano uwagi od Chińskiego Stowarzyszenia Przemysłu Gumowego („CRIA”), grupy GITI ⁽¹⁴⁾ i importera niepowiązanego Hämmerling The Tyre Company GmbH („Hämmerling”). Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi. Hämmerling i CRIA wystąpili z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające, które zostało im przyznane.
- (21) Na wniosek CRIA zawarty w uwagach dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń Komisja ujawniła następujące dodatkowe elementy („dodatkowe ujawnienie”):
- (22) 30 stycznia 2023 r. w nocy do akt Komisja przedstawiła dodatkowe informacje dotyczące swojej analizy cen stosowanych przez przemysł Unii przy sprzedaży bezpośredniej, pośredniej i na rzecz różnych rodzajów klientów.
- (23) 30 i 31 stycznia 2023 r. Komisja przedstawiła również grupie Hankook ⁽¹⁵⁾ i Aeolus/Pirelli ⁽¹⁶⁾ transakcje sprzedaży eksportowej przedsiębiorstw objętych postępowaniem, które to dane wykorzystano w zmienionych obliczeniach podjęcia cenowego i zaniżania cen. Tymi transakcjami sprzedaży eksportowej były te same transakcje, które ujawniono już w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.
- (24) Po stwierdzeniu błędu w obliczeniach szkody w odniesieniu do grupy Hankook i Aeolus/Pirelli 31 stycznia 2023 r. w nocy do akt Komisja doprecyzowała i skorygowała ostateczne poziomy cła dla wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem. Przedstawiła również dalsze wyjaśnienia dotyczące sytuacji prawnej Zhongce Rubber Group Co., Ltd.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1175 z dnia 7 lipca 2022 r. poddające rejestracji przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroków z dnia 4 maja 2022 r. w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1579 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1690 (Dz.U. L 183 z 8.7.2022, s. 46).

⁽¹⁴⁾ W skład grupy GITI wchodzi następujący producent eksportujący: GITI Tire (China) Investment Co., (Szanghaj); GITI Tire (Anhui) Co., Ltd; (Hefei); GITI Tire (Hualin) Co., Ltd (Hualin); GITI Tire (Fujian) Co., Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Co., Ltd oraz powiązany eksporter w Singapurze.

⁽¹⁵⁾ W skład grupy Hankook wchodzi następujący producent eksportujący: Chongqing Hankook Tire Co., Ltd i Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.

⁽¹⁶⁾ W skład Aeolus/Pirelli wchodzi następujący producent eksportujący: Aeolus Tyre Co., Ltd; Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd oraz Pirelli Tyre Co., Ltd. W zaskarżonym rozporządzeniu ustalono, że wszyscy ci producenci eksportujący stanowili część grupy China National Tire. Ponadto Pirelli Tyre Co., Ltd uznano za część grupy China National Tire, ponieważ spółka ta była powiązana z China National Tire & Rubber Co., Ltd z uwagi na posiadanie w okresie objętym dochodzeniem udziału wynoszącego ponad 5 %, zgodnie z art. 127 lit. d) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

- (25) Jedynie CRIA przedstawiło uwagi dotyczące dodatkowego ujawnienia, które to uwagi Komisja w stosownych przypadkach uwzględniła.

4. TWIERDZENIA CRIA DOTYCZĄCE PRAW DO OBRONY

- (26) Po ujawnieniu faktów i ustaleń CRIA stwierdziło, że jego prawa do obrony naruszono w następujący sposób:
- (27) CRIA nie otrzymało obliczeń podcięcia cenowego i zaniżania cen w odniesieniu do producentów eksportujących, od których CRIA otrzymało upoważnienie;
- (28) CRIA nie zapewniono wystarczającego czasu na przedstawienie uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń;
- (29) Komisja nie zorganizowała posiedzenia wyjaśniającego w terminie, o który wnioskowało CRIA;
- (30) Komisja nie odniosła się do wszystkich zarzutów, do których nie odniósł się Sąd.
- (31) Jak wspomniano w motywie 171 poniżej, Komisja ponownie obliczyła cła nałożone na wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem, w szczególności producentów eksportujących, którzy byli objęci próbą w zaskarżonym rozporządzeniu i podlegali orzeczeniu Sądu (tj. grupy GITI, grupy Hankook i Aeolus/Pirelli). Należy przypomnieć, że marginesy szkody producentów eksportujących objętych postępowaniem, którzy byli objęci próbą, ustalono na podstawie wrażliwych danych przedsiębiorstw. W związku z tym obliczeń nie można było ujawnić wszystkim zainteresowanym stronom, a jedynie przedsiębiorstwom objętym postępowaniem.
- (32) CRIA twierdziło, że przedsiębiorstwa wymienione w motywie 10 podpisały upoważnienia, które obejmowały dostęp do wrażliwych danych przedsiębiorstw, a zatem Komisja powinna była ujawnić CRIA indywidualne obliczenia podcięcia cenowego i marginesu szkody w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Ponadto według CRIA treść upoważnień była identyczna z treścią zwykłego pełnomocnictwa („pełnomocnictwo”) upoważniającego radcę prawnego do reprezentowania przedsiębiorstwa.
- (33) Komisja przeanalizowała upoważnienia, które przedłożyło CRIA. Szereg chińskich producentów podlegających orzeczeniu Sądu podpisało takie indywidualne upoważnienia. Komisja zauważyła, że upoważnienia były oparte na standardowym tekście dla wszystkich producentów (zarówno tych objętych, jak i nieobjętych próbą) i nie określały, czy dane przedsiębiorstwo upoważniło CRIA do otrzymania danych poufnych przedsiębiorstwa. Co więcej, nie wszyscy producenci eksportujący objęci obecnym dochodzeniem, którzy byli objęci próbą, zgodzili się na udostępnienie CRIA ich poufnych danych. Ponadto w odniesieniu do twierdzenia, że pełnomocnictwo było identyczne z przedmiotowymi upoważnieniami, Komisja uznała, że zasadnicza różnica między pełnomocnictwem a upoważnieniem dla stowarzyszenia polega na tym, który podmiot jest upoważniony do otrzymania danych. W przypadku pełnomocnictwa radca prawny jest związany zasadami etyki obowiązującymi w danej izbie adwokackiej, w której jest zarejestrowany, co m.in. zobowiązuje go do nieujawniania żadnych poufnych danych przedsiębiorstwa. W związku z tym fakt, iż pełnomocnictwo może nie zawierać konkretnego postanowienia dotyczącego takich danych, nie zwalnia danego prawnika z obowiązku przestrzegania najwyższych zasad etycznych w tym zakresie i zapewnienia poufności otrzymanych danych. Natomiast wyjątkowo zdarza się, że stowarzyszenia otrzymują nieograniczony dostęp do poufnych danych przedsiębiorstw będących ich członkami, co może m.in. naruszać odpowiednio obowiązujące reguły konkurencji. W związku z tym Komisja uznała, że upoważnienia podpisane przez przedsiębiorstwa nie były wystarczająco szczegółowe i jednoznaczne w kwestii tego, czy przedmiotowe przedsiębiorstwa upoważniły stowarzyszenie do dostępu do swoich informacji poufnych.
- (34) Na podstawie powyższej analizy oraz należytej staranności Komisji w zakresie zarządzania poufnymi informacjami przedsiębiorstwa, którymi Komisja dysponowała, postanowiła ona ujawnić poufne dane przedsiębiorstwa bezpośrednio producentom eksportującym objętym postępowaniem, a nie CRIA, by chronić poufność tych danych. W związku z tym 10 stycznia 2023 r. zbiór danych przesłano przedstawicielowi prawnemu grupy GITI oraz przedstawicielowi przedsiębiorstwa Hankook. Ponieważ ani Aeolus/Pirelli, ani żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem w tej grupie nie był zarejestrowany jako zainteresowana strona, Komisja ustaliła osoby wyznaczone do kontaktów w Aeolus/Pirelli i 17 stycznia 2023 r. w konkretnym ujawnieniu przekazała im informacje dotyczące odpowiednich producentów eksportujących. Osoby te miały czas na zgłoszenie uwag do 31 stycznia 2023 r.

- (35) 16 stycznia 2023 r. CRIA zwróciło się o przekazanie mu na podstawie podpisanych upoważnień obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych postępowaniem. W odpowiedzi Komisja, z powodów wyjaśnionych w motywach 33 i 34, zwróciła się do CRIA o skontaktowanie się z tymi przedsiębiorstwami i uzyskanie danych bezpośrednio od nich.
- (36) 19 stycznia 2023 r. spółka Aeolus Tyre Co., Ltd zgłosiła się i wyraźnie upoważniła Komisję do przekazania CRIA dotyczących spółki informacji w konkretnym ujawnieniu. Tego samego dnia Komisja ujawniła CRIA obliczenia podjęcia cenowego i zaniżania cen sporządzone przez grupę Aeolus/Pirelli. Jeżeli chodzi o szczegółowe transakcje sprzedaży, Komisja ujawniła oddzielnie spółkom Aeolus Tyre Co., Ltd i Pirelli Tyre Co., Ltd jedynie ich własne zbiory danych. Wynikało to z faktu, że CRIA przedłożyło upoważnienie podpisane wyłącznie przez Aeolus Tyre Co., Ltd., ale nie przez Pirelli Tyre Co., Ltd.
- (37) Jeżeli chodzi o grupę Hankook, Komisja nie otrzymała wyraźnego upoważnienia do udostępnienia CRIA danych tej grupy. W uwagach dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń CRIA stwierdziło jednak, że grupa ta przekazała stowarzyszeniu swoje informacje w konkretnym ujawnieniu.
- (38) W uwagach dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń CRIA poinformowało Komisję, że grupa GITI wycofała upoważnienie dla CRIA. Następnie 3 lutego 2023 r. grupa GITI przedstawiła nowe upoważnienie wyraźnie uprawniające CRIA do otrzymania w konkretnym ujawnieniu informacji dotyczących danego przedsiębiorstwa, które to ujawnienie CRIA otrzymało 10 stycznia 2023 r. W następstwie tego pisma i na wniosek CRIA 8 lutego 2023 r. Komisja udostępniła CRIA przedmiotowe konkretne ujawnienie.
- (39) W świetle powyższych rozważań Komisja uznała, że prawa do obrony producentów eksportujących objętych próbą i wszystkich innych producentów eksportujących objętych postępowaniem, a także prawa do obrony CRIA nie zostały naruszone. Przedsiębiorstwom objętym postępowaniem ujawniono obliczenia podjęcia cenowego i zaniżania cen oraz zapewniono im wystarczająco dużo czasu na przedstawienie uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń.
- (40) CRIA twierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę wyjątkowych okoliczności, tj. Chińskiego Nowego Roku, który obchodzono 21–29 stycznia 2023 r., gdy odrzucała wniosek CRIA o przedłużenie terminu składania uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń oraz o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego po upływie dłuższego czasu od obchodów Chińskiego Nowego Roku. Zespół prawny CRIA twierdził, że Chiński Nowy Rok uniemożliwił mu otrzymanie od CRIA odpowiednich instrukcji lub informacji na temat uwag. Ponadto, pomimo wniosku o interwencję rzecznika praw stron nie zezwolono na znaczące przedłużenie terminu, a rzecznik praw stron nie zorganizował posiedzenia wyjaśniającego w celu rozpatrzenia tego wniosku.
- (41) Komisja zauważyła, że we wniosku o przedłużenie terminu wskazano 6 lutego 2023 r., co było bardzo odległym terminem, tj. przedłużenie wynosiłoby 14 dni. Aby nie uniemożliwić zakończenia dochodzenia w odpowiednim czasie, Komisja, mimo że zapewniła już 13 dni na przedstawienie uwag, przedłużyła termin o dwa dodatkowe dni robocze, tj. do 25 stycznia 2023 r. W odniesieniu do wniosku o posiedzenie wyjaśniające Komisja początkowo zaproponowała zorganizowanie takiego posiedzenia 18 stycznia 2023 r., a zatem przed Chińskim Nowym Rokiem. Następnie CRIA zaproponowało zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego po obchodach Chińskiego Nowego Roku, najlepiej w lutym. Komisja zgodziła się zorganizować posiedzenie wyjaśniające 31 stycznia 2023 r., czyli po Chińskim Nowym Roku, i przedłużyć termin składania uwag.
- (42) Komisja zauważyła, że zgodnie z art. 30 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego ustawy termin składania uwag przez strony wynosi 10 dni kalendarzowych. Termin wyznaczony dla CRIA i wszystkich innych zainteresowanych stron po przedłużeniu znacznie przekroczył 10 dni kalendarzowych, a CRIA dano aż 15 dni. Oprócz tego, w następstwie uwag przedłożonych po ujawnieniu faktów i ustaleń, Komisja ujawniła dodatkowe informacje i zapewniła zainteresowanym stronom dodatkowy czas na przedstawienie uwag dotyczących dodatkowego ujawnienia, który wynosił 4 dni, tj. do 3 lutego 2023 r. Również wbrew temu, co twierdzi CRIA, nie ma wymogu ujawnienia tymczasowych ustaleń przy wznowieniu dochodzeń.
- (43) Ponadto przyznanie jedynie CRIA przedłużenia terminu o ponad dwa dodatkowe tygodnie byłoby dyskryminujące w stosunku do wszystkich innych zainteresowanych stron zarejestrowanych w ramach tego wznowionego dochodzenia.
- (44) Jeżeli chodzi o uwagę, że Komisja nie odniosła się do wszystkich zarzutów, do których nie odniósł się Sąd, Komisja zajęła się już tym punktem w motywie 72 poniżej, a żadnych nowych argumentów nie przedstawiono. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

4.1. Interwencja rzecznika praw stron

- (45) CRIA zwróciło się o interwencję rzecznika praw stron zgodnie z art. 12, 13 i 16 zakresu uprawnień rzecznika praw stron ze względu na niewystarczające przedłużenie terminu składania uwag dotyczących ujawnienia faktów i ustaleń, nierozsądne terminy proponowanego posiedzenia wyjaśniającego z Komisją w związku z tym ujawnieniem oraz nieujawnienie niektórych informacji.
- (46) Rzecznik praw stron zauważył, że CRIA uzyskało przedłużenie terminu do 25 stycznia 2023 r. Uwzględniając przedstawione szczególne okoliczności i ograniczenia czasowe danego postępowania oraz po konsultacji ze służbami Komisji odpowiedzialnymi za dochodzenie, rzecznik praw stron zgodził się z przyznanym przedłużeniem terminu i odrzucił dalsze przedłużenia. Jeżeli chodzi o treść ujawnienia faktów i ustaleń, rzecznik praw stron zalecił, aby CRIA i służby Komisji zorganizowały najpierw posiedzenie wyjaśniające, zanim zwrócą się do niego.
- (47) Z uwagi na powyższe Komisja uznała, że CRIA mogło w pełni skorzystać ze swoich praw do obrony w wyznaczonych i przedłużonych terminach, biorąc również pod uwagę treść ujawnienia faktów i ustaleń oraz dodatkowe informacje udostępnione zainteresowanym stronom w następstwie uwag zgłoszonych po ujawnieniu. Po posiedzeniu wyjaśniającym ze służbami Komisji 31 stycznia 2023 r. CRIA nie złożyło wniosku o posiedzenie wyjaśniające z rzecznikiem praw stron w odniesieniu do żadnej z wcześniej poruszonych kwestii.

5. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (48) Komisja otrzymała uwagi od przemysłu Unii, CRIA, grupy GITI, Hämmerling oraz Opoltrans sp. z o.o. („Opoltrans”).
- (49) CRIA przedłożyło Komisji upoważnienia podpisane przez szereg producentów eksportujących, w odniesieniu do których Sąd stwierdził nieważność zaskarżonego rozporządzenia, w tym tych producentów eksportujących objętych postępowaniem, którzy byli objęci próbą podczas dochodzenia prowadzącego do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, w szczególności grupę GITI, Aeolus Tyre Co., Ltd, Chongqing Hankook Tire Co., Ltd i Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.
- (50) CRIA i grupa GITI wyraziły sprzeciw wobec decyzji Komisji o rejestracji przywozu, ponieważ w tym konkretnym przypadku taka rejestracja nie jest wyraźnie dozwolona na mocy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Te dwie strony podtrzymały swoje twierdzenie po ujawnieniu faktów i ustaleń. Przemysł Unii uznał, że rejestracja leży w gestii Komisji.
- (51) W odniesieniu do tego twierdzenia Komisja uznała, że Sąd orzekł, iż uprawnienie Komisji do żądania od organów krajowych podjęcia odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów ma zastosowanie ogólne, na co wskazuje nagłówek „Przepisy ogólne” art. 24 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego z 2016 r. Ponadto art. 24 ust. 5 tego rozporządzenia nie podlega żadnym ograniczeniom co do okoliczności, w których Komisja jest uprawniona do żądania od krajowych organów celnych rejestracji towarów⁽¹⁷⁾. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (52) Ponadto grupa GITI twierdziła, że w tym czasie można było jeszcze wnieść odwołanie od wyroku, a zatem nie stanowił on ważnej podstawy prawnej do wprowadzenia rejestracji. Komisja uznała, że od wyroku nie wniesiono odwołania, a rejestracja była właściwym krokiem, który należało podjąć w celu zapewnienia ponownego nałożenia ewentualnych ceł na prawidłowym poziomie oraz zwrócenia się do organów celnych, aby oczekiwały na publikację niniejszego rozporządzenia⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁷⁾ Wyroki z dnia 1 czerwca 2022 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-440/20 i T-441/20, pkt 156.

⁽¹⁸⁾ Zob. podobne rozumowanie w wyroku w sprawie Jindal Saw cytowanym w przypisie 21 powyżej, pkt 158.

- (53) CRIA, grupa GITI, Hämmerling i Opoltrans twierdziły, że Komisja nie może nakazać krajowym organom celnym, aby nie zwracały lub nie umarzały ceł, które pobrano zgodnie z zaskarżonym rozporządzeniem. Taki zwrot należności celnych musi nastąpić natychmiast i w całości. Argumentowały one również, że sytuacja w przedmiotowej sprawie jest inna niż w przypadku wyroku w sprawie Deichmann⁽¹⁹⁾, ponieważ zdaniem stron brak oceny twierdzeń dotyczących traktowania na zasadach rynkowych i indywidualnego traktowania w tamtej sprawie nie wpływał na poziom ceł. Strony twierdziły również, że ceł nie można ponownie nałożyć z mocą wsteczną. Według stron zaskarżone rozporządzenie unieważniono w całości, co oznacza, że usunięto je z porządku prawnego Unii z mocą wsteczną, natomiast w wyroku w sprawie Deichmann nie wykazano żadnego elementu, „który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych”. Ponadto zdaniem stron niezgodność z prawem stwierdzona w odniesieniu do analizy podjęcia cenowego skutkuje „unieważnieniem całej analizy związku przyczynowego przeprowadzonej przez Komisję”. Oznacza to, zdaniem stron, że żadne cła nie powinny być zostać nałożone ani nie należy ich ponownie nakładać, ponieważ cała analiza szkody i związku przyczynowego była błędna.
- (54) Po ujawnieniu faktów i ustaleń grupa GITI stwierdziła, że decyzja Komisji o nakazaniu krajowym organom celnym, aby nie zwracały ceł, narusza zasadę ochrony sądowej ustanowioną w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta praw podstawowych UE”). Komisja powinna raczej zezwolić na zwrot należności celnych, tak jak miało to miejsce w przypadku unieważnienia przez Sąd grzywien pobranych za naruszenie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽²⁰⁾. Grupa GITI odniosła się w szczególności do ustaleń Trybunału Sprawiedliwości, że „jeżeli Trybunał stwierdzi nieważność rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowego [...], cła te są uważane za prawnie nienależne w rozumieniu art. 236 kodeksu celnego i podlegające co do zasady zwrotowi przez krajowe organy celne na określonych w tym celu warunkach”⁽²¹⁾. Ponadto według grupy GITI opóźnienie w zwrocie należności celnych ma istotne konsekwencje praktyczne, które negatywnie wpływają na sytuację finansową przedsiębiorstw objętych postępowaniem i na ich zwrot z inwestycji.
- (55) Komisja przypomniała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przed rozstrzygnięciem wniosków o zwrot należności celnych złożonych przez podmioty, które uiściły rzeczne cła, Komisja może polecić krajowym organom celnym, aby wstrzymały się z podjęciem decyzji do czasu, gdy Komisja określi stawki, w której cło to powinno być zostać nałożone, zgodnie z wyrokiem sądów Unii⁽²²⁾. Sąd orzekł również, że szczegółowy zakres tego wyroku Trybunału stwierdzającego nieważność, i w rezultacie obowiązków, które z niego wynikają, powinien być określony w każdym konkretnym przypadku z uwzględnieniem nie tylko sentencji tego wyroku, ale również uzasadnienia, będącego niezbędną podstawą danego rozstrzygnięcia⁽²³⁾.
- (56) W przedmiotowej sprawie Sąd podał w wątpliwość metodę obliczania podjęcia cenowego i jego wpływ na związek przyczynowy, jak również wpływ takiego samego błędu na margines szkody dla przedsiębiorstw objętych wyrokiem Sądu⁽²⁴⁾. Sąd zobowiązał również Komisję do dokonania przeglądu i ujawnienia pewnych informacji dotyczących wskaźników szkody. W ramach tych elementów nie podważano jednak ważności wszelkich innych ustaleń zawartych w zaskarżonym rozporządzeniu. Ponadto Sąd orzekł, że po wznowieniu postępowania Komisja może przyjąć środek zastępujący środek unieważniony i w związku z tym może ponownie nałożyć ostateczne cło wyrównawcze, usuwając w tym kontekście stwierdzoną niezgodność z prawem⁽²⁵⁾. W tym kontekście nie ma znaczenia, czy niezgodność z prawem dotyczy poziomu ceł, czy też nie. W każdym razie nawet gdyby w wyniku wznowionego

⁽¹⁹⁾ Zob. Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, sprawa C-256/16, wyrok Trybunału z dnia 15 marca 2018 r., oraz C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, sprawa C-612/16, wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 czerwca 2019 r.

⁽²⁰⁾ Zob. Printeous/Komisja, sprawa T-95/15, wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2016 r.

⁽²¹⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 62.

⁽²²⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 59.

⁽²³⁾ Sprawa C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, pkt 63 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽²⁴⁾ Zob. pkt 176, 192, 201–207 wyroku. Zaskarżone rozporządzenie pozostało w mocy w odniesieniu do innych producentów eksportujących, którzy go nie zaskarżyli.

⁽²⁵⁾ Zob. wyroki z dnia 1 czerwca 2022 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-440/20 i T-441/20, pkt 44 oraz z dnia 19 czerwca 2019 r., C & J Clark International, C-612/16, nieopublikowany, EU:C:2019:508, pkt 43; z dnia 3 grudnia 2020 r., Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo i in., C-461/18 P, EU:C:2020:979, pkt 97; oraz z dnia 9 czerwca 2021 r., Roland/Komisja, T-132/18, nieopublikowany, EU:T:2021:329, pkt 76.

dochodzenia ustalono, że nie należy ponownie nakładać ceł wyrównawczych, organy celne miałyby możliwość zwrotu całej kwoty ceł pobranych od czasu przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa celnego. Ponadto zwrot ten obejmowałby również odpowiednie odsetki zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa celnego. W związku z tym, wbrew temu, co twierdzi grupa GITI, przedsiębiorstwa zostałyby należycie zrekompensovane za uiszczenie przedmiotowych ceł.

- (57) Ponadto Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie orzekł, że art. 10 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego i odpowiadający mu art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego nie wyklucza ponownego nałożenia na podstawie aktu prawnego cła antidumpingowego lub wyrównawczego na przywóz dokonywany w okresie stosowania rozporządzeń uznanych za nieważne ⁽²⁶⁾.
- (58) W przeciwieństwie do rejestracji, która miała miejsce w okresie poprzedzającym przyjęcie środków tymczasowych, warunki określone w art. 14 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie. Celem rejestracji w kontekście wykonania ustaleń Sądu nie jest bowiem umożliwienie poboru środków ochrony handlu z mocą wsteczną, jak przewidziano w tych przepisach. Celem jest raczej zapewnienie skuteczności obowiązujących środków, bez nieuzasadnionej przerwy od dnia wejścia w życie zaskarżonego rozporządzenia do ewentualnego ponownego nałożenia skorygowanych ceł, przez zapewnienie, aby w przyszłości możliwe było pobranie środków w prawidłowej wysokości. W związku z tym, jak wyjaśniono w motywie 20 rozporządzenia w sprawie rejestracji, wznowienie procedury administracyjnej i ewentualne ponowne nałożenie ceł nie może być postrzegane jako sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz. Ponadto, jak przyznały strony, niedawno Sąd potwierdził takie samo podejście w wyroku w sprawie T-440/20 ⁽²⁷⁾. W związku z tym odrzucono argument, że ceł nie można nałożyć ponownie.
- (59) Jeżeli chodzi o zasadę ochrony sądowej zapisaną w art. 47 Karty praw podstawowych UE, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że zasada ta nie może uniemożliwiać instytucji Unii, której akt wcześniej unieważniono, wydania nowego aktu niekorzystnego dla tej osoby, opartego na innych podstawach ⁽²⁸⁾. W przedmiotowej sprawie dokonane ustalenia opierają się na innych podstawach niż te, które uzasadniły stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia. W związku z powyższym, zgodnie z ustaleniami Sądu ⁽²⁹⁾, Komisja nie naruszyła zasady skutecznej ochrony sądowej, ponieważ obecnym rozporządzeniem ponownie nałożyła ostateczne cło antidumpingowe w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności zaskarżonego rozporządzenia.
- (60) CRIA argumentowało, że ponieważ „żaden dług celny nie powstał”, ponowne nałożenie ceł wykroczyłoby „poza okres prawny, w którym krajowe organy celne są uprawnione do pobierania ceł, jeżeli wziąć pod uwagę trzyletni termin przedawnienia (...)”. Grupa GITI twierdziła, że „ponowne nałożenie z mocą wsteczną (...) nawet po upływie trzyletniego terminu grozi ingerencją (przez sugerowanie, że cła mogą być pobierane po upływie tego trzyletniego terminu) w ten autonomiczny proces decyzyjny krajowych organów celnych, co grozi zakłóceniem starannie wyważonego podziału kompetencji między Komisją a państwami członkowskimi UE, określonego w traktatach UE”. Po ujawnieniu faktów i ustaleń grupa GITI ponownie przywołała ten argument.
- (61) Komisja uznała, że oba te argumenty należało odrzucić. Po pierwsze, Trybunał stwierdził, że przedawnienie „nie może sprzeciwiać się przyjęciu przez Komisję rozporządzenia nakładającego lub nakładającego ponownie cła antidumpingowe ani tym bardziej wszczęciu czy podjęciu przez tę instytucję postępowania prowadzącego do takiego przyjęcia” ⁽³⁰⁾. Podobnie Sąd stwierdził, że „[art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego] ma zastosowanie wyłącznie do powiadomienia dłużnika o kwocie ceł, dlatego jego wykonanie należy wyłącznie do krajowych organów celnych, które są właściwe do dokonania takiego powiadomienia. W związku z tym nie stoi on na przeszkodzie przyjęciu przez Komisję rozporządzenia nakładającego lub ponownie nakładającego ostateczne cło wyrównawcze” ⁽³¹⁾. W odniesieniu do twierdzenia, że ponowne nałożenie narusza podział kompetencji między Komisją a państwami członkowskimi, Komisja zauważyła, że grupa GITI nie sprecyzowała, które postanowienie Traktatów ponownie na-

⁽²⁶⁾ C-256/16 Deichmann EU:C:2018:187, pkt 77 i 78, oraz C-612/16, C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, wyrok z dnia 19 czerwca 2019 r., pkt 57.

⁽²⁷⁾ Wyroki z dnia 1 czerwca 2022 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-440/20 i T-441/20.

⁽²⁸⁾ Zob. w tym kontekście wyrok z dnia 29 listopada 2018 r., Bank Tejarat/Rada, C-248/17 P, EU:C:2018:967, pkt 80 i 81 oraz przytoczone tam orzecznictwo.

⁽²⁹⁾ Wyrok T-441/20 przywołany w przypisie 21, pkt 118–123.

⁽³⁰⁾ Wyrok przywołany w przypisie 30 powyżej, pkt 83.

⁽³¹⁾ Wyrok przywołany w przypisie 31 powyżej, pkt 134.

żenie cel by naruszało. Sąd konsekwentnie orzekł, że Komisja jest uprawniona do ponownego nałożenia cel przy korygowaniu błędów stwierdzonych przez Sąd ⁽³²⁾. Ponadto niniejsze rozporządzenie zostało w całości poddane procedurze sprawdzającej przewidzianej w art. 25 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. W związku z tym argument ten odrzucono.

- (62) Grupa GITI twierdziła, że ponowne nałożenie (zmienionego) cła antydumpingowego i wyrównawczego z mocą wsteczną byłoby również nieproporcjonalne i sprzeczne z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 1 i 4 Traktatu o Unii Europejskiej. Grupa GITI twierdziła również, że ponowne nałożenie cel z mocą wsteczną nie zapewnia – i nie może zapewniać – żadnej „dodatkowej” ochrony przemysłowi Unii ani nie zapobiega dalszemu przywozowi. W związku z tym stanowiłoby to naruszenie zasady proporcjonalności. Po ujawnieniu faktów i ustaleń grupa GITI ponownie przywołała ten argument.
- (63) Komisja przypominała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Komisja nie naruszyła zasady proporcjonalności, gdy w celu wykonania wyroku ponownie nałożyła cło ostateczne według odpowiedniej stawki i od dnia wejścia w życie ostatecznych środków antydumpingowych. Za proporcjonalne uznała również zmniejszenie wysokości ponownie nałożonych stawek celnych i nakaz zwrotu lub umorzenia różnicy ⁽³³⁾. Ponadto w odniesieniu do argumentu, że nieproporcjonalne byłoby przyznanie przemysłowi Unii większej ochrony w przyszłości, Sąd ustalił, że argument ten „nie wystarcza do ustalenia, iż ponowne nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego, które jest znacznie obniżone na mocy zaskarżonego rozporządzenia, byłoby w przedmiotowej sprawie nieproporcjonalne” ⁽³⁴⁾. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (64) Przedsiębiorstwo Hämmerling twierdziło, że należy wziąć pod uwagę obecną sytuację gospodarczą. Od tamtego czasu przedmiotowy sektor gospodarki musiał zmierzyć się z kryzysem związanym z COVID-19, globalnym wzrostem cen, który dotknął cały łańcuch dostaw (w tym transport i logistykę), oraz istotnym kryzysem gospodarczym, a obecnie z takimi kwestiami, jak wzrost kosztów energii elektrycznej, wysoka stopa inflacji itp., które są spowodowane również rosyjską agresją na Ukrainę. W związku z tym niewłaściwe byłoby ponowne nałożenie przedmiotowych cel w sektorze, na rynku oraz w sytuacji mikro- i makroekonomicznej całkowicie odmiennych od tych, które zbadano w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.
- (65) Jak wyjaśniono w motywie 11, procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od momentu, w którym wystąpiła niezgodność z prawem ⁽³⁵⁾. W przedmiotowej sprawie niezgodność z prawem stwierdzona przez Sąd wystąpiła w rozporządzeniu nakładającym ostateczne środki wyrównawcze. W związku z tym przy usuwaniu niezgodności z prawem stwierdzonej przez Sąd Komisja nie może uwzględnić ostatnich wydażeń, które nie dotyczą okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego. Zgodnie z art. 15 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny wykazuje istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkodę spowodowaną w ich konsekwencji i gdy interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 31, Komisja nakłada ostateczne cło wyrównawcze. W związku z tym wznowienie dochodzenia mogłoby doprowadzić do tego, że cła wyrównawcze nie zostałyby ponownie nałożone jedynie w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że w okresie objętym dochodzeniem nie wystąpiły subsydiowanie ani wynikająca z niego szkoda ani nie istniały przesłanki związane z interesem Unii przemawiające przeciwko cłom ⁽³⁶⁾.
- (66) Grupa GITI twierdziła, że wznowienie powinno być ściśle ograniczone do kwestii podniesionych przez Sąd. W związku z tym w celu zbadania wpływu na ceny Komisja nie może zastąpić analizy podjęcia cenowego analizą tłumienia cen, ponieważ metoda przyjęta przez Komisję pozostaje ważna, a zatem nie jest przedmiotem wznowienia. Skutki analizy tłumienia cen nie były przedmiotem rozważań Sądu, a zatem nie są objęte obecnym wznowieniem.

⁽³²⁾ Zob. w tym względzie wyroki przywołane w przypisach 30–31.

⁽³³⁾ Wyrok przywołany w przypisie 31 powyżej, pkt 97–103.

⁽³⁴⁾ Wyrok przywołany w przypisie 31 powyżej, pkt 104.

⁽³⁵⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, Rec., s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia/Komisja, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais/Komisja, Zb.Orz. 2011, EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽³⁶⁾ Zob. odpowiednio sprawa C-507/21 P, Puma i in./Komisja, EU:C:2022:649, pkt 87.

- (67) Komisja zauważyła, że Sąd zakwestionował przeprowadzoną przez nią analizę podcięcia cenowego w odniesieniu do obiektywnego porównania cen eksportowych z cenami stosowanymi przez przemysł Unii. W związku z tym zakwestionowano metodykę podcięcia cenowego jako taką. Ponadto nic nie stało na przeszkodzie, aby Komisja uwzględniła wszelki inny możliwy wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych na ceny w rozumieniu art. 8 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. W sprawie Deichmann Sąd orzekł, że Komisji przysługuje szeroki zakres uznania; wyłącznie oczywiście niewłaściwy charakter rzecznych środków w stosunku do założonego celu może wpłynąć na ich zgodność z prawem ⁽³⁷⁾. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (68) Grupa GITI twierdziła, że Komisja nie może przyjąć nowego podejścia przy ustalaniu podcięcia cenowego. W szczególności Komisja nie powinna wprowadzać nowej struktury PCN, tj. nie powinna dodawać rodzaju klienta przy (ponownym) obliczaniu marginesów podcięcia cenowego i szkody ⁽³⁸⁾.
- (69) Bez uszczerbku dla tego, czy Komisja jest uprawniona do wprowadzenia nowych elementów do struktury PCN, Komisja przypomniała, że obliczenia podcięcia cenowego opisane w sekcji 4.1 poniżej nie skutkowały wprowadzeniem żadnych nowych elementów do struktury PCN. W związku z tym zarzut ten był bezprzedmiotowy.
- (70) CRIA twierdziło – zarówno w momencie wszczęcia postępowania, jak i po ujawnieniu faktów i ustaleń – że zarzuty prawne podniesione, ale jeszcze nierozstrzygnięte przez Sąd muszą zostać rozpatrzone oraz że Komisja powinna aktywnie odnieść się do zarzutów, którymi nie zajął się Sąd.
- (71) Opoltrans twierdził, że w czasie dochodzenia nie było dowodów na przywóz z Chin po cenach dumpingowych oraz m.in. że wykorzystanie Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego nie było właściwe, przemysł Unii nie ponosi szkody, nie ma związku przyczynowego między sytuacją przemysłu Unii a przywozem z Chin oraz że ponowne nałożenie ceł nie leży w interesie użytkowników.
- (72) Zgodnie z wyjaśnieniem Komisji przedstawionym w zawiadomieniu o wznowieniu ustalenia zawarte w zaskarżonym rozporządzeniu, które nie zostały zakwestionowane lub które zostały zakwestionowane, ale zaskarżenie zostało odrzucone wyrokiem Sądu lub które nie zostały zbadane przez Sąd, i w związku z tym nie doprowadziły do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia, wciąż są w pełni zasadne ⁽³⁹⁾. Obejmuje to kwestie wskazane przez CRIA i Opoltrans. W związku z tym Komisja nie miała obowiązku badać zarzutów dotyczących kwestii innych niż te, które Sąd uznał za niezgodne z prawem.

6. PONOWNE ZBADANIE WPŁYWU PRZEDMIOTOWEGO PRZYWOZU NA CENY I ZWIĄZKU PRZYCZYNO- WEGO

6.1. Określenie podcięcia cenowego

- (73) Jak wyjaśniono w motywach 5–7, Sąd stwierdził, że Komisja nie dokonała obiektywnego porównania przy obliczaniu marginesów podcięcia cenowego, ponieważ dostosowała cenę eksportową producentów eksportujących przez zastosowanie przez analogię art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, podczas gdy przemysł Unii prowadził również sprzedaż za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, a ich sprzedaż nie została dostosowana.
- (74) Ponadto w pkt 163 wyroku Sądu stwierdzono, że gdyby nie zastosowano dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, „taka metoda pozwoliłaby na dokonanie obiektywnego porównania cen w przypadku, gdy zarówno produkt objęty postępowaniem, jak i produkt podobny są sprzedawane za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą”. W pkt 190 wyroku Sąd stwierdził, że takie porównania „[n]ie pozwalają [...] natomiast zneutralizować ewentualnych skutków błędu polegającego na porównaniu rzeczywistych cen sprzedaży naliczanych bezpośrednio klientom Unii przez chińskich producentów eksportujących z jednej strony z cenami odsprzedaży stosowanymi przez podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z producentami unijnymi z drugiej strony” (podkreślenie dodane). Wreszcie w pkt 134 wyroku Sądu Sąd uściślił, że „niezależnie od zgodności z prawem i znaczenia poziomu handlu wybranego przez Komisję po stronie producentów eksportujących lub po stronie producentów unijnych porównanie cen dokonane przez tę instytucję powinno zawsze mieć rzetelny charakter i w tym celu dotyczyć cen na tym samym poziomie handlu”.

⁽³⁷⁾ Zob. Deichmann, pkt 88.

⁽³⁸⁾ Zob. Région Nord-Pas-de-Calais/Komisja Europejska, sprawy połączone T-267/08 i T-279/08, wyrok Sądu z dnia 12 maja 2011 r., pkt 83.

⁽³⁹⁾ Sprawa T-650/17 Jinan Meide Casting Co., Ltd, EU:T:2019:644, pkt 333–342.

- (75) Jak wyjaśniono w pkt 150 wyroku Sądu, część sprzedaży chińskich producentów eksportujących objętych próbą dokonywana za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą wynosi 0 % w przypadku grupy Xingyuan, 34 % w przypadku grupy GITI, 19 % w przypadku grupy Aeolus i 98,6 % w przypadku grupy Hankook. Ponadto w odpowiedzi na środek organizacji postępowania przed Sądem Komisja wskazała, że część sprzedaży dokonana za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą wynosi 46,9 % sprzedaży objętych próbą chińskich producentów eksportujących i 87 % sprzedaży objętych próbą producentów unijnych. Wynika z tego, że część sprzedaży dokonanej za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą była wysoka, a nawet bardzo wysoka, jeśli chodzi o każdą z dwóch prób.
- (76) Jak wyjaśniono w motywie 658 zaskarżonego rozporządzenia, Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- (77) średnich ważonych cen sprzedaży według rodzajów produktu i segmentu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
- (78) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu, według rodzajów produktu i segmentu, stosowanych przez objętych próbą współpracujących chińskich producentów eksportujących wobec pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) wraz z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie („cena CIF wraz z kosztami wyładunku”).
- (79) W celu zastosowania się do wyroku Sądu, w przypadku gdy sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, cen eksportowych już nie dostosowywano przez analogię zgodnie z art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Zatem koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz zysk objętych próbą importerów niepowiązanych dodano z powrotem do ceny eksportowej.
- (80) Ponadto Komisja oceniła, czy istniały jakiegokolwiek inne potencjalne kwestie związane z poziomem handlu, które należy uwzględnić do celów obiektywnego porównania w przypadkach, w których producenci eksportujący prowadzili sprzedaż bezpośrednio klientom unijnym, ale objęci próbą producenci unijni prowadzili sprzedaż za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą klientom unijnym. W tym celu Komisja przeprowadziła szczegółową analizę cen całości sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, aby określić wzorce cen sprzedaży bezpośredniej z fabryki i sprzedaży pośredniej przez powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą. Porównanie to wykazało znaczne zróżnicowanie cen w ramach jednego rodzaju produktu, jednak nie stwierdzono żadnego wyraźnego wzorca cen. Chociaż zasadniczo powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą powinny ponosić koszty marketingu przy sprzedaży klientom w Unii, okazało się, że kosztów tych nie przenoszono konsekwentnie na ceny końcowe.
- (81) Komisja uznała zatem, że sprzedaż prowadzona bezpośrednio przez producentów lub za pośrednictwem powiązanych podmiotów producentów, które zajmują się sprzedażą, nie miała żadnego zauważalnego wpływu na poziom cen oferowanych klientom w ramach takiej sprzedaży. W szczególności ustalono, że sprzedaż za pośrednictwem powiązanego podmiotu nie skutkowała wzrostem cen w stosunku do sprzedaży prowadzonej bezpośrednio przez producenta. W związku z tym Komisja nie stwierdziła żadnego potencjalnego wpływu na poziomy cen, który należałoby zneutralizować, jak Sąd podejrzewał w pkt 190 wyroku. Dlatego w tym przypadku uzasadnione było porównanie z rzeczywistymi cenami sprzedaży objętych próbą producentów unijnych stosowanymi w sprzedaży bezpośredniej lub za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą klientom unijnym oraz porównanie z cenami eksportowymi producentów eksportujących objętych próbą.
- (82) Komisja przeprowadziła również szczegółową analizę wzorców cen poszczególnych kanałów sprzedaży wykorzystywanych przez przemysł Unii. W tym względzie przemysł Unii prowadził w różnych proporcjach sprzedaż użytkownikom, dystrybutorom, sprzedawcom detalicznym i „innym klientom”. Sprzedaż do wszystkich klientów z wyjątkiem „innych klientów” była reprezentatywna dla wszystkich rodzajów produktu. Komisja zauważyła, że często ceny sprzedaży dla użytkowników tego samego rodzaju produktu były niższe niż dla dystrybutorów i sprzedawców detalicznych, ale można było również zaobserwować sytuację odwrotną. Różnice w cenach dla poszczególnych klientów niekoniecznie zależały również od całkowitej wielkości sprzedaży na rzecz danego klienta. W związku z tym Komisja stwierdziła, że ceny stosowane wobec różnych rodzajów klientów nie charakteryzowały się widocznym wzorcem i że dalsze dostosowania nie były potrzebne, aby zapewnić obiektywne porównanie zgodnie z zaleceniami Sądu.
- (83) Komisja przypomniała, że w nocy do akt z 30 stycznia 2023 r. przedstawiła dodatkowe informacje dotyczące swojej analizy cen stosowanych przez przemysł Unii przy sprzedaży bezpośredniej, pośredniej i na rzecz różnych rodzajów klientów.

- (84) Po dodatkowym ujawnieniu CRIA nie zgodziło się z ustaleniem Komisji, że nie można było określić wzorca cen w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej przez producentów unijnych. Komisja odnotowała, że CRIA nie uzasadniło swojego twierdzenia i nie przedstawiło żadnych nowych dowodów na nieprawidłowość analizy Komisji. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (85) Dlatego zmieniona średnia ważona podcięcia cenowego oparta na przywozie dokonywanym przez producentów eksportujących objętych próbą wyniosła 14,7 %.

6.2. Tłumienie cen

- (86) Komisja stwierdziła, że przedmiotowy przywóz nadal miałby negatywny wpływ na ceny sprzedaży w Unii w każdym przypadku, nawet gdyby zmieniony margines podcięcia cenowego uznano za marginalny lub niewłaściwy.
- (87) Przywóz towarów po cenach subsydiowanych może mieć istotny wpływ na rynek, gdy duże znaczenie ma wrażliwość cenowa. Jak wskazano w motywie 628 zaskarżonego rozporządzenia, unijny rynek opon do samochodów ciężarowych i autobusów jest rynkiem bardzo konkurencyjnym, na którym różnice cen mogą mieć istotny wpływ.
- (88) Jak wynika z tabel 9–12 zaskarżonego rozporządzenia, w okresie badanym średnia cena przemysłu Unii spadła o 8 %, podczas gdy jednostkowe koszty produkcji przemysłu Unii zmalały o 6 %. Najtrudniejsza sytuacja panowała w segmencie 3, w którym średnia cena sprzedaży spadła o 5 %, a jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 1 %. Ostatecznie ze względu na przywóz towarów po cenach subsydiowanych przedsiębiorstwa w segmencie 3 były zmuszone do sprzedaży po cenie równej ich kosztom produkcji, tym samym do sprzedaży bez jakiegokolwiek zysku, a więc ze stratą. W związku z tym przywóz z Chin spowodował tłumienie cen ze względu na jego wielkość (wzrost o 32 %) i ceny (spadek o 11 %) w okresie badanym, co nie pozwoliło przemysłowi Unii na dostosowanie cen w górę w celu uwzględnienia wzrostu jednostkowych kosztów produkcji.
- (89) W związku z tym Komisja stwierdziła, że nawet jeśli wystąpienie podcięcia cenowego zostałyby zakwestionowane, w tym przypadku nastąpiłoby tłumienie cen wywołane przez przedmiotowy przywóz.

6.3. Związek przyczynowy

- (90) Komisja zbadała, czy nadal istniałby związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą poniesioną przez producentów unijnych po uwzględnieniu zmienionych marginesów podcięcia cenowego dotyczących przywozu od objętych próbą chińskich producentów eksportujących, a także ustaleń dotyczących tłumienia cen.
- (91) Zmniejszenie marginesu podcięcia cenowego dotyczącego wszystkich objętych próbą chińskich eksporterów nie zmieniło faktu, że przywóz od objętych próbą chińskich eksporterów, z wyjątkiem Grupy Xingyuan, powodował znaczne podcięcie cenowe względem cen sprzedaży przemysłu Unii. Zmienione marginesy podcięcia cenowego nie zmieniły zatem pierwotnego ustalenia Komisji dotyczącego istnienia związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez producentów unijnych a przywozem subsydiowanych towarów z ChRL, zawartego w sekcji 5.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdzonego w sekcji 5.1 zaskarżonego rozporządzenia. Zmienione marginesy podcięcia cenowego, jak również dodatkowe ustalenia dotyczące tłumienia cen w przedmiotowej sprawie także nie zmieniły analizy i ustaleń dotyczących innych przyczyn szkody przedstawionych w sekcji 5.1 zaskarżonego rozporządzenia.
- (92) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek, że istotna szkoda dla przemysłu Unii została spowodowana przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL, a inne czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między szkodą a przywozem towarów po cenach subsydiowanych.

7. PONOWNE ZBADANIE MARGINESÓW SZKODY PRZEDSIĘBIORSTW PODLEGAJĄCYCH WZNOWIENIU

- (93) W pkt 179 wyroku Sąd stwierdził, że „obliczenie marginesu szkody polega na porównaniu cen importowych wykorzystanych przy obliczaniu podcięcia cenowego z jednej strony z niewyrządzającymi szkodę cenami podobnego produktu wraz z zyskiem docelowym w normalnych warunkach konkurencji z drugiej strony. W związku z tym błąd dotyczący poziomu handlu, na którym dokonywane jest porównanie cen, może mieć wpływ zarówno na obliczenie podcięcia cenowego, jak i na obliczenie marginesu szkody”.
- (94) W celu zastosowania się do wyroku Komisja ponownie obliczyła poziom usuwający szkodę w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw, które podlegają wznowieniu.
- (95) W pierwotnym dochodzeniu Komisja określiła poziom usuwający szkodę w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średniej ważonej niewyrządzającej szkody ceny poszczególnych rodzajów produktu naliczanej przez czterech producentów unijnych objętych próbą niepowiązanym klientom na rynku unijnym, dostosowanej do poziomu cen *ex-works*,
 - tej samej ceny eksportowej ustalonej w motywie 76 tiret drugie powyżej.
- (96) Cenę niewyrządzającą szkody stosowaną przez przemysł Unii ustala się na poziomie ceny *ex-works* na podstawie kosztów produkcji poszczególnych rodzajów produktu, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, powiększonych o rozsądny zysk. W tym konkretnym przypadku Komisja nie dysponowała jednak wystarczająco szczegółowymi i sprawdzonymi informacjami dotyczącymi kosztów produkcji na podstawie PCN, które to informacje są konieczne do obliczenia marginesu szkody według metody opisanej powyżej. Ze względu na szczególne okoliczności tej sprawy oraz fakt, że nie było różnicy cen w zależności od kanału sprzedaży wykorzystywanego przez objętych próbą producentów unijnych, cenę niewyrządzającą szkody wyjątkowo ustalono na podstawie ostatecznej ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, sprzedanych bezpośrednio lub za pośrednictwem podmiotów zajmujących się sprzedażą na rynku Unii, i naliczanej wobec niepowiązanych klientów, dostosowanej do poziomu cen *ex-works*, jak opisano powyżej w motywie 95 tiret pierwsze, pomniejszonej o rzeczywisty zysk, a następnie powiększonej o rozsądny zysk. Ze względu na te szczególne okoliczności i w celu wykonania wyroku za stosowne uznano porównanie tej ceny z ostateczną ceną sprzedaży producentów eksportujących w sposób symetryczny, tj. na poziomie powiązanych importerów, również po dokonaniu korekty jedynie o odpisy opisane w motywie 76 tiret drugie powyżej, uwzględniając jednak koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk powiązanych importerów producentów eksportujących mających siedzibę w Unii.
- (97) Ponadto w świetle ustaleń Sądu zawartych w pkt 190 wyroku Komisja dokładnie zbadała, czy istnieją jakiegokolwiek inne kwestie związane z poziomem handlu, które wymagałyby neutralizacji do celów obiektywnego porównania, biorąc pod uwagę fakt, że 87 % próby producentów unijnych prowadziło sprzedaż za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, a wielu producentów eksportujących prowadziło również sprzedaż bezpośrednio odbiorcom końcowym. Komisja przypomniała, że – jak wyjaśniono w motywie 96 – w obliczeniach marginesu szkody wykorzystano ostateczne ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowane przez przemysł Unii. W konsekwencji, jak wskazał Sąd w pkt 179 wyroku, ustalenia dokonane w odniesieniu do obliczeń podcięcia cenowego były w pełni zasadne również w odniesieniu do obliczeń marginesu szkody, jeżeli chodzi o obiektywne porównanie. Jak wyjaśniono w motywach 80 i 81 powyżej, Komisja nie stwierdziła żadnych innych kwestii dotyczących poziomu handlu, które wymagałyby dostosowania do celów przeprowadzenia obiektywnego porównania.
- (98) Ustalono w ten sposób zmienione marginesy szkody były następujące:

Przedsiębiorstwo	Poziom usuwający szkodę w %
Grupa Xingyuan	55,07 %
Grupa GITI	28,51 %
Grupa Hankook	10,31 %
Aeolus/Pirelli	27,56 %
Przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym	23,15 %

Zhongce Rubber Group Co., Ltd ⁽¹⁾	55,07 %
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd; Hefei Wanli Tire Co., Ltd ⁽²⁾	55,07 %

⁽¹⁾ Przedsiębiorstwo Zhongce Rubber Group Co., Ltd współpracowało w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydijnym. Jest to jedyne przedsiębiorstwo wymienione w załączniku II do zaskarżonego rozporządzenia, na które miało wpływ stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia, ale nie stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) 2018/1579. W związku z tym w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nie stwierdzono nieważności zaskarżonego rozporządzenia, lecz jedynie nieważność zmian wprowadzonych zaskarżonym rozporządzeniem w rozporządzeniu (UE) 2018/1579. W związku z tym Zhongce Rubber Group Co., Ltd nadal podlega cłom nałożonym rozporządzeniem (UE) 2018/1579.

⁽²⁾ Te dwa przedsiębiorstwa nie współpracowały ani w dochodzeniu antydumpingowym, ani w dochodzeniu antysubsydijnym. W związku z tym są objęte cłem obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

8. UJAWNIECIE DANYCH OKREŚLONYCH PRZEZ SĄD W CELU UMOŻLIWIENIA SKARŻĄCYM SKORZYSTANIA Z ICH PRAWA DO OBRONY

(99) Sąd stwierdził w pkt 33 swojego wyroku, że Komisja naruszyła prawo skarżących do obrony, ponieważ nie ujawniła im żadnych danych, o których mowa w pkt 244 tego wyroku.

(100) Sąd wymienił odnośne dane w pkt 244 wyroku:

- wskaźniki szkody brutto przed zastosowaniem korekt wag oraz dane dotyczące MŚP z jednej strony i dużych przedsiębiorstw z drugiej,
- wskaźniki szkody inne niż rentowność po zmianie wag,
- niektóre informacje na temat źródeł danych makroekonomicznych dotyczących szkody oraz wykaz MŚP z sektora przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji,
- całkowita dokładna wielkość sprzedaży MŚP z sektora przemysłu Unii, które współpracowały w dochodzeniach, a także informacje dotyczące odsetka MŚP w przemyśle Unii.

8.1. Wskaźniki szkody, z wazeniem i bez wazenia, oraz oddzielnie dla MŚP i dużych przedsiębiorstw

(101) W pkt 215–235 wyroku Sąd stwierdził, że po zmianie wag dokonanej na etapie ostatecznym (zob. motywy 707–711 zaskarżonego rozporządzenia) Komisja prawidłowo obliczyła i wykazała rentowność sprzedaży w Unii na poziomie całego przemysłu Unii (tabela 16 zaskarżonego rozporządzenia) oraz na poziomie segmentu 3 (tabela 20 zaskarżonego rozporządzenia). Jednak jak wskazał Sąd w pkt 227 wyroku, w wyniku zmiany metody ustalania wag konieczne było ponowne obliczenie wszystkich wskaźników mikroekonomicznych poza rentownością. Nie czyniąc tego, Komisja nie zbadała obiektywnie badania wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych zgodnie z art. 8 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydijnego.

(102) W związku z tym aby zastosować się do wyroku Sądu, w poniższych sekcjach Komisja przeanalizowała wpływ zastosowania wag ustalonych na etapie ostatecznym na wszystkie wskaźniki mikroekonomiczne poza ogólną rentownością i rentownością segmentu 3 („zmieniona waga”). Jak pokazano poniżej, zastosowanie tych zmienionych wag nie zmieniło znacząco żadnego z ustaleń poczynionych przez Komisję w odniesieniu do wskaźników mikroekonomicznych. W związku z tym potwierdzono istnienie istotnej szkody w okresie badanym.

(103) Ponadto w pkt 244 wyroku Sąd stwierdził, że Komisja naruszyła prawo skarżących do obrony, ponieważ nie ujawniła im wskaźników szkody brutto przed zastosowaniem korekt wag oraz danych dotyczących MŚP z jednej strony i dużych przedsiębiorstw z drugiej strony. Sąd nie wymagał jednak od Komisji, by ponownie dokonała ustaleń w przedmiocie szkody bez stosowania jakichkolwiek korekt wag. Sąd stwierdził jedynie, że należało ujawnić zainteresowanym stronom te wskaźniki szkody brutto przed zastosowaniem jakichkolwiek korekt wag.

- (104) W świetle powyższego, aby zastosować się do wyroku Sądu, Komisja przedstawiła w poniższych sekcjach ustalone wskaźniki mikroekonomiczne: 1) na etapie tymczasowym w rozporządzeniu w sprawie celów tymczasowych, 2) na etapie ostatecznym po zmianie wag (nazywanego „zmienioną wagą” we wszystkich tabelach poniżej), 3) bez korekty wag oraz 4) w segmencie 3: 4a) wskaźniki tylko dla MŚP oraz 4b) wskaźniki tylko dla dużych przedsiębiorstw.

8.1.1. Wskaźniki mikroekonomiczne

Uwagi wstępne

- (105) Jak wyjaśniono w motywach 704–711 zaskarżonego rozporządzenia, Komisja uznała, że wskaźniki mikroekonomiczne nie mogą odzwierciedlać rzeczywistej sytuacji przemysłu Unii, ponieważ objęte próbą duże przedsiębiorstwa miały większy wpływ na ogólne dane niż objęte próbą MŚP, podczas gdy udział tych ostatnich w całkowitej sprzedaży przemysłu Unii wynosił około 13 %.
- (106) W związku z tym Komisja postanowiła zwiększyć wagę w przypadku objętych próbą MŚP. W zaskarżonym rozporządzeniu na etapie ostatecznym zastosowano następujące wagi. Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość procentową sprzedaży MŚP i dużych przedsiębiorstw w całkowitej sprzedaży unijnej. Po drugie, Komisja wyraziła sprzedaż objętych próbą MŚP i objętych próbą dużych producentów wraz z ich odpowiednią wielkością sprzedaży w całkowitej sprzedaży unijnej. Na koniec porównano wartości procentowe i podniesiono dane dotyczące MŚP, aby odzwierciedlały taką samą wartość procentową, co objęte próbą duże przedsiębiorstwa. Zob. również motyw 147 poniżej. Na etapie tymczasowym Komisja zastosowała również dodatkową korektę (tj. aby odzwierciedlić udział każdego segmentu w sprzedaży unijnej w ramach danych objętych próbą). Jak jednak wyjaśniono w zaskarżonym rozporządzeniu, z tej korekty zrezygnowano na etapie ostatecznym, ponieważ zainteresowane strony zakwestionowały stosowanie stałego wskaźnika dla okresu badanego.
- (107) Korekta wag miała wpływ na wynik ogólnych mikrowskaźników, ale również na segment 3, ponieważ zarówno duże przedsiębiorstwa, jak i MŚP prowadziły działalność w tym segmencie. Korekta nie miała wpływu na tendencje w segmencie 1 i 2, ponieważ w tych segmentach działalność prowadziły tylko duże przedsiębiorstwa. Jak wskazano w motywie 102, korekta wag miała ograniczony wpływ na ogólne wskaźniki mikroekonomiczne, ponieważ sprzedaż MŚP w okresie objętym dochodzeniem oszacowano na około 13 % całkowitej sprzedaży unijnej w okresie objętym dochodzeniem.

8.1.1.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (108) Średnie ceny jednostkowe sprzedaży objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco.

Tabela 1

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji

Na podstawie:	w EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 9 w zaskarżonym rozporządzeniu	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	237	225	216	218
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	95	91	92
Zmieniona waga	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	239	228	219	220
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	95	92	92
Bez ważenia	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	252	238	226	228
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	94	90	90

Tabela 9 w zaskarżonym rozporządzeniu	Średnie koszty produkcji	200	188	183	188
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	94	91	94
Zmieniona waga	Średnie koszty produkcji	202	189	185	190
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	94	92	94
Bez ważenia	Średnie koszty produkcji	209	192	188	192
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	92	90	92

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (109) Pomimo nominalnej różnicy między średnią jednostkową ceną sprzedaży ustaloną w poszczególnych wariantach w okresie badanym, jeśli chodzi o ogólną tendencję, nie stwierdzono różnicy między wagą stosowaną na etapie tymczasowym i ostatecznym. Bez ważenia średnia jednostkowa cena sprzedaży zmalała o dwa punkty procentowe więcej niż w przypadku dwóch pozostałych scenariuszy. Ten sam wniosek można wyciągnąć w odniesieniu do tendencji obserwowanych w średnich kosztach produkcji.
- (110) Ważenie, a raczej jego brak, nie miało wpływu na wniosek w odniesieniu do segmentów 1 i 2. W odniesieniu do segmentu 3, jak pokazano w tabelach 2, 3 i 4 poniżej, Komisja zbadała wpływ stosowania i niestosowania wag na trzy zestawy danych: dotyczące całego segmentu 3, dotyczące dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w tym segmencie oraz dotyczące MŚP.

Tabela 2

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – segment 3

Na podstawie:	w EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 12 w zaskarżonym rozporządzeniu	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	181	176	172	172
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	97	95	95
Zmieniona waga	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	180	176	172	171
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	98	95	95
Bez ważenia	Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	201	191	182	180
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	95	90	90
Tabela 12 w zaskarżonym rozporządzeniu	Średnie koszty produkcji	170	175	167	172
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	103	98	101
Zmieniona waga	Średnie koszty produkcji	170	175	167	172
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	103	99	101
Bez ważenia	Średnie koszty produkcji	182	181	170	173
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	99	93	95

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (111) W przypadku segmentu 3 zmiana wag na etapie ostatecznym nie miała wpływu na ogólną tendencję w zakresie jednostkowej ceny sprzedaży i jednostkowego kosztu produkcji. Przy braku ważenia tendencje w zakresie jednostkowej ceny sprzedaży i jednostkowego kosztu produkcji wykazały wyraźniejszy spadek w przypadku obu wskaźników, wynoszący w okresie badanym co najmniej pięć punktów procentowych. Tendencje te odzwierciedlały głównie tendencję zaobserwowaną poniżej w przypadku dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3.
- (112) Jak widać w tabeli 3 poniżej, w przypadku dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3 tendencja była znacznie gorsza w porównaniu z ogólną tendencją w zakresie jednostkowej ceny sprzedaży i jednostkowego kosztu produkcji.

Tabela 3

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – segment 3: Tylko duże przedsiębiorstwa

Na podstawie EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	207	195	184	183
<i>Indeks 2014=100</i>	100	94	89	88
Średnie koszty produkcji	186	183	171	174
<i>Indeks 2014=100</i>	100	98	92	93

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (113) Z tabeli 4 poniżej wynika, że w przypadku MŚP prowadzących działalność jedynie w segmencie 3 w okresie badanym jednostkowe koszty produkcji zmieniły się na gorsze – wzrost kosztów wyniósł 7 %. Jednocześnie cena jednostkowa spadła o 2 %.

Tabela 4

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – segment 3: Tylko MŚP

w EUR/sztuka	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii	164	164	162	161
<i>Indeks 2014=100</i>	100	100	99	98
Średnie koszty produkcji	159	170	164	171
<i>Indeks 2014=100</i>	100	107	103	107

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

8.1.1.2. Koszty pracy

- (114) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Średnie koszty pracy na pracownika

		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 13 w zaskarżonym rozporządzeniu	Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	43 875	44 961	46 432	46 785
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	102	105	106
Zmieniona waga	Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	44 300	45 199	46 605	46 943
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	102	105	106
Bez ważenia	Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	46 274	47 180	48 390	48 477
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	102	105	105

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (115) Średnie koszty pracy wzrosły w okresie badanym o 6 % w przypadku stosowania obu rodzajów wag i o 5 % w przypadku niestosowania wag.

8.1.1.3. Zapasy

- (116) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zapasy

		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 14 w zaskarżonym rozporządzeniu	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (<i>indeks 2014=100</i>)	100	81	100	144
	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	7 %	6 %	7 %	9 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	81	97	134
Zmieniona waga	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (<i>indeks 2014=100</i>)	100	82	99	146
	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	7 %	6 %	7 %	9 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	83	97	137
Bez ważenia	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (<i>indeks 2014=100</i>)	100	84	100	148
	Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	6 %	5 %	6 %	8 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	84	96	135

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (117) Zapasy wzrosły w okresie badanym o 44 % / 46 % w przypadku stosowania obu rodzajów wag i o 48 % w przypadku niestosowania wag. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego osiągnął poziom około 9 % rocznej produkcji w przypadku obu rodzajów wag i 8 % w przypadku niestosowania wag. Sytuacja ta miała negatywny wpływ na sytuację finansową objętych próbą producentów unijnych.

8.1.1.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (118) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 15 w zaskarżonym rozporządzeniu	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	15,6 %	16,7 %	15,2 %	13,7 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	106,9	97,7	88,1
Tabela 16 w zaskarżonym rozporządzeniu	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	15,4 %	16,9 %	15,3 %	13,7 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	109,5	99,5	88,6
Bez ważenia	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	16,9 %	19,1 %	17,0 %	15,6 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	113	101	92
Tabela 15 w zaskarżonym rozporządzeniu	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	309	312	292	272
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	101	94	88
Zmieniona waga	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	272	281	264	244
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	103	97	90
Bez ważenia	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	264	277	255	246
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	105	97	93
Tabela 15 w zaskarżonym rozporządzeniu	Inwestycje (w mln EUR)	86	63	59	65
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	73	69	76
Zmieniona waga	Inwestycje (w mln EUR)	78	55	53	58
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	71	68	74
Bez ważenia	Inwestycje (w mln EUR)	72	52	50	56
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	72	69	78

Tabela 15 w zaskarżonym rozporządzeniu	Zwrot z inwestycji	21,0 %	21,7 %	19,3 %	17,6 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	103	92	84
Zmieniona waga	Zwrot z inwestycji	23,4 %	24,6 %	21,7 %	20,3 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	105	92	87
Bez ważenia	Zwrot z inwestycji	23,4 %	24,6 %	21,7 %	20,3 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	105	92	86

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (119) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (120) Na podstawie obu rodzajów wag tendencja w zakresie ogólnej rentowności była podobna – spadek z 15,6 % / 15,4 % w 2014 r. do 13,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Obliczono to na podstawie wagi każdego z segmentów w całkowitej sprzedaży. Bez ważenia ogólna rentowność spadła z 16,9 % w 2014 r. do 15,6 %.
- (121) Malejąca rentowność w przypadku tych trzech metod wynikała z różnicy o dwa punkty procentowe między cenami a kosztami.
- (122) Komisja przypomniała, że jak wyjaśniono w motywie 102, ogólna rentowność została już ujawniona w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych i nie była przedmiotem ustaleń Sądu w odniesieniu do stwierdzonych błędów. Rentowność przedstawiono w powyższej tabeli jedynie dla pełności wyводу. Przy zastosowaniu trzech różnych metod na ogólną rentowność wpływ miała rentowność w segmencie 1 i 2, podczas gdy rentowność segmentu 3 bez ważenia w okresie badanym spadła o około pięć punktów procentowych, jak wskazano w tabeli 9 poniżej. Względna rentowność dla całego przemysłu Unii również wykazywała tendencję spadkową.
- (123) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania ich działalności. Tendencja w przepływach środków pieniężnych netto wykazuje spadek o 7–12 %, jeżeli jest wyrażona bez zastosowania wag lub przy zastosowaniu wag tymczasowych.
- (124) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Przy zastosowaniu trzech metod odnotowano spadek wynoszący około 15 % w okresie badanym.
- (125) Jeżeli chodzi o segment 2, korekta wagi między wagą tymczasową a ostateczną miała wpływ na wartości, ale nie na ogólną obserwowaną tendencję. Z tego powodu potwierdzono informacje przedstawione w motywach 781 i 782 zaskarżonego rozporządzenia.

Tabela 8

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji: segment 2

Na podstawie:		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 18 w zaskarżonym rozporządzeniu	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	17,9 %	16,7 %	16,0 %	15,3 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	93	90	86

Zmieniona waga	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	17,9 %	16,7 %	16,0 %	15,3 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	93	90	86
Tabela 18 w zaskarżonym rozporządzeniu	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	88	76	65	69
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	86	74	78
Zmieniona waga	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	53	46	39	41
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	86	74	78
Tabela 18 w zaskarżonym rozporządzeniu	Inwestycje (w mln EUR)	18	16	15	17
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	92	84	97
Zmieniona waga	Inwestycje (w mln EUR)	10	10	9	10
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	92	84	97
Tabela 18 w zaskarżonym rozporządzeniu	Zwrot z inwestycji	20,4 %	21,4 %	20,1 %	16,2 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	105	98	79
Zmieniona waga	Zwrot z inwestycji	20,4 %	21,4 %	20,1 %	16,2 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	105	98	79

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (126) Szczegółową analizę opartą na tej samej metodyce co opisana przeprowadzono w odniesieniu do segmentu 3, MŚP prowadzących działalność w segmencie 3 oraz dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3.
- (127) Komisja przypomniała, że jak wyjaśniono w motywie 102, ogólną rentowność segmentu 3 już ujawniono w zaskarżonym rozporządzeniu i nie była ona przedmiotem ustaleń Sądu w odniesieniu do stwierdzonych błędów. Rentowność przedstawiono w powyższej tabeli jedynie dla pełni wywodu.
- (128) W odniesieniu do ogólnego segmentu 3 stwierdzono podobną tendencję w zakresie rentowności w przypadku dwóch metod ustalania wag. Wynika to z faktu, że straty zgłoszone przez MŚP miały większą wagę w ogólnych obliczeniach, ponieważ straty dla MŚP były szczególnie widoczne (-6,1 % w okresie objętym dochodzeniem). Bez ważenia rentowność segmentu 3 była bliska rentowności zgłoszonej przez duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tym segmencie. Rentowność dużych przedsiębiorstw w segmencie 3 zmniejszyła się o połowę, z 10 % do 4,8 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (129) W przypadku segmentu 3 przepływy środków pieniężnych netto znacznie spadły – o około 60 % w przypadku dwóch rodzajów ustalania wag i o około 35 % bez ważenia. Zwrot z inwestycji w okresie badanym zmniejszył się o około 66 punktów procentowych w przypadku dwóch rodzajów metod ustalania wag i o około 48 punktów procentowych bez ważenia. Bez ważenia rentowność segmentu 3 odzwierciedlała rentowność dużych przedsiębiorstw w segmencie 3, czego oczekiwano na podstawie motywu 783 zaskarżonego rozporządzenia.

Tabela 9

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji: segment 3

Na podstawie:		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Tabela 19 w zaskarżonym rozporządzeniu	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	6,1 %	0,6 %	2,7 %	- 0,4 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	10	45	- 7
Tabela 20 w zaskarżonym rozporządzeniu	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	5,9 %	0,5 %	2,7 %	- 0,7 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	9	45	- 12
Bez ważenia	Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	9,23 %	5,01 %	6,29 %	3,92 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	54	68	42
Tabela 19 w zaskarżonym rozporządzeniu	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	28	17	26	11
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	62	93	38
Zmieniona waga	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	26,7	16,2	24,4	9,6
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	61	91	36
Bez ważenia	Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	18,7	12,6	16,1	12,1
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	67	86	65
Tabela 19 w zaskarżonym rozporządzeniu	Inwestycje (w mln EUR)	14	10	10	10
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	69	66	66
Zmieniona waga	Inwestycje (w mln EUR)	13,4	9,0	8,6	8,7
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	68	65	65
Bez ważenia	Inwestycje (w mln EUR)	8,2	6,0	6,3	7,4
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	73	77	91
Tabela 19 w zaskarżonym rozporządzeniu	Zwrot z inwestycji	7,6 %	0,2 %	4,8 %	2,5 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	2	62	33
Zmieniona waga	Zwrot z inwestycji	11,2 %	0,7 %	7,0 %	5,8 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	6	63	52

Bez ważenia	Zwrot z inwestycji	11,2 %	0,7 %	7,0 %	5,8 %
	<i>Indeks 2014=100</i>	100	6	63	52

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (130) Jeżeli chodzi o duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w segmencie 3, Komisja przedstawiła poniżej kompletny zestaw danych dotyczących ich rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji.

Tabela 10

Duże przedsiębiorstwa – rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji – segment 3

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	9,97 %	6,08 %	7,05 %	4,81 %
<i>Indeks 2014=100</i>	100	61	70	48
Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	17,9	12,2	15,3	12,4
<i>Indeks 2014=100</i>	100	68	85	69
Inwestycje (w mln EUR)	7,7	5,7	6,1	7,3
<i>Indeks 2014=100</i>	100	74	78	95
Zwrot z inwestycji	12,2 %	0,8 %	7,5 %	6,6 %
<i>Indeks 2014=100</i>	100	6	61	54

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (131) Jeżeli chodzi o MŚP prowadzące działalność w segmencie 3, Komisja przedstawiła poniżej kompletny zestaw danych dotyczących ich rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji. Straty zgłoszone w okresie objętym dochodzeniem podano w motywie 783 zaskarżonego rozporządzenia.

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji – segment 3 – MŚP

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2,71 %	- 3,55 %	- 1,31 %	- 6,13 %
<i>Indeks 2014=100</i>	100	- 131	- 48	- 226
Przepływy środków pieniężnych (w mln EUR)	0,8	0,4	0,9	- 0,2
<i>Indeks 2014=100</i>	100	48	109	- 30
Inwestycje (w mln EUR)	0,5	0,3	0,2	0,1

Indeks 2014=100	100	61	48	24
Zwrot z inwestycji	5,0 %	- 0,3 %	2,2 %	- 1,2 %
Indeks 2014=100	100	- 6	44	- 23

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (132) Komisja uznała, że wskaźniki mikroekonomiczne oparte na zmienionych wagach potwierdzają motyw 781 zaskarżonego rozporządzenia, a zatem wnioski oparte na tendencjach przedstawione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych pozostają ważne.
- (133) Ponadto wskaźniki mikroekonomiczne oparte na braku ważenia również uznano za zgodne ze wskaźnikami mikroekonomicznymi opartymi na dwóch rodzajach metod ustalania wag. Brak ważenia miał wpływ głównie na segment 3. W szczególności ogólna rentowność segmentu 3 bez ważenia odzwierciedlała rentowność dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność w segmencie 3. W motywie 783 zaskarżonego rozporządzenia podano marżę zysku dużych przedsiębiorstw w okresie objętym dochodzeniem.
- (134) Duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w segmencie 3 odnotowały znaczny spadek marży zysku i znacznego spadku zwrotu z inwestycji, które to wskaźniki stały się ujemne, a także zmniejszenie przepływów środków pieniężnych. W przypadku MŚP ich straty w okresie objętym dochodzeniem były szczególnie widoczne (-6,1 %). Podobne wnioski można wyciągnąć w odniesieniu do przepływów środków pieniężnych i zwrotu z inwestycji, które to wskaźniki stały się ujemne. W związku z tym wnioski dotyczące sytuacji MŚP pozostały ważne, a tendencje przedstawione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych i rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych zostały potwierdzone.
- (135) Chociaż w tym przypadku tendencje wskaźników mikroekonomicznych ustalone na podstawie zmienionych wag były podobne do wskaźników mikroekonomicznych bez ważenia Komisja uznała, że metoda ustalania wag zastosowana na etapie ostatecznym była dokładna w sytuacji rynkowej, w której przemysł Unii składał się zarówno z dużych przedsiębiorstw, jak i z licznych MŚP. Komisja zauważyła również, że Sąd nie zakwestionował samej tej metody.

8.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (136) W odniesieniu do wskaźników makroekonomicznych Sąd uznał, że – jak twierdzą CRIA i CCCMC – Komisja nie dostarczyła dalszych informacji dotyczących źródeł wykorzystanych danych. Ponadto na etapie ostatecznym CRIA i CCCMC twierdziły, że mają wątpliwości dotyczące wiarygodności niektórych wykorzystanych informacji, jak wskazano w motywie 723 zaskarżonego rozporządzenia.
- (137) Aby zastosować się do wyroku, Komisja zwróciła się o dalsze informacje i otrzymała dodatkowe wyjaśnienia podczas spotkania z przedstawicielami Europejskiego Stowarzyszenia Producentów Opon i Gumi (European Tyre & Rubber Manufacturers Association, „ETRMA”). ETRMA dostarczyła szczegółowych informacji dotyczących metody zastosowanej przez to stowarzyszenie do agregowania danych rynkowych. Wszystkim zainteresowanym stronom udostępniono jawną wersję protokołu ze spotkania wraz z szeregiem załączników. W załącznikach szczegółowo opisano sposób zestawiania danych przez ETRMA z pomocą jej podmiotu powiązanego Europol Governance, który opracował dane makroekonomiczne w jej imieniu. Komisja powtórzyła, że przy ostatecznym ujawnieniu dane makroekonomiczne dostarczone przez ETRMA nie zostały jako takie zakwestionowane przez niektórych producentów eksportujących (takich jak grupa Hankook i Aeolus/Pirelli) będących członkami ETRMA.
- (138) Na tej podstawie Komisja uznała, że zastosowała się do ustaleń Sądu dotyczących kwestii źródeł danych makroekonomicznych, przedstawionej w pkt 244 wyroku.

8.3. MŚP z sektora przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji

- (139) Sąd wskazał, że skarżące słusznie twierdziły na posiedzeniu wyjaśniającym, że podanie nazw 85 MŚP, które zaprzestały produkcji, przekazanych przez ośmiu różnych dostawców rozwiązań w zakresie bieżnikowania, nie pozwalało na określenie indywidualnych stosunków handlowych między dostawcą a klientem oraz że w związku z tym nazwy te nie wiązały się z żadnymi danymi, które mogłyby być poufne. W tych okolicznościach Komisja nie wykazała, iż wykaz MŚP przemysłu Unii, które zaprzestały produkcji, był poufny (zob. pkt 253 wyroku).
- (140) Komisja uznała, że co do zasady nazwa przedsiębiorstwa nie powinna być ujawniana innym zainteresowanym stronom bez wyraźnej zgody danego przedsiębiorstwa. Ponadto usunięcie powiązania między dostawcą rozwiązań w zakresie bieżnikowania a jego klientem może nie być wystarczające, aby umożliwić ujawnienie tej informacji. Lista klientów jest jednym z głównych aktywów przedsiębiorstwa, dlatego dostawca rozwiązań w zakresie bieżnikowania nie ma żadnego interesu w ujawnianiu tego typu informacji swoim konkurentom. Ponadto niektóre z zainteresowanych MŚP nie koncentrowały się w 100 % wyłącznie na działalności w zakresie bieżnikowania, ale bieżnikowanie było jednym z rodzajów działalności (np. w przypadku sprzedaży nowych opon lub warsztatu dla dużych przedsiębiorstw posiadających floty samochodów ciężarowych). Ponadto fakt, że przedsiębiorstwo zgłosiło, iż klient zaprzestał zakupu materiałów do bieżnikowania, niekoniecznie oznaczał, że przedsiębiorstwo to znalazło się w stanie upadłości lub zostało zlikwidowane. W związku z tym przekazanie tych informacji doprowadziłoby do ujawnienia szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (141) Chociaż zagregowane dane dotyczące wielości lub wartości pochodzące z kilku źródeł można ujawnić bez naruszenia poufności, w szczególności jeżeli dane zagregowane mieszczą się w tym samym zakresie, nie może to dotyczyć nazwy przedsiębiorstwa. Ponadto strona współpracująca nie może ujawnić takich informacji bez zgody strony, której nazwa jest podawana. W związku z tym w celu ujawnienia takiego wykazu klientów każdy dostawca rozwiązań w zakresie bieżnikowania powinien być zwrócić się do każdego ze swoich klientów o zezwolenie na ujawnienie ich nazwy innym zainteresowanym stronom.
- (142) W czasie obowiązywania zaskarżonego rozporządzenia można było ujawnić zainteresowanym stronom tylko te przedsiębiorstwa, które ogłosiły upadłość lub zostały zlikwidowane. Komisja nie posiadała jednak szczegółowych informacji na temat tego, które przedsiębiorstwo ogłosiło upadłość, które zostało zlikwidowane lub po prostu zaprzestało produkcji. W nocy do akt z 19 lipca 2019 r. Komisja przedstawiła szczegółowe wyjaśnienia dotyczące metodyki zastosowanej do sporządzenia wyżej wspomnianego wykazu. W czasie obowiązywania zaskarżonego rozporządzenia Komisja skontaktowała się z ośmioma dostawcami rozwiązań w zakresie bieżnikowania w celu uzyskania informacji na temat wykazu ich klientów oraz sprzedaży w okresie badanym (1 stycznia 2014 r. – 30 czerwca 2017 r.). Ponieważ przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem mogą mieć szereg dostawców, dane dostarczone przez dostawców zostały zagregowane z podziałem na klienta w celu zidentyfikowania przedsiębiorstw, które w okresie badanym zaprzestały zakupu materiałów do bieżnikowania. Na podstawie tej bazy danych Komisja była w stanie zidentyfikować przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem, które zmieniły jednego dostawcę na innego. Komisja stwierdziła również w motywie 810 zaskarżonego rozporządzenia, że co najmniej 85 MŚP zaprzestało produkcji, przy czym odniosła się do motywu 724 zaskarżonego rozporządzenia.
- (143) Komisja nie posiadała informacji dotyczących statusu prawnego każdego przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem. W szczególności Komisja nie była w stanie zidentyfikować przedsiębiorstw, które ogłosiły upadłość lub zostały zlikwidowane, a tym samym nie mogła powiadomić o tym zainteresowanych stron.
- (144) W trakcie tego dochodzenia Komisja skontaktowała się ze współpracującymi dostawcami rozwiązań w zakresie bieżnikowania, aby uzyskać faktyczny status prawny tych przedsiębiorstw, które zaprzestały zakupu materiałów do bieżnikowania. W odpowiedzi na ten wniosek Komisji dostawcy rozwiązań w zakresie bieżnikowania wyrazili zgodę na ujawnienie ich nazw, jednak pod warunkiem że nazwa ich przedsiębiorstwa zostanie oddzielona od nazw klientów. Komisja ustaliła, że większość przedsiębiorstw wymienionych w wykazie była nieaktywna. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o ujawnieniu wykazu MŚP, które zaprzestały zakupu materiałów do usług bieżnikowania od zainteresowanych stron. Ich nazwy ujęto w aktach sprawy nieopatrzonych klauzulą poufności.

8.4. Informacje dotyczące udziału MŚP w przemyśle Unii

- (145) Sąd uznał, że Komisja nie ujawniła informacji dotyczących udziału MŚP w przemyśle Unii (zob. pkt 244–266 wyroku).

- (146) Komisja przedstawiła jednak dokładny udział MŚP w przemyśle Unii w tabeli 5 w zaskarżonym rozporządzeniu.
- (147) Jak wskazano w tabeli 5 w zaskarżonym rozporządzeniu, zmieniona metoda ustalania wag nie opierała się na wielkości zgłoszonej przez współpracujące przedsiębiorstwa, lecz na całkowitej wielkości sprzedaży MŚP i dużych przedsiębiorstw, przedstawionej w poniższej tabeli. Szczegółowe wykorzystane dane podstawowe przedstawione są w tabeli 12 poniżej.

Tabela 12

Udział sprzedaży MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej (w %)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży unijnej, przedstawiona w tabeli 7 w zaskarżonym rozporządzeniu, w sztukach	14 834 175	14 738 216	14 532 627	14 584 104
Udział sprzedaży MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej, przedstawiony w tabeli 5 w zaskarżonym rozporządzeniu	16,9 %	15,3 %	13,7 %	13,2 %
Udział sprzedaży dużych przedsiębiorstw w całkowitej sprzedaży unijnej	83,1 %	84,7 %	86,3 %	86,8 %
wielkość sprzedaży objętych próbą MŚP w sztukach	91 700	84 500	79 300	74 600
% sprzedaży objętych próbą MŚP w porównaniu z całością sprzedaży MŚP	3,6 %	3,7 %	3,9 %	3,8 %
% sprzedaży objętych próbą dużych przedsiębiorstw w porównaniu z całością sprzedaży dużych przedsiębiorstw	[20–45]	[20–45]	[20–45]	[20–45]
Zastosowany współczynnik ważenia	[4,5–11,3]	[4,3–11,0]	[4,0–10,3]	[4,2–10,6]

Współczynnik ważenia

= (% objętych próbą dużych przedsiębiorstw x całkowita wielkość sprzedaży MŚP) / (wielkość sprzedaży objętych próbą MŚP) - 1

8.5. Wielkość sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniach

- (148) Komisja przypominała, że po otrzymaniu należycie uzasadnionych wniosków zapewniła wszystkim skarżącym anonimowość w trakcie całości dochodzeń. Ponadto w celu dalszej ochrony takiej anonimowości współczynnik zastosowany do ustalenia zmienionych wag opierał się wyłącznie na całości sprzedaży unijnej, w tym całości sprzedaży MŚP, a nie na wielkościach sprzedaży wyłącznie współpracujących MŚP. W związku z tym dokładna wielkość sprzedaży współpracujących MŚP nie stanowiła istotnego faktu ani ustalenia, na podstawie którego Komisja ustaliła wskaźniki szkody przemysłu Unii. Sąd uznał jednak w pkt 256 wyroku, że Komisja nie wyjaśniła w konkretny sposób, jak ujawnienie zagregowanej wartości mogłoby doprowadzić do ujawnienia tożsamości niektórych skarżących.
- (149) Komisja uznała, że w niektórych przypadkach ujawnienie zagregowanych danych może rzeczywiście nie ujawniać tożsamości skarżących. Może tak być na przykład w przypadku przemysłu, w którym wielkości sprzedaży przedsiębiorstw rozkładają się nierównomiernie, a każdy podmiot ma niewielki udział w rynku. W przedmiotowej sprawie przemysł Unii był jednak podzielony na kilka dużych grup przedsiębiorstw z jednej strony i ponad 380 MŚP z drugiej strony. Jak wyjaśniono w motywie 615 zaskarżonego rozporządzenia, duże grupy przedsiębiorstw odpowiadały za około 85 % sprzedaży unijnej. W związku z tym ujawnienie dokładnych wielkości (lub nawet zakresów wielkości) sprzedaży MŚP pozwoliłoby pozostałym stronom wywnioskować, jaki był udział skarżących, którzy są dużymi pro-

ducentami unijnymi, i ostatecznie mogłoby doprowadzić do identyfikacji tych dużych producentów unijnych współpracujących w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia. W związku z tym po dokładnym ponownym zbadaniu dostępnych danych Komisja stwierdziła, że ujawnienie dokładnych wielkości (lub nawet zakresów wielkości) sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniu, zagroziłoby anonimowemu statusowi skarżących.

- (150) Po ujawnieniu faktów i ustaleń CRIA powtórzyło swoje twierdzenie, że Komisja powinna była przedstawić dokładną wielkość sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.
- (151) Komisja uznała, że wielkość sprzedaży MŚP, które współpracowały w dochodzeniu, była dostępna podczas dochodzenia, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, za pośrednictwem formularzy kontroli wrywkowej złożonych przez wszystkie przedsiębiorstwa współpracujące, jak również w aktach otwartych. Zatem wszystkie zainteresowane strony miały dostęp do formularzy kontroli wrywkowej. Ponadto, jak wskazano w motywie 148, przy ustalaniu proporcji MŚP nie uwzględniono dokładnej wielkości sprzedaży współpracujących MŚP; do ustalenia zmienionych wag Komisja wykorzystała jedynie całkowitą sprzedaż unijną. W związku z tym dokładna wielkość sprzedaży współpracujących MŚP nie stanowiła części istotnych faktów wykorzystanych do ustalenia zmienionych wartości. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 149 powyżej, ujawnienie tych danych zagroziłoby anonimowemu statusowi skarżących. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

9. ŚRODKI OSTATECZNE

- (152) W świetle powyższego należy ponownie nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na przywóz produktu objętego postępowaniem na poziomie niższej z ustalonych kwot subsydiowania i marginesów szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (153) Należy zauważyć, że dochodzenie antysubsydijne przeprowadzono równoległe z postępowaniem antydumpingowym. Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽⁴⁰⁾ w związku ze stosowaniem zasady niższego cła i faktem, że ostateczne stopy subsydiowania są niższe od poziomu usuwającego szkodę, uznaje się za stosowne nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonych ostatecznych stóp subsydiowania, a następnie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę.
- (154) Jak wyjaśniono w motywie 941 zaskarżonego rozporządzenia, Komisja postanowiła, że odpowiednią formą środków są cła stałe.
- (155) Po ujawnieniu faktów i ustaleń i dodatkowym ujawnieniu CRIA twierdziło, że Komisja wykorzystała niespójne wartości CIF jako mianownik przy ustalaniu marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen. Oba marginesy należało ustalić na podstawie mianownika zastosowanego do obliczenia marginesu podcięcia cenowego.
- (156) Jak Komisja wskazała w sekcji 9 powyżej, cenę eksportową wykorzystaną do obliczenia marginesu podcięcia cenowego ustalono przez usunięcie z ceny sprzedaży wobec pierwszego niezależnego klienta objętych próbą producentów eksportujących wszystkich kosztów poniesionych w Unii (które zależały od międzynarodowych reguł handlu dla każdej transakcji), aby ustalić wartość na granicy Unii. Na przykład odjęto koszty transportu w Unii. Do tej wartości dodano, w stosownych przypadkach, cło i koszty ponoszone po przywozie. W rezultacie uzyskano tzw. „cenę CIF wraz z kosztami wyładunku”, którą porównano z ceną sprzedaży producentów unijnych, dostosowaną w podobny sposób, w celu ustalenia marginesu podcięcia cenowego, wyrażonego jako odsetek unijnej ceny sprzedaży.
- (157) Margines zaniżania cen ustalono w następujący sposób w odniesieniu do każdego rodzaju produktu:
- (158) licznik obliczono przez porównanie tej samej ceny CIF wraz z kosztami wyładunku (wykorzystanej do obliczenia marginesu podcięcia cenowego) z ceną docelową przemysłu Unii;
- (159) mianownik stanowiła unijna wartość celna CIF podana przez objętych próbą producentów eksportujących.

⁽⁴⁰⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

- (160) Wartość mianownika stosowana do ustalenia marginesu zaniżania cen i marginesu dumpingu powinna być tą samą wartością stosowaną w porównaniu do celów stosowania zasady niższego cła określonej w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Celem tego porównania jest określenie odsetka, o jaki cenę importową zadeklarowaną przy odprawie celnej należy podwyższyć w drodze cel antydumpingowych, aby zniwelować skutki wcześniej obliczonych kwot zaniżania cen lub dumpingu. Oczywiście jest, że ponieważ cło będzie miało zastosowanie do zadeklarowanej unijnej wartości celnej CIF, cło takie musi być wyrażone matematycznie jako odsetek tej samej wyżej wspomnianej ceny CIF, która, jak już wyjaśniono, stanowi podstawę do zastosowania cła przy odprawie celnej. Nielogiczne i matematycznie błędne byłoby obliczenie odsetka na podstawie jednej wartości wykorzystanej jako mianownik, a następnie zastosowanie otrzymanego odsetka do innej wartości.
- (161) W następstwie przedstawionych uwag Komisja ponownie zbadała ujawnione obliczenia i potwierdziła, że metodyka zastosowana do ustalenia wartości mianownika była prawidłowa. W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie, że zastosowane wartości CIF były niespójne oraz że cena CIF wraz z kosztami wyładunku, którą porównano z ceną unijną do celów obliczenia podcięcia cenowego i zaniżania cen, z jednej strony, oraz wartość CIF wykorzystana jako mianownik do ustalenia zarówno marginesu zaniżania cen, jak i marginesu dumpingu, z drugiej strony, powinny być takie same.
- (162) CRIA twierdziło, że Komisja zastosowała błędną metodykę przy ustalaniu cła stałego, ponieważ procentowy margines szkody ekstrapolowano jako cło za oponę na podstawie całkowitej wielkości przywozu, zamiast wykorzystać wyłącznie wielkość przywozu odpowiadających rodzajów produktu, które pierwotnie wykorzystano do obliczenia marginesu szkody.
- (163) Komisja zastosowała tę samą metodykę co w zaskarżonym rozporządzeniu, której Sąd nie unieważnił. W każdym razie Komisja zauważyła, że środki antydumpingowe muszą mieć równoważne skutki naprawcze niezależnie od ich formy. Bezsporne jest, że gdyby cło przyjęło formę środka *ad valorem*, stawka celna *ad valorem* miałyby zastosowanie do wszystkich przywozów i wszystkich rodzajów produktu objętego postępowaniem, niezależnie od tego, czy dany rodzaj uwzględniono przy określaniu kwoty zaniżania cen lub dumpingu. W rezultacie w okolicznościach, w których podjęto decyzję o wyrażeniu cła jako określonej kwoty, takie cło specyficzne musi opierać się na sprzedaży całości przywozu produktu objętego postępowaniem w odnośnym okresie objętym dochodzeniem, ponieważ cło to będzie miało zastosowanie do całości przywozu wszystkich rodzajów produktu w taki sam sposób, jak równoważna stawka celna *ad valorem*. W związku z tym Komisja uznała, że należy wziąć pod uwagę całkowitą wielkość przywozu, tak jak by to zrobiła, gdyby miała zastosować stawkę celną *ad valorem*. W związku z tym odrzuciła ten argument.
- (164) Po dodatkowym ujawnieniu CRIA stwierdziło, że Komisja popełniła błąd przy ustalaniu poziomu cła dla Zhongce Rubber Group Co., Ltd.
- (165) W nocy do akt z 31 stycznia 2023 r. Komisja doprecyzowała, że uwzględniła poziom usuwający szkodę wynoszący 32,39 %, który miał zastosowanie do Zhongce Rubber Group Co., Ltd w okresie poprzedzającym wejście w życie rozporządzenia nakładającego cła wyrównawcze (od 8 maja 2018 r. do 12 listopada 2018 r.). Odpowiednie cło stałe za ten okres wynosiło zatem 49,31 EUR za sztukę. Jednak od 13 listopada 2018 r., kiedy zaskarżone rozporządzenie weszło w życie i odpowiednio zmieniło rozporządzenie (UE) 2018/1579, Komisja nałożyła na Zhongce Rubber Group Co., Ltd wyższy margines szkody wynoszący 55,07 % w odniesieniu do dochodzenia w sprawie subsydiów, ponieważ przedsiębiorstwo to współpracowało w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym. W rezultacie margines dumpingu wynosił zero, a stopa subsydiowania – 51,8 %, co równało się stałemu cłu wyrównawczemu 57,28 EUR za sztukę. CRIA nie otrzymało żadnych uwag dotyczących tego wyjaśnienia. Dlatego też odrzucono twierdzenie CRIA, że Komisja popełniła błąd przy obliczaniu poziomu usuwającego szkodę w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa.
- (166) Po ujawnieniu faktów i ustaleń CRIA twierdziło również, że należy także obniżyć poziom cła dla trzech przedsiębiorstw, a mianowicie Zhongce Rubber Group Co., Ltd, Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd i Hefei Wanli Tire Co., Ltd, ponieważ Komisja nieodpowiednio wykonała pkt 190–192 wyroku Sądu.

- (167) Jak wyjaśniono w motywie 79 powyżej, Komisja ustaliła, że oprócz dokonanego dostosowania polegającego na dodaniu, w stosownych przypadkach, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku do ceny eksportowej producentów eksportujących, które to pozycje uprzednio usunięto w drodze zastosowania art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przez analogię, dalsze dostosowania nie były konieczne. Jak wskazano w motywach 81, 82 i 97 powyżej, Komisja ustaliła, że nie wystąpił problem z obiektywnym porównaniem sprzedaży pośredniej i bezpośredniej ani między różnymi rodzajami klientów. W rezultacie, podobnie jak w przypadku metody zastosowanej w zaskarżonym rozporządzeniu, w celu ustalenia marginesów szkody sprzedaż bezpośrednią objętych próbą producentów eksportujących porównano, w podziale na rodzaje produktu, ze sprzedażą objętych próbą producentów unijnych. Dotyczyło to również obliczenia cła rezydualnego opierającego się na marginesie szkody wynoszącym 55,1 % dla grupy Xingyuan, która prowadziła wyłącznie sprzedaż bezpośrednią. Na tej podstawie Komisja ustaliła, że rezydualne cła antidumpingowe i wyrównawcze mające zastosowanie do Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd i Hefei Wanli Tire Co., Ltd oraz rezydualne cło wyrównawcze mające zastosowanie do Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd powinny pozostać niezmienione. W związku z tym Komisja uznała, że jej ustalenia są zgodne z pkt 190–192 wyroku Sądu, i odrzuciła to twierdzenie.
- (168) Po ujawnieniu faktów i ustaleń Komisja stwierdziła błąd w cle stałym opartym na marginesie szkody ustalonym dla Aeolus/Pirelli. Margines szkody skorygowano z 29,79 % na 27,56 % i poinformowano o tym wszystkie strony.
- (169) Po dodatkowym ujawnieniu CRIA stwierdziło, że Komisja popełniła błąd przy ustalaniu poziomu cła dla grupy Hankook.
- (170) Po przeanalizowaniu tego twierdzenia Komisja rzeczywiście wykryła błąd pisarski i skorygowała margines szkody w odniesieniu do grupy Hankook z 11,18 % na 10,31 %.
- (171) Na podstawie powyższego ostateczna kwota subsydiowania powinna być następująca:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Stopa subsydiowania	Margines szkody	Cło wyrównawcze	Cło antidumpingowe	Ustalone cło wyrównawcze	Ustalone cło antidumpingowe (¹)	Stałe cło antidumpingowe (²)
Grupa GITI	56,8 %	7,74 %	28,51 %	7,74 %	20,77 %	11,07	35,74	46,81
Grupa Hankook	60,1 %	2,06 %	10,31 %	2,06 %	8,25 %	3,75	17,37	21,12
Aeolus/Pirelli	85,0 %	32,85 %	27,56 %	27,56 %	0	39,77	0	39,77
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydnym i antidumpingowym, wymienione w załączniku	71,5 %	18,01 %	23,15 %	18,01 %	5,14 %	27,69	10,29	37,98
Zhongce Rubber Group Co., Ltd (³)	71,5 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	0	57,28	0	49,31
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd; Hefei Wanli Tire Co., Ltd (⁴)	106,7 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	3,99 %	57,28	4,48	61,76

-
- (¹) Za okres od 13 listopada 2018 r.
- (²) Na okres od 8 maja 2018 r. do 12 listopada 2018 r.
- (³) Przedsiębiorstwo Zhongce Rubber Group Co., Ltd współpracowało w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym. Jest to jedyne przedsiębiorstwo wymienione w załączniku II do zaskarżonego rozporządzenia, na które miało wpływ stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia, ale nie stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) 2018/1579. W związku z tym w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nie stwierdzono nieważności zaskarżonego rozporządzenia, lecz jedynie nieważność zmian wprowadzonych zaskarżonym rozporządzeniem w rozporządzeniu (UE) 2018/1579. W związku z tym Zhongce Rubber Group Co., Ltd nadal podlega cłom nałożonym rozporządzeniem (UE) 2018/1579.
- (⁴) Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd i Hefei Wanli Tire Co., Ltd nie współpracowały ani w dochodzeniu antydumpingowym, ani w dochodzeniu antysubsydyjnym. W związku z tym są objęte cłem obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. W obecnym wznowieniu cło to stosuje się wyłącznie do tych dwóch przedsiębiorstw.
-

- (172) Zmieniony poziom ceł wyrównawczych ma zastosowanie bez jakichkolwiek ograniczeń czasowych od momentu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych (tj. od dnia 12 listopada 2018 r.).
- (173) Konieczne jest również zastosowanie innego poziomu ceł antydumpingowych w okresie poprzedzającym wejście w życie rozporządzenia w sprawie ostatecznych ceł antysubsydyjnych (tj. w okresie od 8 maja 2018 r. do 12 listopada 2018 r.). Cło mające zastosowanie w tym okresie jest równe marginesowi szkody ustalonemu dla wszystkich przedsiębiorstw objętych postępowaniem.
- (174) Mimo że tylko Aeolus Tyre Co., Ltd i Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd były skarżącymi w sprawach T-30/19 i T-72/19, Komisja uznała, że skorygowane cło ma zastosowanie do całości odpowiednich grup. W przypadku grupy Aeolus producentami eksportującymi objętymi postępowaniem są: Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd and Pirelli Tyre Co., Ltd. W przypadku Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd producentami eksportującymi objętymi postępowaniem są: Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd i Shanghai Huayi Group Corp. Ltd.
- (175) Organy celne otrzymały instrukcje pobrania odpowiedniej kwoty w przypadku przywozu w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem i dokonania zwrotu wszelkich nadmiernych kwot pobranych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.
- (176) W niniejszym rozporządzeniu nie zmienia się stawek celnych dla producentów eksportujących, których nie dotyczy zawiadomienie o wznowieniu i rozporządzenie w sprawie rejestracji. Dlatego ich cła pozostały niezmienione i w związku z tym przedsiębiorstw tych nie wymieniono w niniejszym rozporządzeniu.
- (177) Po ujawnieniu faktów i ustaleń przedsiębiorstwo Hämmerling stwierdziło, że ponieważ Komisja zamierzała ponownie nałożyć cła po upływie trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w unijnym kodeksie celnym, powinna również określić, że po upływie trzyletniego okresu przedawnienia należy także zwrócić różnicę ponownie nałożonych ceł i ceł mających wcześniej zastosowanie.
- (178) Po pierwsze, Komisja przypomniała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem unijny kodeks celny nie stoi na przeszkodzie przyjęciu przez Komisję rozporządzenia ponownie nakładającego ostateczne cło antydumpingowe lub wyrównawcze za okres przekraczający trzy lata (⁴¹).
- (179) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 175, organy celne pobierają odpowiednią kwotę w przypadku przywozu w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem i dokonują zwrotu wszelkich nadmiernych kwot pobranych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego. Sąd doprecyzował w wyroku w sprawie T-440/20, że mające zastosowanie przepisy prawa celnego to m.in. art. 101 ust. 1, art. 102 ust. 1 akapit pierwszy, art. 103 ust. 1 i art. 104 ust. 2 unijnego kodeksu celnego. Zgodnie z tymi przepisami należną kwotę należności celnych ustalają właściwe organy celne, które są odpowiedzialne za powiadomienie o długu celnym, chyba że upłynął okres trzech lat od dnia powstania tego długu. Ponadto Sąd wyjaśnił, że „[w]ynika z tego, iż zasada zawarta w art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego rzeczywiście skutkuje nie tylko uniemożliwieniem powiadomienia dłu-

(⁴¹) Zob. T-440/20 Jindal Saw/Komisja Europejska, EU:T:2022:318, pkt 134, 135 i przytoczony tam wyrok.

znika o kwocie należności celnych po upływie trzech lat od dnia powstania jego długu celnego, lecz również powoduje, że sam dług celny ulega przedawnieniu po upływie tego okresu. Zasada ta ma jednak zastosowanie wyłącznie do powiadomienia dłużnika o kwocie ceł, dlatego jego wykonanie należy wyłącznie do krajowych organów celnych, które są właściwe do dokonania takiego powiadomienia”⁽⁴²⁾. W związku z tym Komisja potwierdziła, że trzyletni termin przedawnienia w odniesieniu do zwrotu miał zastosowanie w przedmiotowej sprawie, i odrzuciła ten wniosek.

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (180) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽⁴³⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (181) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, obecnie objętych kodami CN 4011 20 90 i ex 4012 12 00 (kod TARIC 4012 12 00 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2.

2. Mające zastosowanie ostateczne cła wyrównawcze wyrażone w EUR za sztukę produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa jest następujące, od dnia 13 listopada 2018 r.:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
GITI Tire (Anhui) Company Co., Ltd; GITI Tire (Fujian) Company, Co., Ltd; GITI Tire (Hualin) Company Co., Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Company Co., Ltd	11,07	C332
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	3,75	C334
Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co., Ltd	39,77	C877 ⁽¹⁾
Inne przedsiębiorstwa podlegające niniejszemu ponownemu nałożeniu współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i w dochodzeniu antydumpingowym wymienione w załączniku	27,69	
Zhongce Rubber Group Co., Ltd	57,28	C379
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	57,28	C875
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	57,28	C876

⁽¹⁾ Kod TARIC C333 przestaje istnieć, a kod C877 ma zastosowanie do całej grupy.

⁽⁴²⁾ Przedsiębiorstwo Zhongce Rubber Group Co., Ltd współpracowało w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym. Jest to jedyne przedsiębiorstwo wymienione w załączniku II do zaskarżonego rozporządzenia, na które miało wpływ stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia, ale nie stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) 2018/1579. W związku z tym w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nie stwierdzono nieważności zaskarżonego rozporządzenia, lecz jedynie nieważność zmian wprowadzonych zaskarżonym rozporządzeniem w rozporządzeniu (UE) 2018/1579. W związku z tym Zhongce Rubber Group Co., Ltd nadal podlega cłom nałożonym rozporządzeniem (UE) 2018/1579.

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Artykuł 2

Wszelkie ostateczne cło wyrównawcze uiszczone przez producentów eksportujących, o których mowa w art. 1 ust. 2, na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1690 w stopniu przekraczającym ostateczne cło wyrównawcze określone w art. 1 podlega zwrotowi lub umorzeniu.

Wnioski o zwrot lub umorzenie składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego. Wszelkie kwoty zwrotu dokonane po wydaniu wyroku Sądu w sprawach T-30/19 i T-72/19 China Rubber Industry Association (CRIA) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC)/Komisja Europejska podlegają odzyskaniu przez organy, które dokonały danego zwrotu, do poziomu określonego w art. 1 ust. 2.

Artykuł 3

Ostateczne cło wyrównawcze nałożone na mocy art. 1 podlega poborowi również w przypadku przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1175 z dnia 7 lipca 2022 r. poddającego rejestracji przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroków z dnia 4 maja 2022 r. w sprawach połączonych T-30/19 i T-72/19, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1579 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1690.

Artykuł 4

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1175, które niniejszym traci moc.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym, które podlegają niniejszemu ponownemu nałożeniu:

NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA	DODATKOWY KOD TARIC
Chaoyang Long March Tyre Co., Ltd	C338
Triangle Tyre Co., Ltd	C375
Shandong Wanda Boto Tyre Co., Ltd	C366
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd	C347
Ningxia Shenzhou Tire Co., Ltd	C345
Guizhou Tyre Co., Ltd	C340
Shandong Huasheng Rubber Co., Ltd	C360
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd	C346
Shandong Linglong Tyre Co., Ltd	C363
Shandong Jinyu Tire Co., Ltd	C362
Sailun Group Co., Ltd	C351
Shandong Kaixuan Rubber Co., Ltd	C353
Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co., Ltd	C377
Shandong Hengyu Science & Technology Co., Ltd	C358
Jiangsu General Science Technology Co., Ltd	C341
Shanghai Huayi Group Corp. Ltd; Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd	C878 ⁽¹⁾
Qingdao GRT Rubber Co., Ltd	C350

⁽¹⁾ W zaskarżonym rozporządzeniu dodatkowy kod TARIC C371 oznacza następujących producentów eksportujących: Shanghai Huayi Group Corp. Ltd oraz Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd. Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd otrzymało nowy dodatkowy kod TARIC na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji, o którym mowa w motywie 16 niniejszego rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/739**z dnia 4 kwietnia 2023 r.****ustanawiające środek wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dla sektorów zbóż i nasion oleistych w Bułgarii, Polsce i Rumunii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 221 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozpoczęta w dniu 24 lutego 2022 r. inwazja Rosji na Ukrainę ma wpływ na operacje żeglugowe w ukraińskich portach Morza Czarnego, z których prowadzono około 90 % ukraińskiego wywozu zbóż i nasion oleistych. Aby uniknąć zagrożeń dla światowego bezpieczeństwa żywnościowego i wesprzeć ukraińskich rolników, pilnie potrzebne były alternatywne szlaki logistyczne, a Unia podjęła konkretne środki w celu ułatwienia wywozu produktów rolnych z Ukrainy, określone w komunikacie Komisji zatytułowanym „Plan działań na rzecz korytarzy solidarnościowych między UE a Ukrainą ułatwiających wywóz produktów rolnych z Ukrainy handel dwustronny między Ukrainą a UE” („Korytarze solidarnościowe między UE a Ukrainą”) ⁽²⁾.
- (2) Zmiany w trasach logistycznych podniosły koszty transportu ukraińskich zbóż i nasion oleistych na ich tradycyjne rynki. Doprowadziło to do przesunięcia wywozu na rynek unijny.
- (3) Zwiększony przywóz zbóż i nasion oleistych z Ukrainy do państw członkowskich Unii położonych blisko Ukrainy, gdzie utworzono główne korytarze solidarnościowe między UE a Ukrainą, ma wpływ na lokalnych rolników. W niektórych regionach Unii dodatkowy przywóz powoduje nadmierną podaż, obniża ceny lokalne i przeciąża łańcuchy logistyczne.
- (4) Biorąc pod uwagę sytuację w zakresie dostaw krajowych i wyzwania logistyczne w państwach członkowskich położonych blisko granicy ukraińskiej, uznaje się, że rolnicy w Bułgarii, Polsce i Rumunii są najbardziej dotknięci, w szczególności ci, których gospodarstwa znajdują się najbliżej granicy lub węzła tranzytowego. Spadek lokalnych cen zbóż i nasion oleistych wpływa na rentowność produkcji wspomnianych rolników i może mieć wpływ na ich decyzje dotyczące zasiewów. Sytuacja ta może spowodować szybkie pogorszenie produkcji na przedmiotowych obszarach, a także utrudnienia we wdrażaniu korytarzy solidarnościowych między UE a Ukrainą. Sytuacja ta stanowi szczególnie problem w rozumieniu art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Tego szczególnego problemu, występującego w ograniczonej liczbie regionów w niektórych państwach członkowskich Unii, nie można rozwiązać, stosując środki przyjęte na podstawie art. 219 lub 220 tego rozporządzenia, ponieważ nie jest on konkretnie związany z istniejącym zakłóceniem na rynku lub bezpośrednim zagrożeniem wystąpienia takiego zakłócenia ani związany ze środkami zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt bądź utratą zaufania konsumentów wynikającą z istnienia zagrożeń dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub roślin. Ponadto, aby uniknąć szybkiego pogorszenia produkcji zbóż i nasion oleistych, sytuacja wymaga pilnej interwencji, takiej jak przyjęcie środków nadzwyczajnych przewidzianych w art. 221 tego rozporządzenia.
- (5) Należy zatem przyznać Bułgarii, Polsce i Rumunii dotację finansową w celu wsparcia rolników dotkniętych skutkami zwiększonego przywozu zbóż i nasion oleistych z Ukrainy przez absolutnie niezbędny okres. Należy określić kwotę udostępnioną na rzecz każdego z tych państw członkowskich, biorąc pod uwagę potencjalną utratę wartości produkcji w odniesieniu do wybranych upraw i rolników w odnośnych regionach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ COM/2022/217 final. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Plan działań na rzecz korytarzy solidarnościowych między UE a Ukrainą ułatwiających wywóz produktów rolnych z Ukrainy i handel dwustronny między Ukrainą a UE

- (6) Bułgaria, Polska i Rumunia powinny dystrybuować pomoc najbardziej skutecznymi kanałami na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, które uwzględniają zakres trudności, z którymi mierzą się rolnicy uprawiający zboża i nasiona oleiste w dotkniętych regionach, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby rolnicy ci byli ostatecznymi beneficjentami pomocy, oraz unikaniu wszelkich zakłóceń rynku i konkurencji.
- (7) Ponieważ kwota przydzielona Bułgarii, Polsce i Rumunii zrekompensuje jedynie część rzeczywistych strat poniesionych przez rolników w dotkniętych regionach, państwa te powinny mieć możliwość przyznania tym producentom dodatkowego wsparcia krajowego na warunkach i w terminie określonym w niniejszym rozporządzeniu.
- (8) Aby umożliwić Bułgarii, Polsce i Rumunii elastyczne przydzielanie pomocy na rzecz rolników, aby mogli oni radzić sobie z trudnościami, jakie napotykają, państwa te powinny mieć możliwość kumulowania tej pomocy z innymi rodzajami wsparcia finansowanymi w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.
- (9) Ponieważ pomoc unijną ustala się w euro, konieczne jest określenie daty przeliczenia kwoty przydzielonej państwom członkowskim, które nie przyjęły euro – jak ma to miejsce w przypadku Bułgarii, Polski i Rumunii – na ich waluty krajowe, aby zapewnić jednolite i jednoczesne stosowanie przepisów. W niniejszym rozporządzeniu nie określono terminu składania wniosków o przyznanie pomocy, zatem do celów art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/127 ⁽³⁾, zatem za termin operacyjny dla kursu wymiany w odniesieniu do kwot określonych w niniejszym rozporządzeniu należy uznać datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (10) Ze względów budżetowych Unia powinna finansować wydatki poniesione przez Bułgarię, Polskę i Rumunię wyłącznie w przypadku, gdy wydatki te zostały poniesione przed określoną datą kwalifikowalności.
- (11) Wsparcie na rzecz tego środka nadzwyczajnego należy wypłacić do dnia 30 września 2023 r. Po dniu 30 września 2023 r. nie będą dokonywane żadne płatności, zatem art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127 nie powinien mieć zastosowania.
- (12) Aby umożliwić Unii monitorowanie efektywności niniejszego środka nadzwyczajnego, Bułgaria, Polska i Rumunia powinny przekazywać Komisji szczegółowe informacje na temat jego wdrożenia.
- (13) Aby zapewnić jak najszybsze udzielenie pomocy rolnikom, Bułgaria, Polska i Rumunia powinny mieć możliwość bezzwłocznego wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Bułgarii, Polsce i Rumunii udostępnia się pomoc unijną w łącznej kwocie 56 300 000 EUR w celu zapewnienia nadzwyczajnego wsparcia na rzecz rolników produkujących zboża i nasiona oleiste, o których mowa w załączniku, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Bułgaria, Polska i Rumunia wykorzystują kwoty, o których mowa w art. 2, na środki kompensujące rolnikom straty gospodarcze spowodowane przez zwiększony przywóz zbóż i nasion oleistych z Ukrainy w dotkniętych regionach.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/127 z dnia 7 grudnia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 o przepisy dotyczące agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 95).

3. Środki podejmowane są na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, które uwzględniają straty gospodarcze poniesione przez poszkodowanych rolników, oraz zapewniają, aby wynikające z nich płatności nie powodowały żadnych zakłóceń rynku ani konkurencji.
4. Wydatki Bułgarii, Polski i Rumunii związane z płatnościami w ramach środków, o których mowa w ust. 2, kwalifikują się do pomocy unijnej tylko wtedy, gdy płatności te zostały dokonane przed dniem 30 września 2023 r.
5. Do celów stosowania przepisów art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127 terminem operacyjnym dla kursu walutowego w odniesieniu do kwot określonych w art. 2 ust. 1 jest data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
6. Środki na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być kumulowane ze wsparciem finansowanym w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Artykuł 2

1. Wydatki Unii poniesione zgodnie z art. 1 nie mogą przekroczyć łącznej kwoty:
 - a) 16 750 000 EUR w przypadku Bułgarii;
 - b) 29 500 000 EUR w przypadku Polski;
 - c) 10 050 000 EUR w przypadku Rumunii.
2. Bułgaria, Polska i Rumunia mogą przyznać dodatkową pomoc krajową na środki wprowadzone na podstawie art. 1 do wysokości 100 % odpowiedniej kwoty określonej w ust. 1 niniejszego artykułu, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, pod warunkiem że wynikające z tego płatności nie spowodują żadnych zakłóceń rynku ani konkurencji.
3. Bułgaria, Polska i Rumunia wypłacają dodatkowe wsparcie, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 września 2023 r.

Artykuł 3

1. Niezwłocznie i nie później niż do dnia 30 czerwca 2023 r. Bułgaria, Polska i Rumunia przekazują Komisji następujące informacje:
 - a) opis środków, które zamierzają wprowadzić;
 - b) kryteria stosowane do określenia metod przyznawania pomocy oraz uzasadnienie dystrybucji pomocy między poszczególnymi rolnikami;
 - c) zamierzony wpływ środków kompensujących rolnikom straty gospodarcze spowodowane przywozem zbóż i nasion oleistych z Ukrainy;
 - d) działania służące sprawdzeniu, czy dzięki środkom osiągnięto zamierzone skutki;
 - e) działania służące unikaniu zakłóceń konkurencji;
 - f) prognozę dotyczącą płatności wydatków Unii w podziale na miesiące do dnia 30 września 2023 r.;
 - g) poziom dodatkowego wsparcia przyznanego na podstawie art. 2 ust. 2.
2. Najpóźniej do dnia 15 maja 2024 r. Bułgaria, Polska i Rumunia powiadamiają Komisję o łącznej kwocie wypłaconej na każdy środek, w stosownych przypadkach, w podziale na pomoc unijną i dodatkowe wsparcie krajowe, oraz o liczbie i rodzaju beneficjentów, a także o ocenie skuteczności środka.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Wykaz produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1

Kod CN	Opis
1001	Pszenica i meslin
1002	Żyto
1003	Jęczmień
1004	Owies
1005	Kukurydza
1008 60	Pszenżyto
-	Mieszaniny produktów objętych kodami CN 1001, 1002, 1003, 1004, 1005 i 1008 60
1205	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane
1206	Nasiona słonecznika, nawet łamane

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/740

z dnia 4 kwietnia 2023 r.

w sprawie norm zharmonizowanych dla zabawek, opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE⁽²⁾ w przypadku zabawek spełniających całkowicie lub częściowo normy zharmonizowane, do których odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że spełniają one wymagania objęte tymi normami lub ich częściami określone w art. 10 dyrektywy 2009/48/WE i w załączniku II do tej dyrektywy.
- (2) W części III załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE ustanowiono wymagania szczegółowe mające na celu zagwarantowanie, że podczas używania zabawek nie występuje ryzyko niekorzystnych skutków dla zdrowia ludzkiego związane z narażeniem na działanie substancji lub mieszanin chemicznych, z których zabawki się składają lub które zawierają. Ponadto w art. 10 ust. 2 ustanowiono zasadnicze wymagania bezpieczeństwa.
- (3) Pismem M/445⁽³⁾ z dnia 9 lipca 2009 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) i Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) z wnioskiem o opracowanie nowych (i dokonanie rewizji istniejących) norm zharmonizowanych na potrzeby dyrektywy 2009/48/WE. Wniosek ten został zastąpiony przez nowy wniosek określony w decyzji wykonawczej Komisji (C(2022) 7410⁽⁴⁾), w którym zwrócono się między innymi o rewizję normy EN 71-13 „Bezpieczeństwo zabawek – Część 13: Zapachowe gry planszowe, zestawy kosmetyczne oraz gry smakowe”.
- (4) CEN zmienił normę zharmonizowaną EN 71-13:2021 „Bezpieczeństwo zabawek – Część 13: Zapachowe gry planszowe, zestawy kosmetyczne oraz gry smakowe”, do której odniesienie opublikowano w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/1992⁽⁵⁾. Doprowadziło to do przyjęcia normy zharmonizowanej EN 71-13:2021+A1:2022.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1).

⁽³⁾ Wniosek M/445 z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawie zlecenia normalizacji dla CEN i CENELEC na potrzeby dyrektywy 2009/48/WE zastępującej dyrektywę 88/378/EWG dotyczącą bezpieczeństwa zabawek.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji C(2022) 7410 z dnia 24 października 2022 r. w sprawie wniosku o normalizację do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki w odniesieniu do zabawek, na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE.

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1992 z dnia 15 listopada 2021 r. w sprawie norm zharmonizowanych dla zabawek, opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE (Dz.U. L 405 z 16.11.2021, s. 14).

- (5) Specyfikacje normy zharmonizowanej EN 71-13:2021+A1:2022 są wyraźniej powiązane z wymogami dyrektywy 2009/48/WE. W szczególności ta nowa wersja normy EN 71-13:2021 dostosowuje tę normę do dyrektywy 2009/48/WE zmienionej dyrektywami Komisji (UE) 2020/2088 ⁽⁶⁾ i (UE) 2020/2089 ⁽⁷⁾. W przedmiotowej normie wprowadzono zmiany w tabelach 1 i 2 oraz zamieszczono w niej dodatkową tabelę 3 w celu uwzględnienia zmian w zawartych w dyrektywie 2009/48/WE wykazach substancji zapachowych mogących powodować alergie, wprowadzonych dyrektywami (UE) 2020/2088 i (UE) 2020/2089. Tabela 3 normy zawiera wykaz substancji zapachowych mogących powodować alergie, których nazwy należy zgodnie z dyrektywą 2009/48/WE umieścić na etykiecie przytwierdzonej do zabawki, na opakowaniu lub w ulotce załączonej do zabawki. Norma EN 71-13:2021+A1:2022 zawiera specyfikację, zgodnie z którą zestawy kosmetyczne i gry smakowe nie mogą być używane przez dzieci w wieku poniżej 36 miesięcy. Specyfikacja ta wyraźnie odzwierciedla wymóg określony w części III pkt 12 akapit drugi załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE.
- (6) Komisja wraz z CEN oceniła, czy norma zharmonizowana EN 71-13:2021+A1:2022 opracowana przez CEN jest zgodna z wnioskiem M/445 z dnia 9 lipca 2009 r. Komisja oceniła również jej zgodność z nowym wnioskiem określonym w decyzji wykonawczej C(2022) 7410. Norma zharmonizowana spełnia założone wymagania przewidziane w dyrektywie 2009/48/WE. Należy zatem opublikować odniesienia do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (7) Norma zharmonizowana EN 71-13:2021+A1:2022 zastępuje normę zharmonizowaną EN 71-13:2021. Odniesienie do tej normy należy zatem wycofać z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.
- (8) Ze względów przejrzystości, racjonalności i uproszczenia pełny wykaz odniesień do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2009/48/WE i spełniających założone wymagania należy opublikować w jednym akcie. Odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2009/48/WE są obecnie opublikowane w decyzji wykonawczej (UE) 2021/1992. W związku z tym decyzję wykonawczą (UE) 2021/1992 należy zastąpić nową decyzją.
- (9) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę do domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie w dniu jej opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych dla zabawek, opracowanych na potrzeby dyrektywy 2009/48/WE, wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza (UE) 2021/1992 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Komisji (UE) 2020/2088 z dnia 11 grudnia 2020 r. zmieniająca załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w odniesieniu do oznakowania obecności w zabawkach substancji zapachowych mogących powodować alergie (Dz.U. L 423 z 15.12.2020, s. 53).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Komisji (UE) 2020/2089 z dnia 11 grudnia 2020 r. zmieniająca załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w odniesieniu do zakazu stosowania w zabawkach substancji zapachowych mogących powodować alergie (Dz.U. L 423 z 15.12.2020, s. 58).

Sporządzono w Brukseli dnia 4 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Nr	Odniesienie do normy									
1.	EN 71-1:2014+A1:2018 Bezpieczeństwo zabawek – Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne									
2.	EN 71-2:2020 Bezpieczeństwo zabawek – Część 2: Palność									
3.	EN 71-3:2019+A1:2021 Bezpieczeństwo zabawek – Część 3: Migracja określonych pierwiastków									
4.	EN 71-4:2020 Bezpieczeństwo zabawek – Część 4: Zestawy do wykonywania doświadczeń chemicznych i podobnych									
5.	EN 71-5:2015 Bezpieczeństwo zabawek – Część 5: Zabawki chemiczne (zestawy) nieprzeznaczone do wykonywania doświadczeń chemicznych									
6.	EN 71-7:2014+A3:2020 Bezpieczeństwo zabawek – Część 7: Farby do malowania palcami – Wymagania i metody badań									
7.	EN 71-8:2018 Bezpieczeństwo zabawek – Część 8: Zabawki aktywizujące przeznaczone do użytku domowego									
8.	EN 71-12:2016 Bezpieczeństwo zabawek – Część 12: N-nitrozoaminy i substancje N-nitrozowe Uwaga: Dopuszczalne wartości określone w lit. a) w tabeli 2 w pkt 4.2 normy EN 71-12:2016 „Bezpieczeństwo zabawek – Część 12: N-nitrozoaminy i substancje N-nitrozowe” są niższe niż dopuszczalne wartości, których należy przestrzegać, określone w części III pkt 8 załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE. Konkretnie wartości te są następujące:									
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Substancja</th> <th>Norma EN 71-12:2016</th> <th>Dyrektywa 2009/48/WE</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>N-nitrozoaminy</td> <td>0,01 mg/kg</td> <td>0,05 mg/kg</td> </tr> <tr> <td>Substancje N-nitrozowe</td> <td>0,1 mg/kg</td> <td>1 mg/kg</td> </tr> </tbody> </table>	Substancja	Norma EN 71-12:2016	Dyrektywa 2009/48/WE	N-nitrozoaminy	0,01 mg/kg	0,05 mg/kg	Substancje N-nitrozowe	0,1 mg/kg	1 mg/kg
Substancja	Norma EN 71-12:2016	Dyrektywa 2009/48/WE								
N-nitrozoaminy	0,01 mg/kg	0,05 mg/kg								
Substancje N-nitrozowe	0,1 mg/kg	1 mg/kg								
9.	EN 71-13:2021+A1:2022 Bezpieczeństwo zabawek – Część 13: Zapachowe gry planszowe, zestawy kosmetyczne oraz gry smakowe									
10.	EN 71-14:2018 Bezpieczeństwo zabawek – Część 14: Trampoliny do użytku domowego									
11.	EN IEC 62115:2020 Zabawki elektryczne – Bezpieczeństwo użytkowania EN IEC 62115:2020/A11:2020									

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2023/334 z dnia 2 lutego 2023 r. zmieniającego załączniki II i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości chlotianidyny i tiametoksamu w określonych produktach lub na ich powierzchni

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 47 z dnia 15 lutego 2023 r.)

Strona 31, motyw 8 przypis 19:

zamiast: „Ministerio de Ganadería, Agricultura y PESCA de Paraguay. Resolución No 503/019 DGSA Modificación de etiquetas para los Productos Fitosanitarios a base de los ingredientes activos Clotianidina, Imidacloprid, Tiametoxan y Clorpirifos. Grudzień 2019.”,

powinno być: „Ministerio de Ganadería, Agricultura y Pesca de Uruguay. Resolución No 503/019 DGSA Modificación de etiquetas para los Productos Fitosanitarios a base de los ingredientes activos Clotianidina, Imidacloprid, Tiametoxan y Clorpirifos. Grudzień 2019.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)